

KAMUTÜRK

Türkiye Kamu-Sen Dergisi NE MUTLU TÜRKÜM DİYENE

SUNUŞ

Sedat YILMAZ

Türkiye Kamu-Sen Genel Basın Sekreteri ve
Türk Haber-Sen Genel Başkanı

Sevgili okuyucularımız...

Değerli KamuTürk okuyucuları,

Yeni ve dopdolu bir sayı ile tekrar huzurlarınızdayız...

Yeni sayımızda kamu çalışanlarının, Türkiye'nin ve Türk-İslam dünyasının gerçek gündemini bulacaksınız.

Konfederasyonumuzun Genel Başkanı sayın İsmail Koncuk'un röportajında, Türkiye Kamu-Sen'in vizyonu, ilkeleri ve hedeflerini en yetkili ağızdan bir kere daha okuma imkanı bulacaksınız.

Koncuk'un bilhassa 'memur sendikacılığı' konusundaki sözlere tarihe ışık tutacak, üniversitelerde ders olarak okutulacak nitelikte...

KamuTürk'un 13. Sayısında ülkemizin ekonomik koşullarına paralel olarak memurların içinde bulunduğu sıkıntıları bilimsel verilerle ortaya koymaya çalıştık.

Önümüzdeki süreçte kamu çalışanları ve emekliler için çok önemli bir Toplu Sözleşme süreci, var. Türkiye Kamu-Sen'in bu süreç için yaptığı hazırlıklar ve çalışmalar var elbette.

Yetkili konfederasyon yine yakın takibimizde olacak.

2013'de memurun iradesini masada kendi siyasi ikballeri için satanları 2015 Toplu Sözleşme masasına takip edeceğiz. Memuru bir kere daha hayal kırıklığına uğratmalarına asla ve kat'a izin vermeyeceğiz.

Yine satarlarsa biz yine ipliklerini pazara çıkaracağız.

KamuTürk'ün bu sayısında Araştırmacı-Yazar Emrah Bekçi'nin, "Teşkilat-ı Mahsusa" yazı dizisinin ikinci bölümünde, "Mühürücü Rizeli Hasan Hilmi Efendi"yi yakından tanıma imkânınız olacak.

Gazeteci-Yazar Yusuf Ziya Erarslan, "Şehide Mektup" yazısını okurken gözyaşlarınızı tutamayacaksınız.

Birileri seçim meydanlarında "İlk Yerli Uçak" masallarını anlatadursun, Gazi Mustafa Kemal'in talimatlarıyla 1936 yılında yapılan ilk yerli uçağımız NU.D.38'in gerçek hikâyesini okurken, Ata'larımıza rahmet okumayı ihmal etmemenizi istirham ediyorum.

Daha birçok konu ve özel haber dosyalarıyla sizi yeni sayımızla baş başa bırakırken, en kalbi duygularıyla saygı ve selamlarımı sunuyorum.

Sağlıkla kalın...

KÜNYE

Türkiye Kamu-Sen Adına Sahibi

Türkiye Kamu-Sen adına sahibi
İsmail KONCUK

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü

Sedat YILMAZ

TÜRKİYE KAMU-SEN YÖNETİM KURULU:

Genel Başkan: İsmail KONCUK

Genel Sekreter: Önder KAHVECİ

Genel Mali Sekreter: İlhan KOYUNCU

Genel Teşkilatlandırma Sekreteri: Fahrettin YOKUŞ

Genel Eğitim Sekreteri: Hazım Zeki SERGİ

Genel Toplu Görüşme Sekreteri: Necati ALSANCAK

Genel Mevzuat Sekreteri: Mehmet ÖZER

Genel Basın Sekreteri: Sedat YILMAZ

Genel Dış İlişkiler Sekreteri: Ahmet DEMİRCİ

Genel Sosyal İşler Sekreteri: Şerafeddin DENİZ

Haber Koordinatörü: Esra Ocaklı YÜCE

AR-GE Koordinatörü: Ercan HAN

Editör: Gökhan ALTUNKAŞ

Genel Yayın Yönetmeni: Yusuf Ziya ERARSLAN

Kültür ve Sanat Danışmanı

Hasan Hüseyin YILMAZ
Türk Kültür Sanat-Sen Genel Başkanı

Hukuk Danışmanı: Avukat İlhan KARA

Baskı Tarihi: Ağustos 2015

Hazırlık: YZE Medya Ajans - 0 530 363 55 91
www.yzemedya.com.tr

Baskı: Semih Ofset Büyük Sanayi 1. Cadde Çilingir Sok.
No: 26/47 06060 İskitler - ANKARA
Telefon: (0 312) 341 40 75

Türkiye Kamu-Sen Konfederasyonu
Yerel Süreli Yayın Organıdır.
3 ayda bir yayınlanır.

Bu dergi Basın Ahlak İlkelerine uymayı taahhüt eder.
Dergideki yazıların sorumluluğu yazı sahibine aittir.

Yönetim Yeri : Talatpaşa Bulv. 7.Kat No: 160
Cebeci - ANKARA Tel: (0312) 424 22 00 (pbx)
Faks: (0312) 424 22 08
www.kamusen.org.tr
E-posta: kamusen@kamusen.org.tr
yzemedya@gmail.com

04 - TÜRKİYE KAMU-SEN 23 YAŞINDA

10 - HÜKÜMETE BİAT EDEN SENDİKACI OLAMAZ

16 - MEMURUN SOFRASI YANGIN YERİ

18 - İŞÇİYE % 11,3 VE 500 LİRA DENGİ TAZMİNATI,
MEMURA VE EMEKLİYE % 6

20 - MEMURUN İŞ GÜVENCESİ NEDİR?

24 - 2014 YILI EKONOMİK VERİLER RAPORU

28 - İPLİKLERİNİ PAZARA ÇIKARACAĞIZ

32 - TOPLU SÖZLEŞME TALEPLERİMİZİ AÇIKLADIK

38 - TOPLU SÖZLEŞME TALEPLERİMİZİ DPB'YE SUNDUK

39 - MEMURUN KAYBI 900 TL

40 - SÜRECİNİZ YERİN DİBİNE BATSIN!

KÖŞE YAZILARI

42 - TEHLİKENİN FARKINDA MIYIZ? (ESRA OCAKLI YÜCE)

54 - ŞEHİDE MEKTUP (YUSUF ZİYA ERARSLAN)

56 - "TÜRK" ADININ İLK ORTAYA ÇIKIŞI, ANLAMI VE
YAYILIŞI...

62 - TÜRK KAVRAMINA OPERASYON (ERDAL ALTUN)

64 - TEŞKİLAT-I MAHSUSA (EMRAH BEKÇİ)

66 - BİR EKONOMİK TETİKÇİNİN İTİRAFLARI VE
DÜŞÜNDÜRDÜKLERİ (DR. BAHADIR BUMİN ÖZARSLAN)

86 - HAYDİ SURIYE'YE GİRİYORUZ! (BATUHAN ÇOLAK)

AKTÜEL HABERLER

70 - İLK YERLİ UÇAK

74 - DOĞU TÜRKİSTAN BİN KERE R4BİA, BİN KERE
GAZZE!

82 - TÜRKMENLER BİR KOBANİ OLAMADI

90 - SİGARA İÇEN VE FAZLA KİLOLU KADINLAR RİSK
ALTINDA!

92 - 10 ADIMDA FAZLA KİLOLARINIZA VEDA EDİN...

94 - ALTINKÖY GEZİ SAYFASI

**MEMURUN
İŞ GÜVENCESİ NEDİR?**

**2014 YILI EKONOMİK
VERİLERİ RAPORU...**

**BİR EKONOMİK
TETİKÇİNİN İTİRAFLARI**

**TÜRKMENLER
BİR KOBANİ OLAMADI**

TÜRKİYE KAMU-SEN

23 YILDIR

DOĞRULAR İÇİN

MÜCADELE EDİYORUZ

İSMAİL KONCUK

Türkiye Kamu-Sen Genel Başkanı

Hareket merkezine millet sevgisini, vatan sevdasını ve hizmet aşkını alarak; Türkiye Cumhuriyeti'nin vazgeçilmez değerlerini ve kamu görevlilerinin haklarını koruyup, daima daha iyiye ve güzele ulaşmayı hedefleyen Türkiye Kamu-Sen'in 23. kuruluş yıldönümünü gururla kutluyoruz.

Kamu görevlilerinin örgütlenmelerinin dahi yasak olduğu bir dönemde, hak yoluna adanmış bir ömürden başka sermayesi olmayan bir avuç gönül erinin desteğiyle çıktığımız hizmet yoluna, memurlarımız için büyük kazanımlar ekleyerek devam ediyoruz.

Konfederasyonumuz; hak arama anlayışının ruhunu milli-manevi değerlerimizden, mücadele azmini şanlı tarihimizden, gücünü bugün 450 bine ulaşan ve her yıl artan üyelerinden almaktadır. Yarım milyona yaklaşan büyük bir kitlenin aile sıcaklığı içinde bütünleştiği bu yuvada, ortak amaç ve sevginin ortaya çıkardığı sinerji ile hedefimizden şaşmadan, kurulduğumuzda belirlediğimiz ilkelerden sapmadan, memurlarımızın

hak ve menfaatlerinin korunup geliştirilmesi için faaliyetlerimizi yürütüyoruz. Tüzüğümüzde yer alan ana ilkeler doğrultusunda; “ilkemiz önce ülkemiz” diyerek; üreten, yol gösteren, hak eden ama hak ettiğini mutlaka alan bir sendikacılık anlayışını Türk sendikal hareketine kazandırmış bulunuyoruz. Bu doğrultuda ülkemizin bölünmez bütünlüğü, çocuklarımızın geleceği; ülkemiz insanının ve kamu çalışanlarının ezilmişliğine son vermek, hakkı, hukuku ve ücret adaletini sağlamak için mücadele ediyoruz.

Kurulduğumuz günkü aşk ve şevkle yürüttüğümüz bu mücadele, ILO standartları ve uluslararası sözleşmeler referans alınmak suretiyle grevli, gerçek anlamda toplu sözleşmeli, siyasete katılma hakkını da içeren, evrensel sendikal haklarla donanmış, refah ücretine kavuşmuş, geleceğe umutla ve güvenle bakan bir kamu çalışanı; birlik, bütünlük ve kardeşlik içinde yaşayan, huzurlu bir topluma kavuşma temelinde şekillenmektedir.

Ancak giderek artan bir şekilde; bir tarafta, devleti temsil eden memurların haklarının ellerinden alınması, iş güvencelerinin yok edilmesi, maaşlarının hayatın gerçekleri karşısında eriyip gitmesi diğer tarafta ise Anayasamızda şeklini bulan Devletimizin üniter yapısının değiştirilmesi gibi girişimlerle karşı karşıya kalmaktayız. Türk milletinin ve kamu görevlilerinin türlü mecrada aleni olarak sırtından bıçaklandığı bir dönemi yaşarken hem kamu görevlilerimizin haklarına hem de varlığımızın teminatı Türkiye Cumhuriyeti ve temelleri üzerinde yükseldiği tarihimize sahip çıkmaya çalışıyoruz.

23 yıl önce alevlenen bu mücadelemiz emekle, alın teriyle, çileyle harmanlanmış ve bugün yüzü Türk memuruna dönük, hedefi aydınlık bir gelecek olan ve tüm Türk-İslam coğrafyasını kuşatan bir sevdâ ateşine dönüşmüştür. Atalarımız, “doğru duvar yıkılmaz” demiş. Türkiye Kamu-Sen de kuruluşundan beri teslim olmadan, satmadan, satılmadan, yanışa

“doğru” demeden, dik duruşun, doğrunun ve haklının yanında olmanın sembolü olarak, dosdoğru bir duvar gibi ayakta durmaktadır, yıkılmamıştır, yıkılmayacaktır. Türkiye Kamu-Sen’in bu onurlu duruşu, yöneticisi için de üyesi için de bir şeref vesilesidir.

Bu duruşumuz ve kutlu yürüyüşümüz; Devletimiz ve milletimiz üzerinde farklı projeler uygulama arzusunda olanlarca manipüle edilerek sekteye uğratılmaya çalışılsa da, siyasetin, bürokrasinin ve basının desteğini arkalarına alanlar tarafından durdurulmak istense de, her geçen gün daha fazla destek buluyor, her gün yeni bir filiz veriyor.

Siyasetin her türlü çirkinliği ile palazlanan, adam kayırma, şantaj ve şahsi menfaatle beslenen; gıdası yalan olan, nefesi riya kokan bir kısım çevreler, tüm değerleri ayaklar altına alarak ve kendilerini var eden kamu görevlilerine ihanet derecesinde zararlar vererek sendikacılık yaptıklarını zannetseler de; bugün tertemiz mazisi çeyrek asra yaklaşmış olan Türkiye Kamu-Sen, gerçek anlamda vefanın ve sendikacılığın tek adresi olarak tüm Türk milletinin ve Türk memurunun gönlünde yer etmiştir.

Bizler; önümüzde türlü engellerin bulunduğu bu bulanık ortamda, tüm değerlerimizi yerle bir etmeye çalışanlara karşı dik durmak; seviyemizi aşağılara çekmeye çalışanlara karşı, “cümleler doğrudur sen doğru isen; doğruluk bulunmaz sen eğri isen” dizelerinden hareketle, sahip olduğumuz erdemlerimizle cevap vermek durumundayız. Biliyoruz ki, biz doğru yerde durdukça, er ya da geç, eğriler yok olacak, pislikler temizlenecek, yaralar sarılacak, karanlıklar dağılacaktır.

23. yılımızı doldurduğumuz bu süre zarfında Türkiye Kamu-Sen camiası içinde yer alarak, üye olarak, destek vererek doğru yerde durmuş; işyeri temsilcilerinden şube başkanlarına, şube yönetim kurulu üyelerimize, ilçe ve il temsilcilerinden genel merkez yöneticileri ve genel başkanlarına kadar, herkese tek tek teşekkür ediyor; ailemize kattıkları değerden dolayı, minnetlerimi ifade ediyor, hayatta olmayan tüm arkadaşlarıma da Cenab-ı Allah’tan rahmet diliyorum.

Türkiye Kamu-Sen olarak, iktidara biat ederek bir sendikacılık yapılamayacağını; bunun dünyadaki sıfatının sarı sendikacılık olduğunu ve böylesi bir tutumun aynı zamanda temsil edilen kesimin verdiği desteğe ihanet anlamı taşıdığına inanıyoruz. Pek tabii ki, taleplerimizin karşılanması, kazanımlarımızın korunması için işverenimiz olan Hükümet ile diyalog halinde olacağız, görüşeceğiz, masaya oturacağız; ama asla biat etmeyeceğiz, her zaman ve koşulda doğruların tarafında olacağız, çalışanların irade ve desteğini asla siyasi iktidara ipotek etmeyeceğiz.

“HÜKÜMETE BİAT EDEN SENDİKA OLAMAZ”

Türkiye Kamu-Sen Genel Başkanı İsmail Koncuk, kamuevi.com'un sorularını yanıtladı.

Her sendika bir partinin arka bahçesi eleştirilerini nasıl değerlendiriyorsunuz?

Sendikalar, temsil ettiği kesimin haklarını korumak ve geliştirmek için var olan ve bunun için gayret etmesi gereken kuruluşlardır. Peki bu mücadele kime karşı verilecek? Tabii ki, işverene karşı. Memur sendikalarının işvereni de ülkeyi yöneten siyasi iktidar, Hükümettir. Bundan dolayı sendikalar, Hükümet olan siyasi iktidarın rengine bakmaksızın sendikal sorumluluklarını yerine getirmelidir. İşte bu noktada sendikal kalite farkı belirginleşmektedir. Bir sendika, iktidarın siyasi rengine göre tavır geliştiriyor, sırf kendine yakın gördüğü siyasi anlayış iktidarda diye çalışanların beklenti ve hakları doğrultusunda tavır almıyorsa bu sıkıntılı bir durumdur. Zaten böylesi tavır geliştirenlere, evrensel ölçülerde sendika denmez. Olsa olsa bunun adı “Sarı Sendika”dır.

İşte son yıllarda buna yoğunlukla şahit oluyoruz. Bir yanda kamu çalışanlarının haklarını gasp eden, kazanımlarını elinden alan, kamu çalışanlarının en büyük kazanımı olan iş güvencesine bile göz dikmiş, her fırsatta iş güvencesini kaldıracağını dile getiren bir siyasi iktidar iş başında; ama diğer yanda üyelerinin tamamı memur olan ve fakat tüm bu tazyiklere de tek çift laf bile etmeyen bir sözde sendika var.

Ne gariptir ki, iktidarın en temel haklarımıza tecavüzü karşısında bile Hükümete karşı bir tavır geliştiremeyen bu sözde sendika hormonlu bir şekilde sürekli şişiyor. Mevcut iktidar iş başına geldiğinde ülke genelindeki üye sayısı sadece 41 bin olan bu hormonlu yapı, şimdi 800 binleri aşmış durumda. Hem de sendikal asgari gerekliliklerden fersah fersah uzak olduğu halde. Tamamen iktidarın ve bürokrasinin cazibesi ve himayesiyle varlığını devam ettirmekte. İşte böylesi yapılara ve tutumlara “bir partinin arka bahçesi” denir.

Bunun dışında sendikaların aynı zamanda birer sivil toplum kuruluşu olması, toplumu

ilgilendiren gelişmeler karşısında üyeleri adına tavır geliştirmeleri parti faaliyeti değildir. Siyaset kurumunun ortaya koyduklarına tavır geliştirmekle, politize olmayı birbirinden ayırmak gereklidir. Politize olmuş, tüm reflekslerini ve politikalarını biat ettikleri siyasi partinin talimatlarıyla oluşturan sözde sendikalar tabii ki bir partinin arka bahçesidir. Ki, onlar zaten bundan da rahatsız değillerdir. Ancak sendikal gereklilikleri yerine getiren, politikalarını belirlerken temsil ettiği kesimin beklentileri ve kazanımlarını öncelikleri olarak kabul eden sendikalar gerçek sendikalardır ve hep var olurlar. Ancak bir partinin arka bahçesi olanlar ise o partinin iktidarıyla vardır, onunla birlikte yok olurlar.

Talepleriniz Hükümet tarafından karşılık buluyor mu?

Sendikalar, çalışanları temsilen işverenle, Hükümetle muhatap olmak için varlardır. Nitekim tabi olduğumuz 4688 Sayılı Kamu Görevlileri Sendikaları ve Toplu Sözleşme Kanunu da bize bu hakkı vermektedir. Hem her yıl Kurum İdari Kurullarında hem de iki yılda bir yapılan Toplu Sözleşme toplantılarında çalışanlar adına işverenle masaya oturuyor ve meselelerimizi görüşüyor, taleplerimizi ortaya koyuyoruz.

Ancak şunu özellikle belirtmeliyim ki, özellikle son yıllarda tek başına iktidar olan mevcut Hükümette yasal ve demokratik hakların kullanılmasına yönelik olumlu bir yaklaşım görmediğimizi belirtmek isterim. 13 yıldır tek başına güçlü bir şekilde iktidar olan AKP, adeta tek doğru kendisiymiş ve her kesim ve her kuruluş kendisine biat etmeliymiş gibi garip bir tutum içerisinde. Bu tutum doğal sonucu olarak da taleplerimizin karşılandığını söyleyemeyiz. Herkesin kabul ettiği en makul taleplerimiz dahi çoğunlukla karşılık bulmamaktadır. AKP iktidarı, sultanvari bir tavırla “verirsem ben veririm, verdiğimle yetinirsiniz, siz bilmezsiniz, siz anlamazsınız, ben ne dersem o doğrudur” anlayışıyla hareket etmektedir. Kamu

çalışanlarının en temel haklarını dahi ulufe dağıtır bir edayla sunmaktadır. Bu yönetim anlayışı, ilkelidir, geridir ve bu çağın Türkiye’si için utanç vericidir.

Biz Türkiye Kamu-Sen olarak “çalışan, üreten ve hak ettiğini alan” bir sendikacılık anlayışını benimsiyoruz. Yani sadece taleplerimizi ortaya koymakla kalmıyor, vazifemizi en iyi şekilde yaparken diğer yandan da dile getirdiğimiz problemlere ve taleplerimize yönelik yol gösteriyor, çözüm ortağı olarak pozisyon alıyoruz. Fakat dediğim gibi iktidar partisi mevcut demokrasi dışı bu arazlı anlayışıyla, bizleri yani

çalışanların temsilcisi olan sendikaları hasım gibi değerlendirmektedir. İktidar, gücü ve desteğiyle hormonladığı bir takım sözde sendikalar üzerinden, hem gerçek sendikaların etkinliğini kırmaya gayret etmekte, hem de tetikçiliğini yapan kuruluşlar vasıtasıyla tek yanlı hazırladığı politika ve uygulamalarının alt yapısını hazırlamaktadır. “Ben komutanım çalışanlar benim askerimdir” anlayışını kendisine düstur edinmiş olan AKP Hükümeti, en makul ve gerçekçi talepleri ve bu taleplerin karşılanması için yapılan demokratik eylem ve girişimleri bile kendisine yönelik hasmane tutumlar olarak kabul etmektedir. Böylesi bir yaklaşım demokrasi açısından çok üzüntü ve kaygı vericidir.

Yani taleplerimizin Hükümet tarafından kabul edilip edilmemesinden önce, sendikal faaliyetlere ve müstakil hareket edebilme kabiliyetindeki sendikalara karşı bakış açısında bir sorun vardır. Bu problem çözülmeden, yani evrensel manada sendikal bir standardı yerleştirmeden diğer bütün hususların bir anlamı dahi kalmamaktadır.

Türkiye Kamu-Sen olarak, iktidara biat ederek bir sendikacılık yapılamayacağını; bunun dünyadaki sıfatının sarı sendikacılık olduğunu ve böylesi bir tutumun aynı zamanda temsil edilen kesimin verdiği desteğe ihanet anlamı taşıdığına inanıyoruz.

Pek tabii ki, taleplerimizin karşılanması, kazanımlarımızın korunması için işverenimiz olan Hükümet ile diyalog halinde olacağız, görüşeceğiz, masaya oturacağız; ama asla biat etmeyeceğiz, her zaman ve koşulda doğruların tarafında olacağız, çalışanların irade ve desteğini asla siyasi iktidara ipotek etmeyeceğiz.

Genel olarak ülkemiz hakkında ne düşünüyorsunuz? Ülkemiz nereye gidiyor?

Dediğim gibi ülkemiz uzun süredir tek parti iktidarıyla yönetiliyor. Fakat bu durum, epeydir ciddi problemleri yaşatmaktadır.

Özellikle kamu hayatımızda, inanılmaz baskıcı bir yönetim anlayışıyla karşı karşıyayız. İktidar, kendisine biat etmeyen kamu çalışanlarına neredeyse nefes bile aldırmayacak noktaya gelmiş durumda. Atama ve görevlendirmelerde, bürokrasi tarihimizde hiç yaşanmamış düzeyde yandaş kayırmacı bir anlayışa şahit oluyoruz. Örneğin sadece şu son bir yılda MEB'de yaşananlara bir bakın. 76 bin okul yöneticisinin kazanılmış hakları elinden alındı. Mülakat esasıyla tetikçi komisyon üyelerinin marifetiyle binlerce okul müdürü ve takiben müdür yardımcısı tek elden atandı. On binlerce insan mağdur edildi. Bu atamalara bakıyorsunuz, önemli bir kısmının tek özelliği yandaş olmaları, siyasi iktidara biat etmiş olmalarıdır. Diğer kamu kurumları da farklı değildir.

Bu durum, ülkemiz adına sürdürülebilir değildir. Çalışanlarının arasına husumet sokulmakta, insanlarımız birbirlerine nefretle bakar hale gelmekte, çalışma ortamlarında huzur katledilmektedir. Birilerinin iktidarı yürüsün diye topyekün huzurumuz feda edilemez. Bu açık bir ihanettir.

Bu ayrıştırma ve ötekileştirme, sadece kamusal alanda yaşanmıyor tabii ki. Neredeyse toplumun herkesinde benzer problemleri yaşıyoruz. Hatta şunu çok rahatlıkla söyleyebiliriz ki, siyasi iktidar varlığını bu kutuplaştırma ve gerginlik üzerine inşa etmiş durumdadır. AKP Hükümeti, yaptığı her icraatla, gündeme getirdiği her tartışmayla toplumsal gerginliği körüklemekte, kutuplaşmayı derinleştirmektedir. Çünkü aksi durumda, yani toplum kesimlerinin birbirini anladığı, dinlediği ve akli selimle meseleleri değerlendirdiği bir iklimde, siyasi iktidarın hataları ve günahları araya kaynatılamayacaktır. Fakat bu olmadığında yani, insanlar duygularıyla ve kısır siyasi bakış açılarıyla gelişmeleri değerlendirdiğinde gerçekler değil duygular başrole oturmaktadır.

Dediğim gibi ülkemizin selameti için sürdürülebilir olmayan bu çirkin fotoğrafın değiştirilmesi gereklidir. Herkesin öncelikli kaygısı bu olmalıdır. Aksi takdirde yarınlarımız bugünlerimizden daha iyi olmayacaktır.

Önümüzdeki süreçte planlarınız nedir?

Biz sendika olarak, ahlaklı, ilkeli ve mücadeleci bir sendikacılığı temel olarak görüyoruz. Nitekim bütün kamuoyu takdir etmektedir ki, Türkiye Kamu-Sen ülkemizde memur sendikacılığının kutup yıldızıdır. Çalışanların hak ve kazanımları söz konusu olduğunda, her şart ve durumda tavizsiz bir duruş sergileriz. En öncelikli kaygımız, kamu çalışanların haklarının korunması ve kazanımlarının artırılmasıdır. Siyasi iktidarın rengine bakarak politika belirlemeyiz. Hükümet eden siyasi partinin duruşuna göre pozisyon belirleyen sendikaya sarı sendika denir. Bunun

bütün dünyadaki anlamı budur. Maalesef buna dair çok somut ve acı bir örneği de son 13 yıldır ülkemizde yaşıyoruz. İşte “devlet memurluğunu kaldıracam, iş güvencesini elinizden alacağım” diyen bir iktidar iş başında; diğer yanda da üyelerinin tamamı devlet memuru olmasına rağmen bu tazyike karşı duramayan bir sözde sendika görüyoruz. Buna sendikacılık denmez, bunun evrensel sıfatı sarı sendikacılıktır. Ve bu utanılabilir durum genel manada ülkemizdeki sendikal anlayışı da iğdiş etmektedir.

İşte bu gerçekleri gördüğümüzde Türkiye Kamu-Sen’in ortaya koyduğu ahlaklı sendikacılığın önemi bir kez daha anlaşılmaktadır. Biz, bugüne kadar olduğu gibi bundan sonra da adam gibi sendikacılığın amiral gemisi olacağız. Kamu çalışanlarını haklarının mücadelesini yiğitçe verirken aynı zamanda milli bir sivil toplum kuruluşu olarak da mensubu olmaktan gurur duyduğumuz büyük milletimizin his ve düşüncelerine cesaretle tercüman olmaya devam edeceğiz. Hem milletimizin varlığına varlığımızı adamaya hem de kamu çalışanlarının gerçek temsilcisi olarak sendikacılık yapmaya devam edeceğiz.

Türkiye’deki eğitim politikalarını nasıl değerlendiriyorsunuz?

Üzülerken belirtmeliyim ki, ülkemizde eğitim politikalarının sağlıklı, toplumun ve çağın ihtiyaçları doğrultusunda oluşturulduğunu söylemek mümkün değildir. Bakın sadece mevcut iktidar döneminde bile defalarca köklü değişiklikler yapılmıştır. Aynı parti iktidarında beş kez Milli Eğitim Bakanı değişmiş; her Bakan adeta bir başka partinin temsilcisiymişçesine bir önceki Bakanın uygulamalarını tekzip eden icraatlara imza atmıştır. Bakın liselere giriş sınavı dahi aynı iktidar döneminde üç kez değiştirilmiştir. Böyle bir anlayış olabilir mi? Öte yandan MEB’de karar verici pozisyonunda olan birçok üst düzey yöneticinin de tebeşir tozu yutmamış, eğitim ortamlarının ve eğitim çalışanlarının gerçeklerine vakıf olmadığını görmek lazımdır.

Biz Türkiye Kamu-Sen olarak “Çalışan, üreten ve hak ettiğini alan” bir sendikacılık anlayışını benimsiyoruz. Yani sadece taleplerimizi ortaya koymakla kalmıyor, vazifemizi en iyi şekilde yaparken diğer yandan da dile getirdiğimiz problemlere ve taleplerimize yönelik yol gösteriyor, çözüm ortağı olarak pozisyon alıyoruz. Fakat dediğim gibi iktidar partisi mevcut demokrasi dışı bu arazlı anlayışıyla, bizleri yani çalışanların temsilcisi olan sendikaları hasım gibi değerlendirmektedir.

İşte bu nedenlerden dolayı sürekli problemler artmakta, eğitim çalışanları huzursuz kılınmaktadır. Bunun yanı sıra bir çete, bir paralel yönetim de MEB’de hakim kılınmış ve adeta tüm kuruluşlarımıza bu çete çöreklenmiştir. Hakkaniyetten uzak ve tamamen yandaş kayırmaya zemin hazırlayan yönetmeliklerle 76 bin okul yöneticisinin kazanımları elinden alınmış, tek özelliği biat etmek olan binlerce sözde yönetici okullarımıza çöreklenmiştir. Böylesi ehliyetsiz yöneticilerin elinde eğitim ortamlarımızın sıhhati bozulmuş, eğitim verimliliğine darbe vurulmuştur.

Bir yanda Bakanlığın iş bilmez karar vericilerinin oluşturduğu yanlış politikalar, bir yandan ehliyetsiz yandaş yöneticilerin beceriksizlikleri neticesinde eğitim hayatımız her geçen gün içinden çıkılmaz

bir duruma sürüklenmektedir. Yöneticiler, mevcut problemleri çözmek bir yana her gün yeni bir sıkıntıyla eğitim çalışanlarını huzursuz etmektedir. İşte yeni yönetmelikle öğretmenlere getirilen rotasyon uygulaması da buna son örneklerdendir. Hangi neden ve ne amaçla hayata geçirildiğini anlayamadığımız rotasyonla on binlerce öğretmenin huzuru kaçmış ve önümüzdeki süreçte ciddi mağduriyetler ortaya çıkacaktır. Öğretmenlerimizin kurulu düzenlerini bozacak, kilometrelerce uzakta işe gitmeye zorlanacak, hem kendileri hem de aileleri mağdur olacaktır.

Rotasyon uygulaması tartışmaya açıldığından itibaren iyi niyetli ve ciddi ikazlarımız tüm muhataplarımıza ilettik. Ancak her defasında karşımızda bir duvarla karşılaştık. MEB anlaşılmaz bir inatla uygulamayı hayata geçirdi. Korkarız ki, 4+4+4 sisteminin hayata geçirilmesinde olduğu gibi rotasyon uygulaması da uzun yıllar problemlere neden olacaktır.

Bu arada bir kısım genç meslektaşlarımız merkez okullara gidebilme ümidiyle rotasyonu desteklemişlerdir. Fakat aylardır bu arkadaşlarımıza da söylüyoruz ki, bu uygulama size fayda getirmeyecektir. İşte şimdi gördük. İlçe grupları oluşturuldu ve rotasyon bu gruplar içerisinde yapılacaktır. Örneğin Ankara'nın Çamlıdere ilçesinde görev yapan bir arkadaşımızın rotasyonla merkez ilçelerden birine tayin olma imkanı yoktur. Çamlıdere'deki öğretmen Kızılcahamam ya da Kazan'da görev alabilecektir. Dolayısıyla bu rotasyon belasına şu ya da bu yanlış düşünceyle destek olan meslektaşlarımızın da artık bu gerçeği görmesini arzu ediyoruz.

MEMURUN SOFRASI YANGIN YERİ

Son bir yıl içinde, memur maaşları yüzde 3 artarken, gıda ürünlerinde ortalama fiyat artışı yüzde 13,9'u buldu

Enflasyon canavarı, son bir yıl içinde dahi memur maaşlarına yapılan zamları eritti. Geçtiğimiz yıl bu aylarda maaşıyla 62,1 kg dana eti alabilen en düşük dereceli memur, bugün ancak 50,8 kg alabiliyor. Ortalama memur maaşında ise, geçtiğimiz yıl 80,9 kg alabildiği dana etinden bu yıl 67,5 kg et alabiliyor.

Son bir yıl içinde, memur maaşları yüzde 3 artarken, gıda ürünlerinde ortalama fiyat artışı yüzde 13,9'u buldu. Bazı ürünlerdeki yıllık artış yüzde yüzü bulmuş durumda. Öyle ki 2014 yılının Mayıs ayında, maaşıyla 387,6 kg mercimek alabilen en düşük dereceli memur, bir yıl içerisinde 102,8 kg'lık kayıpla 284,8 kg mercimek alabildi. Ortalama maaş alan memurun alabildiği mercimek ise, 504,7 kg'dan 378,5 kg'a düştü.

TÜİK'den alınan resmi rakamlar doğrultusunda Türkiye Kamu-Sen Ar-Ge Merkezi'nin yaptığı araştırmaya göre, son bir yıl içerisinde en düşük memur maaşının yaşadığı kayıp kuru soğanda 559 kg, portakalda 310 kg, kabakta 205 kg, domateste 198 kg, yeşil soğanda 170 kg, patateste 157 kg, patlıcanda 151 kg, sivri biberde 136 kg, çarliston biberde 84 kg, çilekte 80 kg, dolmalık biberde 70 kg, beyaz peynirde 8 kg'a ulaştı. Ortalama memur maaşında ise tablo çok farklı değil. Buna göre, ortalama maaş alan bin memur da kuru soğanda 703 kg, portakalda 391 kg, kabakta 249 kg, domateste 241 kg, yeşil soğanda 212 kg, patateste 191 kg, patlıcanda 181 kg, sivri biberde 168 kg, çarliston biberde 97 kg, çilekte 95 kg, dolma biberde 82 kg ve peynirde de 8 kg kayıp yaşadı.

Marulda ise en düşük dereceli memurun kaybı 526 adet olurken, ortalama memur maaşında 667 adede çıktı.

Bütün bu artışlar karşısında memur maaşlarına yapılan yüzde 3'lük zam memuru tam anlamıyla ekonomik dar boğaza sürükledi.

MEMUR EMEKLİLERİNİN DURUMU DAHA DA VAHİM

Araştırmaya göre, 2014 yılının Mayıs ayında 1400 lira maaş alan bir memur emeklisi, 2015 Mayıs'ında 1442 lira al. Ancak, gıda ürünlerine gelen zamlar karşısında alım güçleri düştü. Öyle ki, maaşıyla geçtiğimiz yıl 51,8 kg dana eti alabilen bu emekli, bugün ancak 42,4 kg alabiliyor. Buna göre bir memur emeklisinin maaşı, dana etine gelen zamlar karşısında yüzde 18 erimiş durumda. Aynı şekilde, mercimekte 85 kg, kuru soğanda 466 kg, kabakta 171 kg, portakalda 258 kg, domateste 165 kg, patlıcanda 126 kg, patateste ise 131 kg zararı olan emeklinin maaşındaki erime yüzde 32'yi buldu.

KONCUK: MEMURU ENFLASYONA EZDİRMEYİ DİYENLERİN YÜZLERİ KIZARMİYOR MU?

Temel gıda maddelerinin fiyatlarında yaşanan enflasyon ve memur maaşlarına yapılan zammı değerlendiren Türkiye Kamu-Sen Genel Başkanı İsmail Konuk, mutfaktaki yangının bir ekonomik faciaya dönüşmeden söndürülmesi gerektiğini söyledi. Konuk, "Çalışan kesim gıda ihtiyaçlarını dahi kredi kartlarına borçlanarak karşılamaya başlamıştır. 2014 yılında memura 123 TL, 2015 yılı için ise yüzde 3+3 zammı uygun görenler, Türkiye Kamu-Sen Ar-Ge Merkezi'nin yapmış olduğu bu araştırmadan hareketle kamu çalışanlarını nasıl bir yoksulluğun içine ittiklerini kabul etmelidirler.

Memurların gıda ürünleri üzerindeki bir yıllık kayıpları maaşları bazında yüzlerce kiloyu bulmuşken memur maaşlarını enflasyona ezdirmedik diyenlerin yüzleri kızarmıyor mudur?

Memurun alabildiği gıda miktarının küçülmesi, dar ve sabit gelirli kesimin, genç işsizlerin, sayısı altı buçuk milyonu bulan işsizlerimizin gelir pastasından aldığı payın ne denli küçüldüğünün en açık ispatıdır. Birileri bir yerlerde bin TL'lik bardaklardan kilosu 4 bin TL olan çayı yudumlarken, vatandaş kuru soğanı bile alamaz duruma gelmiştir.

Her türlü aldatma ve algı operasyonlarına rağmen, kamu görevlilerinin yaşadıkları kayıplarını ve Türkiye'nin gerçeklerini gözler önüne sermeye devam edeceğiz." dedi.

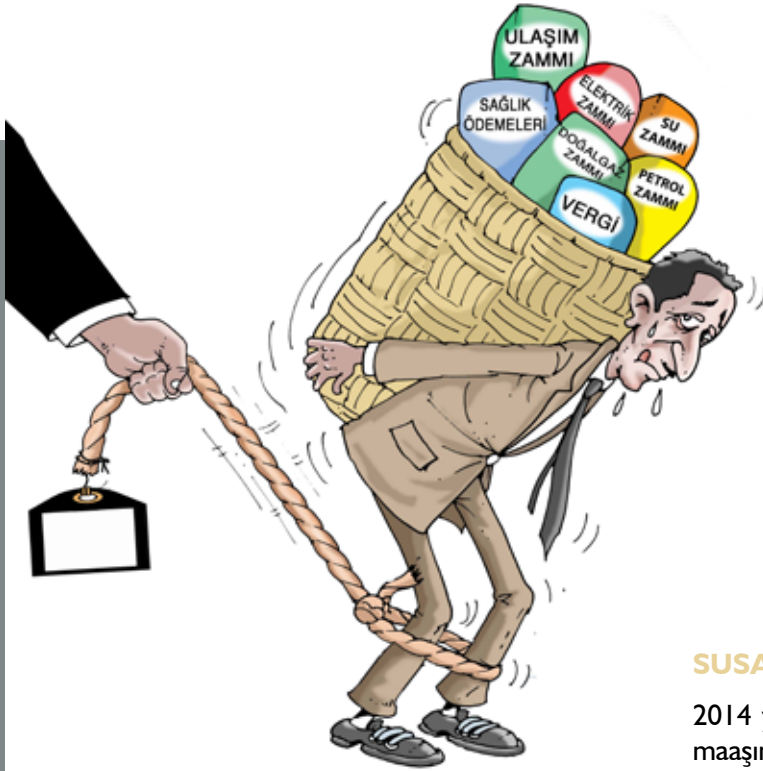

İŞÇİYE % 11,3 VE

500 LİRA DENGELİ TAZMİNATI,

MEMURA VE EMEKİLİYE % 6

Geçtiğimiz günlerde kamu işçileri adına gerçekleştirilen toplu sözleşme görüşmelerinde işçilere yılın ilk altı ayı için yüzde 5, ikinci altı ayı için yüzde 6 zam yapılmasına ayrıca; yıllık 500 lira dengeli tazminatı ödenmesine karar verildi. Böylece memurlar adına gerçekleştirilen toplu sözleşme tiyatrosunun nasıl bir fecaat olduğu bir kez daha ortaya çıktı.

TÜİK tarafından açıklanan verilere göre, Mayıs ayında enflasyon yüzde 0,56 oranında yükseldi. Buna göre, yılın ilk 5 ayındaki toplam enflasyon yüzde 5,3 oldu. Gerçekleştirilen şaibeli toplu sözleşmede memurlara ve emeklilere yüzde 3+3 zam yapılması kararlaştırılmıştı. Yılın ilk yarısı tamamlanmadan, enflasyonun bütün hedefleri aşarak yüzde 5,3'e yükselmesi memur ve emeklilerin maaşlarının da erimesine yol açtı. Memur ve emekli maaşlarındaki erime Mayıs ayı itibariyle yüzde 2,3 oldu. Bununla birlikte, geçtiğimiz günlerde kamu işçileri adına gerçekleştirilen toplu sözleşme görüşmelerinde işçilere yılın ilk altı ayı için yüzde 5, ikinci altı ayı için yüzde 6 zam yapılmasına ayrıca yıllık 500 lira denge tazminatı ödenmesine karar verildi. Böylece memurlar adına gerçekleştirilen toplu sözleşme tiyatrosunun nasıl bir fecaat olduğu bir kez daha ortaya çıktı. Öyle ki Aralık 2014 itibariyle eline 2500 lira geçen bir memurun maaşı yüzde 3 artışla 2575 liraya yükselirken, aynı tarihte yine 2500 lira alan bir kamu işçisinin maaşı 2625 lira oldu. Bu memurun maaşı yapılan toplu sözleşmeye göre, Temmuz ayında 2652,3 liraya yükselecekken işçinin maaşı ise, 2782,5 lira olacak. Ayrıca bu işçi 500 TL de denge tazminatı alacak.

SUSANA YAZIKLAR OLSUN!

2014 yılında, maaşları aynı olan bir işçi ve memurun maaşında 2015 Temmuz itibariyle işçi lehine 130,2 liralık bir fark ortaya çıktı. Aynı zamanda, bu işçi 500 lira da denge tazminatı alacağı için denge tazminatının 12 aya yansması yaklaşık aylık 42 lirayı bulacağından yetkilendirilmiş konfederasyonun ortalama 2500 lira maaş alan bir memuru masada uğrattığı zarar, aylık 172 lirayı bulacak. Aynı şekilde, Aralık 2014'te 3000 lira maaş alan işçi ve memur arasındaki fark da 198 lira olacak. Konu hakkında açıklamayapan Türkiye Kamu-Sen Genel Başkanı İsmail Koncuk, "2015 yılında memura yüzde 6, kamu işçisine yüzde 11,3 zam, 50-100 TL iyileştirme, 500 lira denge tazminatı. Memura bu zammı layık görene, mahkûm edene, susana yazıklar olsun" dedi. Açıklanan enflasyon rakamlarının memurlara yapılan zammı aştığı gibi, temmuz ayında alacakları yüzde 3'lük zammı bile erittiğini ifade eden Genel Başkan; "2015 yılında, kamu işçisine yüzde 11,3 zam yaparken, memur ve emekliye sadece %6 zam vermek zulümdür. Bunu yapana da, buna susana da zalim denir.

Buna göre, memur adına gerçekleştirilen toplu sözleşmenin memurları hem enflasyon yönünden, hem de emsalleri yönünden nasıl zarara uğrattığı açıkça görülmektedir. İdarecilerin seçim meydanlarında yetkilendirilmiş konfederasyon yöneticilerinin ise memurlar karşısında utanmadan "memurları ve emeklileri enflasyon karşısında ezdirmedik" diyebilmelerini hayretler içerisinde takip ediyoruz. Memurlarımızın kendilerine uygulanan bu çifte standardın hesabını hem yetkilendirilmişlerden, hem de yetkililerden sormasını bekliyoruz" şeklinde açıklamasını tamamladı.

Ahmet Demirci
Türkiye Kamu-Sen Genel Dış İlişkiler Sekreteri ve
Türk Tarım Orman-Sen Genel Başkanı

MEMURUN İŞ GÜVENCESİ NEDİR?

Memur hayatı boyunca çalışmaz, üretmez, başarmaz, memuriyetle bağdaşmayan hal ve davranışlarda bulunsa dahi, iş akdi fesih edilemez mi?

Tabi ki edilir, yine 657'de düzenlenen ve memuriyetten çıkarılmayı gerektiren ceza hükümleri, TCK'da belirlenmiş memuriyetten atılmayı gerektiren suçlar, memuriyeti sona erdirebilmektedir.

Yine Sendika Genel Merkez Yönetim Kurulu Üyeleri olarak bizler, Hizmet Kolumuza Bağlı Kamu idarelerinin Üst Disiplin Kurulu Üyeleriyiz ve her ay mutat yapılan toplantılarda en az 3-5 memurun, memuriyetten çıkarılması çerçevesindeki dosyası kurula getirilmekte ve işlem yapılmaktadır.

AKP hükümetinin iktidara geldiği günden bu güne zaman zaman ısıtıp kamuoyu gündemine sokmaya çalıştığı “Memur İş Güvencesi” konusu, Cumhurbaşkanı tarafından bir defa daha kamuoyuna ifade edildi.

“Memur güvencesi” denildiğinde kamuoyu algısı; “Memurlar ömür boyu iş güvenceli, atsan atamazsın, satsan satamazsın, çalışmasalar, üretmeseler de işleri garanti” gibi ifade edilmektedir.

Oysaki gerçek çok daha farklıdır. Anayasamızın 128. maddesi 1.fıkrası “Devletin, kamu iktisadî teşebbüsleri ve diğer kamu tüzel kişilerinin genel idare esaslarına göre yürütmekle yükümlü oldukları kamu hizmetlerinin gerektirdiği aslî ve sürekli görevler, memurlar ve diğer kamu görevlileri eliyle görülür.” şeklinde düzenlenmiştir.

Memurun iş güvencesinin dayanağı, bu ibarede yer alan “aslî ve sürekli görevler” tanımını çerçevesindedir. Burada yer alan “aslî”lik; imza yetkinliğini ve sorumluluk altına girmeyi, “sürekli”lik ise görevde olduğu müddetçe işten çıkarılmasının mümkün olmayacağını ifade etmektedir.

Ayrıca Anayasada yer alan bu ibare incelendiğinde, iş güvencesi memurun şahsına ait olmayıp, görevi ile alakalı olduğu da çok açıktır.

Yine Anayasaya dayalı olan 657 sayılı kanun ve diğer mevzuatlar da, aslîlik ve süreklilik noktasında kamu çalışanlarına göre düzenlenmiş olup, sürekli bir istihdamı öngörür.

Burada temel soru şudur?

Memur hayatı boyunca çalışmaz, üretmez, başarmaz, memuriyetle bağdaşmayan hal ve

Memurun İş Güvencesi kime batmaktadır? Tabii ki hükümet edenlere ve onların yalaka sendikacılarına! Çünkü Memur “Devlet Memuru” olduğunda, siyasetin dümen suyuna girmez, ebet müddet daim olacak devletin görevini yapmaya devam eder. Siyasi kimlikler ve onların yalaka taifeleri onları kendi çıkarları ve amaçları doğrultusunda köleleştiremez.

davranışlarda bulunsa dahi, iş akdi fesih edilemez mi?

Tabii ki edilir, yine 657’de düzenlenen ve memuriyetten çıkarılmayı gerektiren ceza hükümleri, TCK’da belirlenmiş memuriyetten atılmayı gerektiren suçlar, memuriyeti sona erdirebilmektedir. Yine Sendika Genel Merkez Yönetim Kurulu Üyeleri olarak bizler, Hizmet Kolumuza Bağlı Kamu idarelerinin Üst Disiplin Kurulu Üyeleri’yiz ve her ay muttat yapılan toplantılarda en az 3-5 memurun, memuriyetten çıkarılması çerçevesindeki dosyası kurula getirilmekte ve işlem yapılmaktadır.

Yani ortada anlatılan ve kamuoyunun aklının karıştırıldığı durum, memurların şahsına bağlı güvence olarak sunulmakta ve Anayasanın sağladığı “iş ve mesleğe ait güvencenin” de yok edilmesi arzusunun ifade edilmesidir.

Maalesef yetkili olduğu ifade edilen Memnun-Sen yetkilileri de, hükümet tarafından gündeme getirilen bu tartışmalara çanak tutmakta, “iş güvencesini tartışabiliriz” diyebilmektedir.

Memurun İş Güvencesi kime batmaktadır?

Tabii ki hükümet edenlere ve onların yalaka sendikacılarına!

Çünkü Memur “Devlet Memuru” olduğunda, siyasetin dümen suyuna girmez, ebet müddet daim olacak devletin görevini yapmaya devam eder. Siyasi kimlikler ve onların yalaka taifeleri onları kendi çıkarları ve amaçları doğrultusunda köleleştiremez.

Memurun işten çıkarılması için ceza hükümleri dışında aranan kıstas “performans ve verimlilik” ise, bunun hangi objektif ve ölçülebilir kriterlere göre ve kimler tarafından değerlendirileceği belli değildir. Verimlilik değerlendirmesi yapacak idari mekanizma-

nın performans ya da verimliliklerinin kimler tarafından tespit edilerek bu makamlara getirildiği ortadadır.

Peki;

Memurun iş güvencesinin esasları olan “Aslilık” ve “Süreklilik” ibaresi buradan çıkartılırsa, durum ne olacak?

Siyaset memurluğu prim yapacak, siyasi kadrolaşma had safhaya ulaşacaktır.

Mevcut Sosyal Güvenlik Mevzuatına göre emeklilik için en az 30-35 yıl çalışmak zorunda olan bir memurun performansını değerlendirebilecek idari mekanizma, siyasi iktidar değişikliklerine göre şekilleneceğine, bu sürede ülkemizde değişebilecek iktidar yapısına göre çalışan kıyımı ve yeni istihdam olmaya çağını kim garanti edebilir?

Şu anda kamuoyunda çoğunlukla işçilerin iş yükünü yüklenen ve halihazırda kamuda 1 milyon 300 bine ulaşmış taşeron çalışanlarının sayısı, memurun da çalışma alanına girebilme imkanı getirileceği için katlanacak, taşeron üzerinden gençlerimizin kanı emilmeye devam edilecek, devlet memuru yerini, siyaset memuruna bırakacaktır.

Sözün özü şudur!

Birileri memur üzerinden oyun oynamak istemektedir.

Türkiye Kamu-Sen olarak biz bu oyunlara bugüne kadar direndik, bundan sonra da direneceğiz. Çünkü iş güvencesi bizim kırmızı çizgimizdir.

Ayrıca güzel Anadolumuzun bir sözünü malum zatlara hatırlatalım; “birine mezar kazmaya niyetli olan, önce kendi boyunu ölçsün.”

Biz buradayız!

Dimdik ayaktayız!

2014 YILI EKONOMİK VERİLERİ RAPORU...

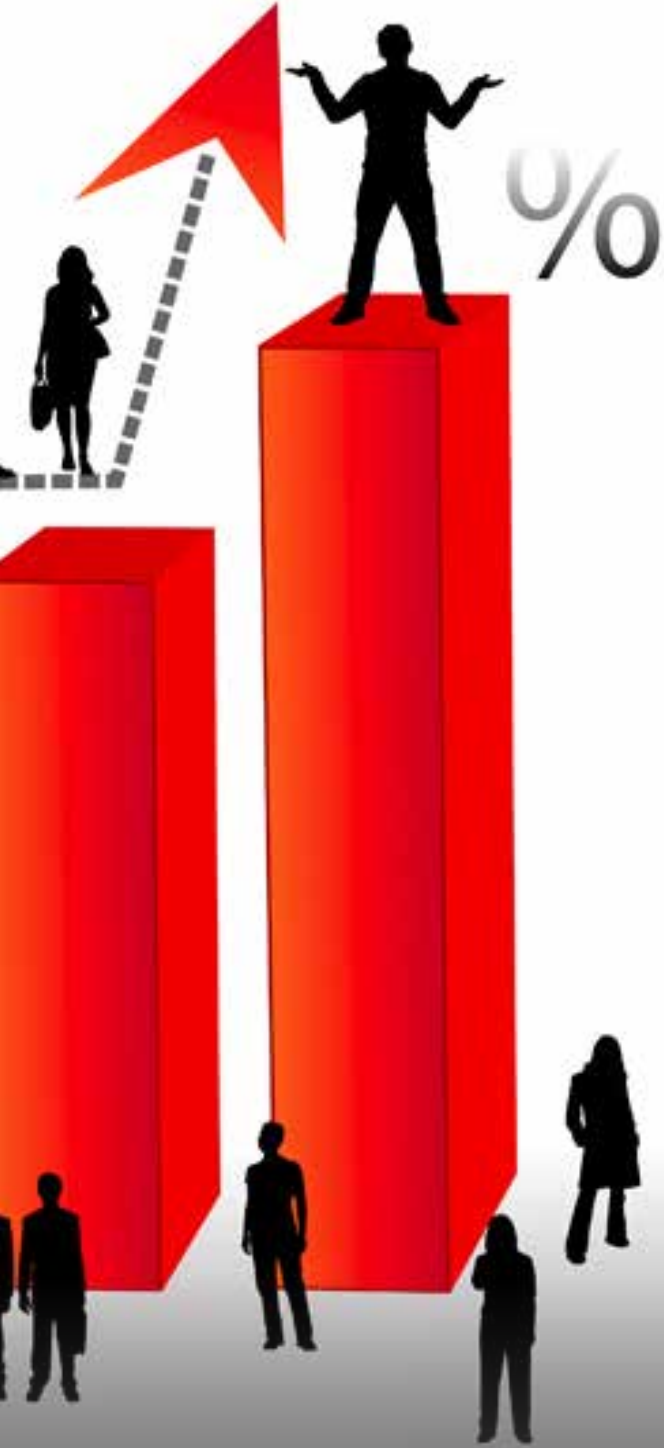

Ercan HAN

Türkiye Kamu-Sen AR-GE Koordinatörü

Geride kalan 12 yılda ülkemizin bütün kaynakları özelleştirmelere açılmış, karşılığında ise yaklaşık 57 milyar dolar özelleştirme geliri elde edilmiştir. Yalnızca borçlanma ve özelleştirme gelirleri hesaba katıldığında bu dönemde 419,5 milyar dolarlık ek kaynak sağlanmıştır. Ancak elde edilen bu kaynak, vatandaşlarımıza adil bir biçimde dağıtılmadığından, gelir dağılımı, düşük gelirli ve ücretliler açısından bozulmuş, en yüksek gelirli kesimle en düşük gelirli kesim arasındaki fark kapatılamamıştır.

Türkiye Kamu-Sen tarafından 2003 yılından beri düzenli olarak yayınlanan yıllık ekonomi bülteni geçtiğimiz ay içinde kamuoyu ile paylaşıldı. Raporda, son zamanlarda Türkiye Cumhuriyeti tarihinin iki dönem halinde incelendiğine ve 1923-2002 yıllarındaki ekonomik, siyasi, sosyal bütün olayların, 2002 sonrası ile karşılaştırıldığına vurgu yapılarak “Bir kısım çevreler, bu karşılaştırmalar yoluyla, bir anlamda Türkiye Cumhuriyeti ve onun kurucularından hesap sorma, siyasi bedel ödetme ve “Yeni Türkiye” söylemleriyle eskiyi kötüleyerek rejim değişikliğine soyunma peşinde koşmaktadırlar.” denildi.

‘EKONOMİK İSTİKRAR’ YALANI!

Türkiye’de “ekonomik istikrar” olduğu yolundaki açıklamaların gerçeği yansıtmadığının, resmi verilerle de desteklendiği ifade edilen raporda Türkiye’nin, 2002-2014 yılları arasında dış borcunu 3,1 kat, iç borç toplamını ise 2,8 kat artırarak, ekonomisini tam anlamıyla borçlanmaya bağladığına işaret edildi. Geride kalan 12 yılda ülkeyimizin bütün kaynaklarının özelleştirmelere açıldığı, karşılığında ise yaklaşık 57 milyar dolar özelleştirme geliri elde edildiği belirtildi. Türkiye’de son dönemde yalnızca borçlanma ve özelleştirme gelirleri hesaba katıldığında 419,5 milyar dolarlık ek kaynak sağlandığı ancak elde edilen bu kaynağın vatandaşlarımıza adil bir biçimde dağıtılmadığından, gelir dağılımının, düşük gelirli ve ücretliler açısından bozulduğu, en yüksek gelirli kesimle en düşük gelirli kesim arasındaki farkın kapatılamadığı, resmi rakamlarla ortaya konuldu.

Raporda kamu maliyesinden, memur maaşlarına kadar birçok ekonomik ve sosyal göstergeye yer verilirken özellikle işsizlik ve borçlanmaya vurgu yapıldı.

Tamamen devletin resmi verilerinden yola çıkılarak hazırlanan ve raporda şu ifadeler öne çıktı:

2002 yılında 230,5 milyar dolar olan GSYİH 2014’te %247 oranında artarak 800 milyar dolar’a yükseldi ama ekonomideki olumsuz gelişmeler ve dolar kurundaki artışa bağlı olarak 2013 yılına göre dolar bazında %2,8 azaldı.

Kişi başına düşen milli gelir 2008 yılından beri artmazken 2014 yılında bir önceki yıla göre %4,4 oranında azaldı.

2014 yılında ekonomi %2,9 büyüdü. Buna karşın ekonomide dalgalanmalar yaşandığı ve büyüme hızının istikrarsızlığı görülüyor. Tek parti iktidarının ekonomik istikrar sağladığı gerçekten doğru mu? Türkiye kaynak-

lı olmayan, 1994-1995 büyük Meksika krizi, 1997 Doğu Asya krizi, 1998 Rusya krizi ve 1999 yılında ki büyük deprem felaketine rağmen büyümeyi başarabilmiş bir ekonomi ve 2001 ekonomik krizinin etkileri vatandaşımız üzerinde travma yaratmış durumda. Milletimiz 2002 öncesine dönmekle korkutuyor ama 1946-2002 arasında ortalama büyüme hızı %5,1, 2002 sonrası %4...

Yıllar içinde sürekli artış gösteren vergi gelirleri 2014 yılında 352,4 milyar TL oldu. Vatandaşlardan tahsil edilen vergiler 2002-2014 arasında %491 oranında arttı. Vergi gelirlerindeki artış dolar bazında %308,4 olarak belirlendi. Oysa bu dönemde milli gelirdeki artış %247,8; kişi başına düşen gelirdeki artış ise %198'de kaldı.

Özelleştirme bütün hızıyla sürüyor. Son 11 yılda 56,8 milyar dolarlık özelleştirme geliri elde edildi. KİT'ler, limanlar, köprüler, madenler özelleştirildi.

2014 yılında 50 milyar TL faiz harcaması gerçekleşti. 2002'den bu yana toplam 595,3 milyar TL'lik kaynak faize aktarıldı. Faiz lobisinin geliri hiç azalmadı.

2014 yılında bütçe açığı 22,7 milyar TL'ye yükseldi. 12 yıllık dönemde toplam bütçe açığı 310,2 milyar TL oldu.

2014 yılı cari açık miktarı 45,8 milyar dolar olarak belirlendi. 2002-2014 yılları arasındaki 12 yıllık dönemde toplam cari açık ise 444,5 milyar dolar oldu. 2002 yılından beri sürekli artan cari açık, 2009 yılından sonra ekonomi için büyük tehdit oluşturmaya başladı.

Ortaya çıkan finans ihtiyacını karşılamak için yurt dışından borçlanıyoruz. IMF'ye olan borçların kapatıldığı ifade edilmesine rağmen 2002 ile 2014 yılları arasında dış borçlar 3,1 kat arttı. Dış borçlar son 12 yılda %210,3 oranında arttı.

Toplam iç borç stoku 2014 yılında 414,6 milyar TL olarak gerçekleşti. İç borç stoku son 12 yılda tam 2,8 kat arttı.

Özellikle kamu ve özel sektörün dış borç yükü sürekli atıyor. 2008 yılından beri süregelen kur artışı, ülkemizin ekonomik kriz için kritik bir eşikte bulunduğunu işaret ediyor. Kurlardaki artış, özel sektörün borç ödemelerinde sorun yaşamasına neden oluyor.

2002'den bu yana tam 272,7 milyar dolar daha borç alındı. IMF ile sıfırlanmasına rağmen başka kaynaklardan alınan borçlar tavan yaptı. Özellikle son üç yılda dış borç yükü 98,6 milyar dolar arttı.

Dış borçlarla birlikte iç borçlar da rekor düzeyde arttı. 2002'den beri iç borç stokundaki artış toplamda 264,7 milyar TL'ye ulaştı.

2014 yılında ülkemizin borç yükü; 13,3 milyar dolar dış borç, 5,3 milyar dolar iç borç olmak üzere toplam 18,6 milyar dolar daha arttı. Başka bir ifade ile 2014 yılında Türkiye 18,6 milyar dolar daha borçlandı. 2002 yılından bugüne kadar borç yükü 2,6 kat artarken, Türkiye'nin borç hanesine 362,7 milyar dolar daha eklendi.

Özetle 2002-2014 Arasındaki 12 yılda toplam 56,8 milyar dolarlık özelleştirme yapıldı. 362,7 milyar \$ yeni borç alındı. Toplamda 419,5 milyar \$ kaynak

kullanıldı. 1923-2002 arasındaki 80 yılda ise toplam yalnızca 8,2 milyar dolarlık özelleştirme yapıldı. 229 milyar \$ borç alındı. Toplam 237,2 milyar \$ kaynak sağlandı. 1923-2002 arasında 237,2 milyar \$'la kurulan fabrikalar, limanlar, yapılan yollar ve yatırımlarla, 2002-2014 arasında 419,5 milyar \$'a yapılan yatırımlar kıyaslandığında aradaki anlayış farkı ortaya çıkıyor.

2002 yılı temel kabul edildiğinde memurların reel geçim endeksi 85,3'e geriledi. Memurların kendileri ve aileleri için yapmak zorunda olduğu harcamalar, enflasyonun üzerinde zamlanırken memurlar da zorunlu harcamaları için 2002 yılına göre maaşlarından %14,7 daha fazla pay ayırmak durumunda kaldılar.

Memur maaşları unvanlarına göre incelendiğinde, 2014 yılında; Aralık ayında ek zam alan hâkim ve savcılar ile akademisyenler dışında kalan tüm grupların maaş artışlarının, ailenin zorunlu harcamalarına gelen zamlarınaylık 270 TL dolayında altında kaldığı görüldü.

Unvan bazında memur maaşlarına yapılan artışlar, enflasyon artışıyla karşılaştırıldığında öğretmen, akademisyen ve hâkimler dışında kalan tüm kamu görevlilerinin maaşlarının 2014 yılında reel bir erime yaşadığı ortaya çıkıyor.

Bir ülkede çalışanların maaşlarının geriye gitmemesi için en azından ülkedeki büyüme ve mal ve hizmet fiyatlarındaki artışları karşılayacak oranda gelir artışı sağlanması gerekir. Ancak 2002 yılından beri bakıldığında özellikle son üç yılda ortalama memur maaşı ile ekonomik genişleme arasındaki makasın giderek açıldığı görülüyor. Türkiye Kamu-Sen'in yetkili olduğu 2009 yılında yalnızca %4,9 olan kayıp, iktidar tarafından yetkilendirilen sendikaların etkisizliği nedeniyle 2014 yılına gelindiğinde %17,3'e yükseldi.

Ekonomik genişleme ile orantılandığında ve 2002 yılı 100 baz alındığında, 2009'da 95,1'e kadar yükselen reel memur maaşı endeksi 2014 yılında 82,7'ye geriledi ve memur maaşları ekonomik gelişmelerin %17,3 gerisinde kaldı.

En düşük dereceli memurun maaşı da ülkedeki ekonomik genişlemenin oldukça gerisinde kaldı. Türkiye Kamu-Sen'in yetkili olduğu ve memur maaşlarının belirlenmesinde aktif rol oynadığı yıllardaki mücadelesi özellikle 2008, 2009 ve 2010 yıllarında en düşük memur maaşının ekonomik genişlemenin üzerinde artmasını sağlamıştı. Ancak 2014 yılına gelindiğinde

en düşük memur maaşı da ekonomik genişlemenin %4,7 gerisinde kaldı.

Uygulanan olumsuz politikalara rağmen Türkiye Kamu-Sen'in mücadelesi en düşük memur maaşının 2008,2009 ve 2010 yıllarında reel olarak yükselmesini sağlamışken, toplu sözleşme sistemine geçilmiş olmasına rağmen daha sonra yetkili olan sendikaların yanlış tutumları sonucunda en düşük memur maaşı da 2014 yılında reel olarak %4,7 eridi.

Gelir dağılımında düşük gelirli lehine bir düzelme sağlanabilmesi ve ekonomik büyümenin vatandaşların gelirlerine yansıtılabilmesi, ülkedeki ekonomik büyüme ve enflasyon oranlarının yanı sıra, artan refaktan da her vatandaşın pay alabilmesine bağlı. Bu durumda, gelir pastasının daha adil paylaşılabilmesi için çalışanlara ekonomik genişlemenin yanında en az %1 refah payı artışı yapılmalı. Bu gerçekler ışığında 2002 yılı temel alındığında, en düşük maaş alan memurun toplam gelir pastasından aldığı payın %18; ortalama maaş alan bir memurun pastadan aldığı payın %32,2 oranında azaldığı görüldü.

Ülke olarak borçlanmanın yanı sıra vatandaşlarımız da hayatlarını borçlanarak sürdürüyor. 2014 yılı sonunda bireysel kredilerin tutarı 371,4 milyar liraya yükseldi. Geliri reel olarak sürekli düşen dar ve sabit gelirli kesim konut, otomobil ve yaşamsal ihtiyaçlarını kredi kullanarak temin etti. Bireysel krediler 2002'den bu yana tam 58 kat arttı.

Bireysel krediler konularına göre incelendiğinde ihtiyaç kredilerinin büyük bir yer tuttuğu görülüyor. Bu da vatandaşların her türlü ihtiyacını borçlanarak sağladığını ortaya koyuyor. Üzerinde durulması gereken bir başka konu ise kredi kartına yapılan borçların 80 milyar lira düzeyine çıkmış olması...

Ekonomideki istikrarsızlık ve dalgalanma, vatandaşların borç sorunu ile karşı karşıya kalmasına ve borçlarını ödeyememesine neden oluyor. Bireysel kredi borcunu ödeyemeyenlerin sayısı, son 4 yılda 251 bin 749 kişi artarak 2014 yılında 669 bin 383 kişiye yükseldi.

Kredi kartı borcunu ödeyemeyenlerin sayısında da büyük bir artış var. Kredi kartı borcunu ödeyemeyenler 2008 ekonomik krizinden sonraki en yüksek noktaya ulaşarak 1 milyon 18 bin 576 kişiye ulaştı. Buna göre toplam nüfusun %1,3'ü yalnızca kredi kartından dolayı icralık olacak duruma geldi.

MEMURU TOPLU SÖZLEŞMEDE YİNE SATARLARSA İPLİKLERİNİ PAZARA ÇIKARACAĞIZ

Genel Başkan İsmail Koncuk, "Türkiye Kamu-Sen kırtasiyeci ve züccaciyeci sendikal anlayışın düşmanı bir konfederasyondur. Kimse bizden promosyon dağıtarak sendikacılık yapmamızı beklemesin. Yetkili sendikalara, "mağduriyetimizi Türkiye gündemine taşıyın, ekonomik ve sosyal problemlerimize çözüm bulun, eylemler ve mitingler yapın" deyin. "Memurlar olarak bizim 3 – 5 liralık promosyonlara ihtiyacımız yok. Bizi masada sattınız" şeklinde tepki gösterin ki, bir daha hiçbir sendika, hiçbir konfederasyon memurları masada satmaya cesaret edemesin." dedi.

bulundu. Konuşmasına Abdurrahim Karakoç'un, "Ellerin yurdunda çiçek açarken, Bizim ile kar geliyor gardaşım. Bu hududu kimler çizmiş gönlüme? Dar geliyor, dar geliyor gardaşım." dörtlüğü ile başlayan Genel Başkan Doğu Türkistan'da yaşayan soydaşlarımıza yapılan zulmü kınadı.

KONCUK: BM'Yİ ÇİN ZULMÜNE SESSİZ KALDIĞI İÇİN KINIYORUM

"Bugün Doğu Türkistan'da 28 Uygur Türkü hiçbir sebep yokken, zalim Çin tarafından katledildi. Doğu Türkistan'ı tamamen Çinileştirmek adına, Müslüman

kimliğini yok etmek adına soykırım devam ediyor. Ne dünyadan bir ses var, ne de İslami referans aldığını söyleyen AKP iktidarından ses var. Söz konusu Türk Milleti olunca sesleri çıkmayanlar, Mısır için ağlıyorlar ama Doğu Türkistan'da da görmeleri gereken bir gerçek var. Geçtiğimiz yıl 4 bine yakın Uygur Türkü katledildi, Ramazan ayında oruç tutma yasağı getirdi. Türkiye Kamu-Sen Genel Merkezi ve milletimiz adına Doğu Türkistan'da yaşanan zulme seyirci kalan Birleşmiş Milletler teşkilatını, kendilerinden başka hiçbir şey düşünmeyen bütün İslam dünyasını ve Türkiye Cumhuriyeti Hükümetini şiddetle kınıyorum. Bu zulüm kabul edilemez. Hele de bu mübarek Ramazan ayında insanların katledilmesini kabul etmek, seyretmek, bırakın Müslüman olmayı, Türk olmayı; insan olana züldür, ezadır" dedi.

KONCUK: TSK BÜNYESİNDE GÖREV YAPAN MEMURLARIN BÜYÜK SIKINTILARI VAR

Askeri iş yerlerinde çalışan sivil memurların yaşadığı sıkıntıları da dile getiren Konfederasyonumuz Genel Başkanı İsmail Koncuk, şunları söyledi: "Sendikacılık sizin kurumlarınızda daha yeni bir faaliyet. Bütün problemler hemen çözülsün, bütün istekler yerine gelsin anlayışından uzak durun. Sizin yaşadığınız problemleri çok iyi bilen Türkiye Kamu-Sen yeri geldiğinde bu sıkıntıları gündeme de taşıyacaktır. Türk Silahlı Kuvvetleri bünyesinde görev yapan memurlarımızın ciddi sıkıntıları olduğunu biliyorum. Ne yazık ki bu tür kurumlarda asker ya da polis dışında kalan personel, sıkıntılar ve mağduriyetler yaşıyor. Astsubaylara %5 zam yapılıyor, ancak memurlara yapılmı-

Türkiye Kamu-Sen Genel Başkanı İsmail Koncuk, Türk Büro-Sen Ankara 13 Nolu Şube tarafından düzenlenen iftar yemeğinde kamu çalışanlarıyla ve şube başkanlarıyla bir araya geldi.

Genel Başkan İsmail Koncuk, burada yaptığı konuşmada gündemi değerlendirerek önemli açıklamalarda

yor. Bu ve bunun gibi birçok sorun Toplu Sözleşme masasında görüşülmesi gereken konulardır.”

KONCUK: TÜRKİYE KAMU-SEN KIRTASIYECİ VE ZÜCACİYECİ SENDİKAL ANLAYIŞIN DÜŞMANI BİR KONFEDERASYONDUR

Kamu çalışanlarını haklarına sahip çıkmaya davet eden Genel Başkan, “tepki verin ki bir daha kimse kamu çalışanlarını masada satmaya cesaret edemesin” dedi; “öncelikli olarak genel problemleri baz alıp bir değerlendirme yapmamız gerekir. Tüm memurlar 2014 yılında 123 lira zam aldı. Adalet çalışanı da, askeri iş yerlerinde çalışan da, işçileri çalışan da aynı aldı. Demek ki burada genel bir problem var. Bu problemin çözümü için adam gibi bir sendikal faaliyet ortaya koyabilmek lazım. Sizin problemlerinizi tartışabilen, bu cesaretle olan bir yapının memurlar tarafından desteklenmesi lazım. 850 bin memur bazı sebeplerle yetkiyi bir konfederasyona verdi. Geçen yıl 123 TL'ye mahkûm edilen o memur, maalesef bu sene de birtakım sebeplerle yetkiyi o konfederasyona verdi. 2014 yılının 6 Aralık tarihinden 1 Mayıs 2015 tarihine kadar 3 büyük miting gerçekleştirdik. Talebimiz ise kamu çalışanlarına ek zam verilmesi ve iş güvencelerine dokunulmamasıydı. Ama onlar ne yapıyor, promosyon ürün dağıtıyor. Türkiye Kamu-Sen kırtasiyeci ve zücaciyeci sendikal anlayışın düşmanı bir konfederasyondur. Kimse bizden promosyon dağıtarak sendikacılık yapmamızı beklemesin. Yetkili sendikalara, “mağduriyetimizi Türkiye gündemine taşıyın, ekonomik ve sosyal problemlerimize çözüm bulun, eylemler ve mitingler yapın” deyin. “Memurlar olarak bizim 3 – 5 liralık promosyonlara ihtiyacımız yok. Bizi masada sattınız” şeklinde tepki gösterin ki, bir daha hiçbir sendika, hiçbir konfederasyon memurları masada satmaya cesaret edemesin. Bunu yapmayan memurlar yüzünden, tüm kamu çalışanları birçok hakkını o masada kaybetti. 2 yılınızı kaybettiniz. 123 TL'ye mahkûm oldunuz. Enflasyon farkı alamadınız. 2015 yılında %3+3 sefalet ücretine tabi oldunuz. Gelin 2016 ve 2017 yıllarını kaybetmeyelim. ‘1 Ağustosta masaya yetkili konfederasyon olarak biz oturalım’ dedik. Ancak imza yetkisi yine onlarda. Kaç lira alacağınızı biz tespit etmeyeceğiz. Bütün memurlar bunları bilsin. Ama o masada bütün memurlar adına talepte bulunacağız. Yetkili konfederasyona “2014 ve 2015 yıllarında memurları sattınız. 2016 ve 2017’de memuru

satamazsınız. Adam gibi sendikacılık yapın” diyeceğiz. Bunun aksine memuru satacak bir tavır görürsek, şimdiye kadar yaptığımız gibi bundan sonra da bunların ipliğini pazara çıkarmak boynumuzun borcu olsun.”

KONCUK, MEMURUN İŞ GÜVENCESİNE GÖZ DİKENLER KANUN ÇIKARMA GÜÇLERİNİ KAYBETTİ

Hiçbir kamu çalışanını ezdirmeyeceklerini belirten Genel Başkan Koncuk,

”Mücadelemiz artarak devam edecektir” dedi ve konuşmasında şunları ifade etti: “Yeni bir dönem başlıyor ülkemizde. Diktatörlük heveslilerinin dili boğazına kaçmış durumdadır. 13 yıldır memur düşmanlığı yapanların, artık kanun çıkarma hakkı da gücü de bitmiştir. Bundan sonra “yüksek makamlarda oturup, memur işçi ayrımını kaldıracam. Onların iş güvencesini ellerinden alacağım” diyen baba yiğitler, ahkam kese-meyecekler. Türkiye’de nasıl bir koalisyon kurulursa kurulsun; memurlara eziyet eden bürokrat kılıklı soytarılar sesleniyorum; adam olacaksınız, memurlara mahiyetinizdeki insanlara saygı duymayı öğreneceksiniz. Yetkileriniz kanunların verdiği kadardır. Bugüne kadar yetkilerinizi de, sınırlarınızı da aştınız. Ancak hepimizi tanıyoruz ve biliyoruz. Bizim fişleme gibi bir alışkanlığımız yok. Kimseyi mezhebine, meşrebine ve etnik kökenine göre fişlemedik. Ama bu zalimleri unutma gafletinde bulunmamızı da kimse bizden beklemesin.

Demokrasinin, insan haklarının, hukukun ve bağımsız yargının yeniden şekillenmesi için Türkiye Kamu-Sen olarak bugüne kadar geri adım atmadık. Bundan sonra da geri adım atmayacağız ve bu kavramların yeniden yeşermesini sağlayacağız. Öyle bir Türkiye istiyoruz ki, insanların mezheplerinden ve meşreplerinden ya da siyasi görüşlerinden dolayı fişlendiği bir ülke olmasın. Her bir Türkiye Cumhuriyeti vatandaşının saygı gördüğü, baş tacı yapıldığı bir ülke istiyoruz. Bunu sağlamak adına da her türlü mücadeleyi vereceğimizi bir kez daha ifade etmek isterim. Kimseden korkmadık, çekinmedik, kimseye eyvallah etmedik. Allah’tan başka kimsenin önünde eğilmedik, doğruları savunduk. Dimdik bu günlere geldik. Alnımız ak, hiç bükülmedik, bundan sonra da bükülmeyeceğiz. Kimse makamını kullanarak memurları ezmesin diye mücadele verdik. Bunu yapanları ister siyasi iktidar olsun, ister sivil top-

lum kuruluşu olsun uyardık. Ecdadımızdan aldığımız mirası, evlatlarımıza teslim etmek boynumuzun borcudur, şereftir. Hepimiz taşın altına elimizi koyacağız. Hakkı tutup kaldıracacağız. Ezmeyeceğiz, kimsenin de ezilmesine müsaade etmeyeceğiz. Askeri iş yerlerimizde çalışan memurlarımız, tıpkı diğer kurumlardaki memurlarımız gibi değerli ve kıymetlidir. Onlar için mücadelemizi sürdüreceğiz.” dedi.

Konfederasyonumuz Genel Başkanı İsmail Koncuk konuşmasını Mustafa Öztürk'ün “Namus lekesi değil alnimda gördüğünüz. Vurulmuşum, vurulmuş düşmüşüm güpe gündüz. Şakağımdaki kansa, o benim gülüşümdür, Namert sürünmektense, erkekçe ölüşümdür. Tevekkül Allah'adır zillete katlanılmaz! Ya HAYAT ya ölüm! Bunun ötesi olmaz.” şiirinden alıntıyla tamamladı.

Daha sonra kürsüye gelen Türk Büro-Sen Genel Başkanı Fahrettin Yokuş konuşmasında, “Askeri işyerlerinde çalışan memurlar sendikayla tanışalı henüz 2 yıl oldu. Ancak biz 23 yıldır sendikal emek mücadelesi veriyoruz” diyerek başladı.

YOKUŞ, ASKERİ İŞ YERLERİNDE ÇALIŞAN MEMURLARIN SORUNLARI İÇİN MÜCADELE EDECEĞİZ

Yokuş konuşmasının devamında, “23 yıl önce yola çıktığımızda ilkelerimizi hak, hukuk ve adalet üzerine oturttuk. Sendikal mücadelemizi, milli gelirden adil ve hakkaniyetli bir bölüşüm sağlanması için veriyoruz. “Emek kutsal, insan mukaddes” anlayışı içinde üreten ve alinteri döken her insanın hakkını savunuyoruz. Kimseye boyun eğmeden milli ve manevi değerlerimizden taviz vermeden, bizi biz yapan değerlerimizi yücelterek yolumuza devam ediyoruz. 77 milyon insanımızı bir ve bütün gören anlayıştan ayrılmadan, en önemlisi “başka Türkiye yok, başka Türk Milleti yok. Hepimiz biriz, kardeşiz. Kardeşlik hukukumuz her şeyin üstündedir” anlayışı içinde, “Hakkı tutup kaldırmak” temel felsefemizdir. Sizler Türk Büro-Sen'i dolayısıyla, Türkiye Kamu-Sen'i seçmekle oldukça doğru bir tercihte bulundunuz. Türkiye Kamu-Sen, askeri işyerlerinde çalışan devlet memurlarının sendikalaşması için çok yoğun çaba sarf etmiştir. 1992 yılından yani kuruluşumuzdan beri verilen mücadele neticesinde olgunlaşmış ve Türkiye Kamu-Sen'e bağlı olarak askeri iş yerlerinde faaliyette bulunmak üzere 1995 yılında

Türk Asim-Sen kurularak faaliyetlerine başlamıştır. Bu manada askeri işyerlerinde çalışan devlet memurlarımızın sorunlarına yabancı değiliz. Verilen mücadeleler bugün sizlerin katkı ve desteği ile daha da gelişecek ve güçlü bir şekilde hep birlikte hak mücadelemizi vereceğiz. Sorunlarınız çözülünceye kadar her platformda mücadelemizi sürdüreceğimizden emin olunuz. Ağustos ayında yapılacak Toplu Sözleşme görüşmelerinde Konfederasyonumuz adına Genel Başkanımız bir heyetle katılacak ve sorunlarınıza çözüm için mücadele edecek. Bu yolda hep beraber önemli mesafeler alacağız” dedi.

Toplantıya Ankara Şube Başkanları, Ankara 13 Nolu Şube Başkanı Abidin Eyvaz ile Şube Yöneticilerimiz ve 400'e yakın şube üyemiz katıldı.

TOPLU SÖZLEŞME TALEPLERİMİZİ AÇIKLADIK

Genel Başkan "Türkiye Kamu-Sen olarak 2016 yılında yüzde 22
Koncuk: zam ve taban aylığa net 100 TL, 2017'de ise yüzde
20 zam ve taban aylığa net 150 TL istiyoruz"

Türkiye Kamu-Sen 2016-2017 Toplu Sözleşme taleplerini Genel Başkan İsmail Koncuk'un düzenlediği basın toplantısında kamuoyuyla paylaştı. Genel Merkez binasında düzenlenen basın toplantısında 2013 yılında imzalanan toplu sözleşmenin yarattığı mağduriyetlerin giderilmesi üzerinde duruldu. 2014 ve 2015 yıllarında memur ve emeklilerin yaşadığı kayıpların toplamda 2000 TL'yi bulduğu ifade edilen toplantıda, bu tutarın 2016 yılı içinde 500'er liralık 4 eşit taksitte ödenmesi talep edildi. Koncuk, yaptığı konuşmada geçmişin hesabı kapanmadan geleceğe yönelik plan yapmanın anlamsız olduğunu belirterek "Memur ve emeklilerimizin ekonomik olarak kaybolan yıllarını telafi edin" dedi.

Genel Başkan İsmail Koncuk Türkiye Kamu-Sen'in taleplerini açıkladığı konuşmasında; "Bilindiği gibi kamu görevlilerinin ve emeklilerinin 2016-2017 yıllarında alacakları maaş zamlarının, sosyal ve özlük haklarının belirleneceği 3. Dönem Toplu Sözleşme Görüşmeleri 3 Ağustos Pazartesi günü başlayacaktır.

Türkiye Kamu-Sen, 2016 ve 2017 yıllarını kapsayan Toplu Sözleşme süreciyle ilgili olarak çalışmalarını tamamlamıştır. Her şeyden önce, bilinmelidir ki memurlarımız yaklaşık 800 bin kilometrekarelik alana sahip vatanımızın en ücra köşelerine kadar hizmet götüren yegâne çalışanlardır ve ülkemizin her noktası, büyük şehirler kadar gelişmiş imkânlarla sahip değildir. Birçok kamu kurum ve kuruluşunun özellikle taşra teşkilatlarında, elverişsiz çalışma

ortamlarında, yetersiz araç gereç ve kısıtlı kaynaklarla, görevini en iyi şekilde yerine getirmek için canını dişine takıp çalışan memurlar adeta unutulmuş durumdadır. Bu durumdaki birçok memurumuzun sorunu ekonomik olmanın da ötesinde, insanlık dramı boyutuna ulaşmıştır. Toplu sözleşme görüşmeleri, kamu görevlilerinin ve emeklilerinin bir kangrene dönüşmüş bulunan sorunlarının çözülebileceği tek yoldur. Ancak 4688 sayılı Kanunun eksik ve yanlış hükümleri; toplu sözleşme görüşmelerini yalnızca mali ve sosyal haklarla sınırlayarak memurlarımızın yer değiştirme, atama, yükselme, disiplin, unvan değişikliği gibi sorunlarını yok saymakta; memur meselelerini adeta masadan kaçırmaktadır. Kanundaki bu sınırlama yetmiyormuş gibi, idareciler tarafından yetkilendirilmiş çakma sendikaların, iktidara payanda olma gayretleri sonucunda memurlar, toplu sözleşme masasında gerçek anlamıyla temsil edilememekte, sesleri yeterince duyulmamaktadır. Bu sorun ilk olarak 2012 yılında sözde yetkili sendika tarafından Kamu Görevlileri Hakem Heyeti'ne gönderilen akademisyenin Hükümetin maaş artış teklifini kabul etmesiyle kendini göstermiş, 2013 yılında ise kâğıt üstünde yetkili konfederasyonun iki gün içinde imzaladığı anlaşma ile doruk noktasına çıkmıştır.

Türkiye Kamu-Sen, her şeye rağmen kamu görevlilerimizin haklarının masada pazarlanmasının önüne geçmek için toplu sözleşme görüşmelerinde bulunacak ve var gücüyle mücadele edecektir.

GREV VE SİYASETE KATILMA HAKKI VAZGEÇİLMEZ TALEBİMİZDİR

Toplu sözleşme masasında bizlerin sesini kısma, memurlarımızın geniş anlamda temsil edilmesini engelleme arzusunda olanlara rağmen Türkiye Kamu-Sen, üzerine düşen görevi yerine getirecek ve kamu görevlilerinin haklarını bütün imkânlarıyla korumaya ve geliştirmeye çalışacaktır. Grev ve siyasete katılma hakkı vazgeçilmez talebimizdir. Türkiye Kamu-Sen olarak, bugüne kadar olduğu gibi bundan sonra da en önemli talebimiz, kamu görevlilerinin hakkı olan toplu sözleşmenin, grev ve siyasete katılma ile birlikte kullanılabilmesi ve uluslararası ölçekte bir toplu sözleşme sistemine geçilmesi yönündedir. Genel ve hizmet kolu toplu sözleşmeleri birbirinden ayrılmalı, sosyal denge sözleşmesi tüm hizmet kolları için zorunlu hale getirilmelidir. Bunun sağlanabilmesi için de genel toplu sözleşme görüşmeleri ile hizmet kolu toplu sözleşmeleri birbirinden ayrılmalı, farklı zaman ve zeminlerde gerçekleştirilmeli, bu yolla sendikaların gerçekleştirdiği hizmet kolu toplu sözleşmeleri daha etkin hale getirilmelidir.

4688 sayılı Kanunun 32. maddesi ile yerel yönetimlerde çalışanlar için getirilen sosyal denge sözleşmelerinin yerel yöneticilerin keyfiyetine bırakılması neticesinde bazı belediyeler sosyal denge sözleşmesi imzalarken bazıları imzalamamakta, farklı belediyelerde imzalanan sözleşmelerin tutarları da farklı olduğu için kamudaki ücret adaleti yok olmaktadır. Bu nedenle sosyal denge sözleşmelerinin zorunlu hale getirilmesi ve gerçekleştirilecek hizmet kolu toplu sözleşmeleri ile tüm memurların sosyal denge sözleşmesinden faydalanması sağlanmalıdır.

Kamu Görevlileri Hakem Kurulunun yapısı ve Kurula itiraz hakkı yeniden düzenlenmelidir. Mevcut düzende toplu sözleşmeyi imzalamaya veya Kamu Görevlileri Hakem Kurulu'na başvurmaya yetkili yegâne merci çalışanlar adına Kamu Görevlileri Sendikaları Heyet Başkanı olarak belirlenmiştir. Bu hükmün, sendikal örgütlenme ve toplu pazarlık hakkına nasıl bir darbe vurduğu geçtiğimiz toplu sözleşmede ortaya çıkmış, memur ve emekliler bir tek kişinin keyfi kararı nedeniyle büyük zarara uğratılmıştır.

Sorun, toplu sözleşme görüşmelerinin işçi sendikalarının gerçekleştirdiği toplu iş sözleşmesi ile karıştırılmasından kaynaklanmaktadır. 4688 sayılı Kanuna göre gerek genel, gerekse hizmet kolu toplu sözleşmeleri,

sendikalı sendikasız bütün kamu görevlilerini etkileyen bir hukuki metin olma konumundadır. Bu nedenle kamu görevlilerinin tamamını temsil etmeyen bir konfederasyona bütün kamu görevlileri ve emekliler adına bağlayıcı karar alma yetkisinin verilmesi, toplu pazarlık görüşmelerinin mantığına ve demokratik ilkelere aykırıdır.

Burada üzerinde önemle durulması gereken husus, hangi düzeyde olursa olsun yapılacak toplu sözleşmenin tüm kamu çalışanlarını bağlayacak olmasıdır.

Kanuna göre, bir sendikaya üye olan kamu görevlileri hakkında toplu sözleşme yapma yetkisi, bir başka sendikaya devredilmektedir ki, böyle bir durum ne örgütlenme özgürlüğü ne de kişilerin tercih haklarına saygı sınırları içinde değerlendirilemez.

Kaldı ki, Kanun toplu sözleşmeyi bağtlama hakkı elinden alınan sendika ve konfederasyonlara Kamu Görevlileri Hakem Kurulu'na başvuru hakkı da tanıamaktadır.

Böyle bir uygulamanın uluslararası sözleşmelere aykırı olduğu açıktır. Bu amaçla; masada bulunan her bir konfederasyonun Kamu Görevlileri Hakem Kurulu'na başvurabilmesini sağlayacak bir düzenleme yapılmalı, Kurul, Hükümetten bağımsız karar verebilecek bir şekilde yeniden düzenlenmelidir. Demokrasilerde sivil

toplum örgütleri hayati önem taşımaktadır. Ülkemizde demokrasinin mümkün olan en geniş anlamıyla yerleşmesi için, toplumun karar alma sürecine dâhil edilmesi zorunludur. Sivil toplum örgütlerinin varlık nedeni budur. Daha fazla demokrasi diyerek yola çıkanlar; başta sendikalar olmak üzere tüm sivil toplum kuruluşlarının etkinliğinin artırılması, karar alma sürecine dâhil edilmesi ve yönetim anlayışının geliştirilmesi için daha fazla gayret göstermeli, temel insani değer ve hakları ayakları altına alarak siyaseten yükselme sevdasından vazgeçmelidir. Çalışanlara, masa başında hazırlanan enflasyon hedefi doğrultusunda ücret artışı yapıldıktan sonra çalışanların ve vatandaşların gerçek enflasyon karşısında kaderiyle baş başa bırakılması kabul edilemez. Yıllardır, vatandaşlarımızın zorunlu olarak tükettiği mal ve hizmet fiyatlarındaki artışlar, memur maaşları için temel kabul edilen enflasyon oranının üzerinde gerçekleşmektedir. Bu nedenle kamu çalışanlarının ücretleri mal ve hizmet fiyatlarında yaşanan artışlar karşısında her yıl erimektedir. Yıllardır Avrupa Birliği'ne göre daha ucuz olmasıyla avunduğumuz ülkemizde gıda fiyatları son 10 yılda Avrupa'ya göre %20 daha fazla pahalalanmış ve aramızdaki fark kapanma noktasına gelmiş ama Avrupa'daki memurlarla Türk memur arasındaki 2,5 katlık maaş farkı kapatılmamıştır. Türkiye ekonomisi 2002 yılından beri reel olarak %75 büyürken memur maaşlarındaki erime %17,3'e ulaşmış; gelir dağılımı daha da bozulmuştur.

Bizler adil bir paylaşım, adil bir gelir dağılımı istiyoruz. Amacımız kamu çalışanlarını açlık sınırından kurtarmak ve insanca yaşayabileceği bir ücrete kavuşturmak.

OECD ülkeleri içinde en zengin kesimle en yoksul kesim arasındaki uçurumun en büyük olduğu, gelir dağılımının en bozuk olduğu, yoksulluk oranının en yüksek olduğu ülke konumundan kurtulmak istiyoruz. Türkiye Kamu-Sen olarak taleplerimizin tamamını bilimsel ve ekonomik gerekçelere dayandırıyoruz. Bugüne kadar dayanağı olmayan, toplumsal geçerliliği bulunmayan hiçbir talebi toplumumuzun gündemine taşımadık. 2016 ve 2017 yıllarını içeren toplu sözleşme görüşmeleri için de gerekçeli taleplerimizi hazırlamış bulunuyoruz. Sözleşmeli, geçici, vekil gibi adlar altında güvencesiz personel istihdamına ve taşeronlaşmaya son verilmelidir.

Son yıllarda, Devletin asli ve sürekli görevlerinin Anayasaya ve kanunlara aykırı bir şekilde taşeron işçilerle, kadrosuz personel eliyle sağlandığı, taşeronlaşmanın, sözleşmeli, geçici, vekil gibi sıfatlar altında güvencesiz istihdamın alabildiğine arttığı görülmektedir. Konfede-

rasyon olarak öncelikli talebimiz, 657 sayılı Kanunun 4. maddesinin "B" ve "C" fıkraları uyarınca çalıştırılan sözleşmeli ve geçici personel ile vekil ebe, hemşire, imam, aile sağlığı merkezlerinde görev yapan kamu dışı sağlık personeli ve usta öğreticilerin memur kadrolarına geçirilmesidir. Kamuda istihdam yapısını değiştiren, iş güvencesini yok eden 4-B ve 4-C statüsünde personel çalıştırma, vekil ebe, vekil imam gibi esnek ve güvencesiz istihdam uygulamasına son verilmelidir. Bu yolla kamuda sözleşmeli ve geçici personel çalıştırılması uygulamasına son verilmeli, idari hizmet sözleşmeli personelin hukuki statüleri belirlenmeli, Yükseköğretim mezunu işçilerin de talepleri halinde memur kadrolarına atanmaları sağlanarak kamuda istikrarlı ve sürdürülebilir bir istihdam rejimi oluşturulmalıdır. 2016-2017 yılına ilişkin mali taleplerimizi açıklamadan önce belirtmek istediğim bir konu var ki, bizim açımızdan bu yıl yapılacak toplu sözleşme görüşmelerinin temelini teşkil edecektir.

MEMURA AYRILAN PAY HÜKÜMETE PEŞKEŞ ÇEKİLDİ

Hatırlanacağı gibi 2014 ve 2015 yılı maaş zamlarının belirlendiği toplu sözleşme görüşmelerinde sözde yetkili konfederasyon, memurları masada yüz üstü bırakmış, adeta kaçmıştır. Kanuna göre 30 gün sürmesi gereken toplu sözleşme süreci 7 günde, 2 toplantı sonunda anlaşmayla(!) sonuçlandırılmıştır. Toplu sözleşme sonunda kamu görevlilerinin hakkı olan enflasyon farkı ödemesi gasp edilmiştir. Bütçede memurlara ayrılan kaynağın 2,97 milyar TL'si Hükümete peşkeş çekilmiş ve masada bırakılmıştır. 2014 yılı için Maaşlara yansıyan 123 TL'lik net artış, tarihi başarı olarak yutturulmaya çalışılmıştır. Hâlbuki 123 liralık zam, aslında toplu sözleşme görüşmelerinde Hükümetin ilk teklifi olan %3 + %3 maaş zammının bile altında bir artışa denk gelmiştir. 123 TL'nin en düşük memur maaşına oransal yansımaları %6,6; ortalama memur maaşına yansımaları ise yalnızca %5,2 olmuştur. Toplu sözleşme sonunda enflasyon farkı hakkının gasp edilmesinin yanında; ek ders ücretleri, nöbet ücretleri, ek ödemeler, aile yardımı, çocuk parası, özel hizmet tazminatı, fazla mesai ücretleri de artmamıştır. 2014 yılı enflasyonu %8,2 olarak açıklanınca, toplu sözleşme görüşmelerinde belirlenen maaş artışı, gerçekleşen enflasyonun ortalama 3 puan altında kalmış, başka bir deyişle memur maaşları ortalama aylık %3 oranında erimmiştir. Bu erimenin parasal karşılığı ortalama aylık yaklaşık 76 liraya, 2014 yılının tamamı için ise 912 TL'ye denk gelmektedir. 2015

yılı için de memur maaşlarına %3 + %3 zam yapılması kararlaştırılmışken işçiler adına gerçekleştirilen toplu sözleşme görüşmelerinde işçilere yılın ilk altı ayı için yüzde 5, ikinci altı ay için yüzde 6 zam yapılmasına ayrıca yıllık 500 lira denge tazminatı ödenmesine karar verilmiştir. Memurlar adına gerçekleştirilen toplu sözleşme görüşmelerinin memur ve işçi arasındaki makası biraz daha açtığı ve memurlar aleyhine bir durum ortaya çıkardığı görülmüştür. Hal böyle olunca memurların 2014 yılında gasp edilen enflasyon farkından dolayı, 2015 yılında ise işçilerle yapılan emsal toplu sözleşmeden dolayı bir mağduriyet yaşadığı ortaya çıkmaktadır.

Kısaca, 2013 yılında memur ve emeklilerimizin tam 730 günü çalınmış, heba edilmiştir. Türkiye Kamu-Sen olarak, “Geçmiş döneme ilişkin hesap kapanmadan yeni dönemin hesabına bakılmamalıdır.” diyoruz. Kamu görevlilerinin ve emeklilerin kaybolan 2014 ve 2015 yılları telafi edilmelidir: Bir defaya mahsus 2000 TL telafi ödemesi istiyor, %5 + %5 telafi zammı ile zararlar karşılansın diyoruz. Bu nedenle 2016 ve 2017 yıllarının maaş zammı belirlenmeden önce, 2013 yılında gerçekleştirilen toplu sözleşme fiyaskosunun yaralarının sarılmasının zorunluluğunu ısrarla vurguluyor, memur ve emeklilerin ekonomik olarak kaybolan yıllarını geri istiyoruz. Konfederasyonumuzun Ar-Ge Merkezince yapılan çalışmada, 2014 ve 2015 yıllarında toplu sözleşme faciasından dolayı ortaya çıkan bu zararın toplamda 2 bin TL olduğu hesaplanmıştır.

Biz de 2014 ve 2015 yıllarındaki kayıplarımıza mahsuben, 2016 yılı içinde 4 eşit taksitte ödenmek üzere bir defaya mahsus toplam 2000 TL telafi ödemesi istiyoruz. Telafi ödemesinin kalıcı olması için 2016 Ocak ayından itibaren %5 + 5; toplam %10 telafi zammı verilsin diyoruz. 2016 yılında toplam maaş artış talebimiz, telafi zammı, büyüme ve refah payı dahil olmak üzere %22 ve taban aylığa seyyanen net 100 TL; 2017 yılında ise toplam %20 ve taban aylığa seyyanen net 150 TL’dir. Telafi ödemesi yapıldıktan sonra 2016 ve 2017 yıllarına ilişkin taleplerimizi ise şu şekilde ifade edebiliriz: Ocak 2016 itibarı ile %10 telafi zammına ek olarak, kamu görevlilerine ve emeklilere 2016 yılının birinci ve ikinci altı aylık dilimlerinde %6 + %6 oransal ve Ocak ayından itibaren taban aylığa 100 TL net seyyanen artış yapılmalıdır. Bu yolla 2014 ve 2015 kayıplarının telafisi için öngörülen %10’luk artışla birlikte 2016 yılının ilk altı ayında %16; ikinci altı ayında %6 zam yapılarak, memur ve emekli maaşlarının

2016 yılının tamamı için toplamda oransal olarak %22 artışa ulaşılması ve ayrıca Ocak ayında taban aylığa yapılacak net 100 TL artışla yüksek maaş alanlarla düşük maaş alan personel arasındaki farkın kapatılması hedeflenmiştir. 2017 yılı için ise Ocak 2017’de tüm kamu görevlilerinin ve emeklilerinin maaşlarına %10 oransal artış ve taban aylığa seyyanen 150 TL zam; Temmuz 2017’de de ilaveten %10 zam yapılmalıdır.

TEMEL MALİ TALEPLERİMİZ:

2016 yılının tamamı için 2014-2015 yıllarındaki zararların telafisi de dâhil %22 artış ve taban aylığa seyyanen 100 TL net zam; 2017 yılının tamamında ise %20 artış ve taban aylığa seyyanen 150 TL net zam olarak özetlenebilir. Ayrıca; memur maaşını oluşturan bütün kalemler ile ek ödeme, döner sermaye, ek ders, fazla mesai, ikramiye gibi tüm ödemelerin emekli keseneğine dâhil edilerek, emekli olacak memurların yaşadığı mağduriyetlerin giderilmesini talep ediyoruz.

Yılda iki kez dini bayramlar öncesinde tüm kamu görevlilerine ve emeklilere yaklaşık 1600 TL tutarında “Bayram İkramiyesi” ödenmesini istiyoruz.

Görevde yükselme unvan değişikliği sınavlarının boş kadro bulunması durumunda derhal yapılmasını zorunlu kılacak mevzuat değişikliği talep ediyoruz. Görevde yükselmelerde her türlü istismara açık olan sözlü sınav uygulamasının kaldırılmasını, bu tür atamaların objektif bir şekilde gerçekleştirilecek yazılı sınavlar aracılığıyla yapılmasını istiyoruz.

Ek gösterge uygulamasındaki adaletsizlikler giderilsin, Yardımcı Hizmetler Sınıfında görev yapan personele de ek gösterge verilsin diyoruz. Yardımcı Hizmetler sınıfındaki personelin bir defaya mahsus olarak Genel İdare hizmetleri sınıfına geçirilmesini; Genel İdare Hizmetleri ve Yardımcı Hizmetler Sınıfında çalışan memurlara eğitim durumlarına göre yüксеlebilecekleri derecelerin kadrosu verilmesini talep ediyoruz. Özel hizmet tazminatında yaşanan adaletsizliklerin giderilmesi, özel hizmet tazminat oranlarının unvan bazında eşitlenerek tüm memurlar için yükseltilmesi, çalışma barışına katkı sağlayacaktır diyoruz.

EK ÖDEME SORUNLARI ÇÖZÜLSÜN

Şefler, müdürler ve şube müdürlerinin özlük hakları hakkaniyete uygun bir şekilde yeniden düzenlensin, Kamu kurum ve kuruluşlarında görev yapan uzmanlar arasında oluşturulan kariyer uzmanlığı- normal uzmanlık, merkez-taşra uzmanları gibi farklılıklar giderilmeli, aynı unvanlı personelin özlük hakları eşitlensin, Zorun-

lu rotasyon uygulamasına son verilsin, kalkınmada öncelikli yörelerde çalışan personel için mahrumiyet yeri ödeneği gibi teşvikler getirilsin diyoruz.

Öğretmenlerde olduğu üzere doktor, akademisyen gibi kamu görevlilerinin, vatani görevlerini hizmetine ihtiyaç duyulan bölgelerde yapması sağlanmalı, asker öğretmen uygulaması benzeri, asker sağlık görevlisi, asker akademisyen uygulamasına geçilmelidir diyoruz.

Fazla mesailerin insan haklarına dahi aykırı bir şekilde ücretlendirilmesine karşı çıkıyor, fazla mesai ücretinin çalışanın normal çalışması karşılığında aldığı saat başı ücretten az olmayacak şekilde artırılmasını istiyoruz. Ortalama memur maaşının yıllık toplam tutarı dikkate alınarak gelir vergisi tarifesinde yeni düzenleme getirilsin, kamu görevlilerinin yaşadığı vergi adaletsizliği son bulsun diyoruz. Başta aile yardımı ve çocuk parası olmak üzere tüm sosyal yardım ve ödemelerin yükseltilmesini; tüm kamu görevlilerine giyim, kira, evlenme, ulaşım, doğum, ölüm ve eğitim yardımı ödenmesini, sosyal devlet ilkesinin gerçek anlamda hayata geçirilmesini talep ediyoruz. Ek ders ve nöbet ücretleri artırılmalı, kamu kurum ve kuruluşlarında fiilen öğretmenlik yapan personele de ek ders ücreti, nöbet tutan öğretmen, sağlık personeli gibi tüm personele nöbet ücreti verilmelidir diyoruz.

Bunun yanında; tüm kamu görevlilerinin işçilerde olduğu gibi yemeklerden ücretsiz yararlanması ve yemek hizmeti sunulmayan işyerlerinde yemek ücretinin nakit olarak ödenmesi, Vatani görevini yapmak üzere ya da doğum yapması nedeniyle ücretsiz izne ayrılan kamu görevlilerinin sosyal güvenlik primleri kurumları tarafından yatırılmaya devam etmesi, söz konusu personele izinleri süresince maaşlarının 1/4'ü oranında destek ödemesi yapılması,

Aile birliğinin sağlanması temel alınması, eş durumu, sağlık ve öğrenim özürlü önündeki engellerin kaldırılması, Bayramlarda ve hafta sonlarında tatil yapamayan kamu çalışanlarının çalışma şartlarının yeniden gözden geçirilmesi, mobbing uygulamasına maruz kalan personelin korunmasına yönelik yasal düzenleme yapılması, doğal afet halinde bu bölgelerde görev yapan personele bir maaş tutarında ikramiye verilmesi ve talepleri halinde başka bölgelere tayin hakkı tanınması, fiili hizmet zammının yeniden belirlenmesi, 18 yaşını dolduran çocuklarımızın öğrenimlerine devam edememeleri durumunda ödemek zorunda kaldıkları Genel Sağlık Sigortası Primi uygulamasına son verilmesi, yaş sınırının yükseltilmesi, engelli personelin daha kolay hizmet

üretebilmeleri için görevleri ile ilgili gerekli araç ve gereçlerin alınması; engelli personele engel durumunu artıracak görevlendirme yapılmaması,

Emeklilere de aile yardımı ve çocuk parası gibi sosyal yardımlar ile banka promosyonu verilmesi gibi birçok talebi de toplu sözleşme masasına taşıyacağız.

Bu talepler ışığında Türkiye Kamu-Sen'in 2016 yılı için kamu görevlilerine uygulanacak zam ve tazminatlar konusundaki mali talebi; telafi zammı, refah ücreti ve büyüme payı dâhil olmak üzere en düşük dereceli memur maaşı için 538,43 TL; ortalama memur maaşı için 680,77 TL'dir.

TALEPLERİMİZ, GEÇERLİ TEMELLERE DAYANAN, SON DERECE MAKUL VE KARŞILANABİLİR BİR ŞEKİLDE HAZIRLANMIŞTIR

Talebimiz 2017 yılında ise en düşük dereceli memura 658,4 TL; ortalama memur maaşına ise 813,48 TL zam içermektedir.

Kısaca genel bir değerlendirme yaparak, özetlemeye çalıştığım taleplerimizin karşılanması, memurlarımızın yıllardır biriken sorunlarının çözülmesi için büyük bir adım olacaktır. Taleplerimiz, geçerli temellere dayanan, son derece makul ve karşılanabilir bir şekilde hazırlanmıştır.

Gereken ciddiyet ve azim gösterildiğinde, tüm taleplerimizin karşılanacağından eminiz. Taleplerimizin karşılanmaması için tek engel, siyasetçilerin ekonomik tercihi ve yetkilendirilmiş sözde sendikaların masa başında siyasiler karşısında teslim bayrağını çekerek, bir yerlerden gelen talimatlara uyması olacaktır.

Kamu görevlilerini mutlu etmek, gösterilecek iradeye bağlıdır.

Ekonomik tercihler, vatandaşlarımızı mutlu etme ve geliri adil paylaşma yönünde kullanılırsa kamu görevlilerinin yüzü bir nebze olsun gülecek ve zedelenmiş olan itibarı iade edilecektir. Biz Türkiye Kamu-Sen olarak kanunların bizlere tanıdığı yetkiler ölçüsünde, kamu görevlilerinin masa başı oyunlarla haklarının gasp edilmesinin önüne geçmek için elimizden geleni yapmaktan geri durmayacağız. Memurları masada satmaya kalkan olursa, bundan önce olduğu gibi bundan sonra da onların ipliğini pazara çıkarmak bizim asli görevimizdir. Tüm kamu çalışanlarının beklentilerine cevap vermesi umuduyla, toplu pazarlık sürecinin hayırlara vesile olmasını diliyor, hepinize saygılarımı sunuyorum." diyerek sözlerini noktaladı.

Toplu sözleşme taleplerimizi DPB'ye sunduk

2016-2017 yılı toplu sözleşme görüşmeleri öncesinde Türkiye Kamu-Sen'in taleplerinin yer aldığı çalışmayı Devlet Personel Başkanı Mehmet Ali Kumbuzuoğlu'na teslim ettik.

Genel Mevzuat Sekreterimiz ve Türk Enerji-Sen Genel Başkanı Mehmet Özer, sendikalarımızın Toplu Sözleşme Sekreterleri ve Uzmanlarımızdan oluşan heyetimiz Devlet Personel Başkanı Mehmet Ali Kumbuzuoğlu'nu makamında ziyaret etti.

MEHMET ÖZER: VERİMLİ VE FAYDALI BİR TOPLU SÖZLEŞME SÜRECİ ARZU EDİYORUZ

Ziyarette Türkiye Kamu-Sen'in talep metnini sunan Genel Mevzuat Sekreterimiz Mehmet Özer, Türkiye Kamu-Sen olarak detaylı ve özverili bir çalışma yaptık. Memur ve emeklilerimizin sorunlarının yer aldığı bu talep metnini sizlere sunarken sorunların ivedi bir şekilde çözülmesini temenni ediyor, toplu sözleşme sürecinin verimli ve faydalı bir şekilde tamamlanmasını diliyoruz” dedi.

KUMBUZUOĞLU: TÜRKİYE KAMU-SEN'İN ÇALIŞMA HAYATINA KATTIĞI DEĞERLERİN FARKINDAYIZ

Türkiye Kamu-Sen'in taleplerinin yer aldığı çalışmayı teslim alan Devlet Personel Başkanı Mehmet Ali Kumbuzuoğlu, “Kamu çalışanları ve emeklilerin sorunlarının yer aldığı bu çalışma bizim için son derece önemlidir. Türkiye Kamu-Sen'in sendikal anlamda çalışma hayatına kattığı çok önemli değerler vardır. Genel Başkan sayın İsmail Koncuk'un bu alanda verdiği enerjiyi de takdirle karşılıyorum, bu anlamda kendisine teşekkürlerimi sunuyorum. Devlet Personel Başkanlığı olarak hazırladığınız bu talep metnin detaylı olarak inceleyecek ve sorunların çözümü anlamında elimizden gelen gayreti göstereceğiz” dedi.

Memurların kaybı 900 TL

Memurlar, bu yıl ise yüzde 3 artı 3 zammın üstüne yüzde 1.76'lık enflasyon farkıyla yetinecek.

Hürriyet Gazetesi'nden Hacer Boyacıoğlu'nun haberinde kamu çalışanlarının mali kaybı gözler önüne serildi. Haberde şu ifadeler yer verildi: "Memurlar, 2014-2015 toplu sözleşme dönemini ortalama 900 TL zararla kapatacak. Geçen yıl yapılan toplu sözleşme nedeniyle enflasyon farkı alamayan memurlar, bu yıl ise yüzde 3 artı 3 zammın üstüne yüzde 1.76'lık enflasyon farkıyla yetinecek. Türkiye Kamu-Sen'in hesaplamalarına göre geçen yıl verilmeyen enflasyon farkı ortalamada sadece 1 yıl için 900 TL zarara yol açtı, zarar maaş yükseldikçe arttı. Yaklaşık 2.5 milyon memuru ilgilendiren yeni toplu sözleşme görüşmeleri yasa gereği, Ağustos ayında başlayacak.

Hükümet ve toplu sözleşme görüşmelerinde yetkili konfederasyon olan Memur-Sen, masaya oturacak ve pazarlık yapacak. İki tarafın da masada anlaşamaması durumunda ise devreye Kamu Görevlileri Hakem Kurulu girecek. Toplam 11 üyeden oluşan ve çoğunluğu Bakanlar Kurulu'nun belirlediği isimlerden oluşan kurulun alacağı karar da bağlayıcı olacak. Memur-Sen toplu sözleşme süreci resmen başlamadan yeni dönem için "ek gösterge oranlarının yükseltilmesi, ek ödemelerin emekliliğe yansıtılması, 4/C ve 4/B'li personel ile tüm sözleşmeli personelin kadroya geçirilmesi, disiplin cezalarının affının yanı sıra refah payı da talep edeceklerini" açıklarken, halen yürürlükte olan toplu sözleşmenin artı ve eksileri tartışılmaya devam ediyor.

ENFLASYON FARKI VERİLMEDİ

Yine Memur-Sen ve hükümet tarafından imzalanan ve iki yıldır yürürlükte olan toplu sözleşme çerçevesinde, 2014 yılında memurlara sadece seyyanen zam yapıldı. Buna göre, 2014 yılı ocak ayında memurlara seyyanen 123 TL zam yapıldı. Bunun dışında önceki yıllarda geçerli olan temmuz zammı ve enflasyon farkı ödenmesi uygulamasından vazgeçildi. Ancak geçen yıl enflasyonun hedeflerin üstüne çıkması, memurlar için sıkıntılı bir durumu ortaya çıkardı. Türkiye Kamu-Sen Araştırma Merkezi'nin hesaplamalarına göre, uygulama nedeniyle memurlar ortalama aylık 75 TL'lik kayıp oldu. Sadece geçen yılın kaybı ortalama 900 TL'ye çıkarken, bu yılki zamların da yüzdesel olduğu dikkate alındığında memurların enflasyon kaynaklı maaş kaybı katlanarak devam etti. Araştırma Merkezi'ne göre 2014 yılı için özel bir düzenleme yapılmazsa bundan sonraki süreçte de zamlar yüzdesel olarak belirleneceği için kayıp kalıcı hale gelecek ve her yıl artacak.

EN DÜŞÜK MEMUR ZAMMI 94 TL OLDU

Yüzde 4.76'lık zamla birlikte en düşük memur maaşı 2 bin 97 liradan 2 bin 191 liraya yükseldi. Devlet memurları ve sözleşmeliler, 15 Temmuz'da zamlı maaşlarını alacak. Kamu çalışanlarına 14 günlük de zam farkı verilecek. Maliye Bakanı Mehmet Şimşek, AKP hükümetlerinin bugüne kadar memuru, emekliyi enflasyona ezdirmediğini, bundan sonra da ezdirmeyeceğini bildirdi. Şimşek, söz konusu enflasyon farkının bütçeye getireceği maliyetin ise 2 milyar 330 milyon lira olduğunu kaydetti."

Süreciniz yerin dibine batsın!

Habur rezaletinden sonra AKP-HDP-İmralı-Kandil ekseninde yürütülen Çözüm (İhanet) Süreci, yapacağını yaptı. Şımartılan ve palazlandırılan terör örgütü, hain saldırılarına başladı. Türkiye Kamu-Sen hep uyardı:

“Şivan Perver’leri değil, vatanperverleri dinleyin!”

KAMUTÜRK 7. SAYISI

Aralık 2013

Tarih 19 Ekim 2009... Yer Habur Sınır Kapsı... Bebek katili- İmralı canisinin çağrısı ve hükümetin desteği üzerine Kuzey Irak'taki Mahmur Kampı'ndan 34 terörist Türkiye'ye gelerek teslim oldu. K. Irak'tan gelen bölücüler ile içerdeki hainler bu durumu zafer şölenine çevirdiler.

Tarih 16 Kasım 2013... Yer Diyarbakır... 1. Habur Rezaleti'nin Türk Milleti'nin hafızalarındaki tahribatın etkisi devam ederken hükümet bizzat bu kez kendi organizasyonu ile 2. Habur Rezaleti'ne imza attı.

Dönemin Başbakanı Recep Tayyip Erdoğan, Türkiye'ye ne kadar küfür eden, ne kadar teröre açık destek veren varsa hepsiyle "BOP"ın merkezi" olacak dediği Diyarbakır'da buluştu!

Diyarbakır Kantar Köprülü Kavşağı'nda toplu açılış töreni düzenlendi. Törene Başbakan Erdoğan ve onun bizzati davet ettiği Türk ve Türkiye düşmanları Irak Bölgesel Kürt Yönetimi Başkanı (IKYB) Mesut Barzani ve Şivan Perver de katıldı.

DOLMABAHÇE MUTABAKATI!

Tarih: 28 Şubat 2015... Yer: Ulu önder Mustafa Kemal'in vefat ettiği Dolmabahçe Sarayı...

Orda bulunanlar dönemin Başbakan Yardımcısı Yalçın Akdoğan ve dönemin İçişleri Bakanı Efkan Ala ile bölücü terör örgütünün siyasi uzantısı HDP'nin İmralı heyeti...

Tüm TV kanallarının canlı yayımla bağlantı yaptığı buluşmada Dolmabahçe Mutabakatı okunuyor! İki ayrı devletin temsilcileri gibi oturan taraflar hazırlanan ortak bir metni okuyorlar. HDP'li Sırrı Süreyya Önder, 10 maddelik metni kamuoyuna açıkladı!

Türkiye düşmanları ile açılış şöleni!!!

Esra OCAKLI YÜCE

Türkiye Kamu-Sen Basın Danışmanı

TEHLİKENİN FARKINDA MIYIZ?

Masallar Bitti, Artık Akıllı Telefon ve Tabletlerimiz Var!

yarattığımız tablet terörünün en büyük zararını yine aileler ve çocukların göreceği gün gibi aşırar.

Peki aileler bu gerçeğin ve tehlikenin farkında mı?

Küçücük elleriyle tabletlerde ve akıllı telefonlarda yaptıkları hareketler hoşunuza gidiyor di mi? Ne güzel oynuyorlar bizim yanına bile yaklaşamadığımız oyunları ! Ağlamasın, oyalansın, yemek yesin, uslu uslu otursun diye masumane başladığımız tablet ve telefon oyunlarında nasıl da rekor kırıyorlar! Ne yalan söyleyeyim, benim hiç hoşuma gitmiyordu. Hele oyunlarda kaybettiği zaman yaptığı hırs, ve kızgınlığı beni tedirgin ediyordu.

Eğer sizi de bu durum rahatsız etmeye başladıysa -ki rahatsız etmeli- şapkayı önümüze koyup düşünmenin zamanı gelmiş demektir:

Hürriyet Gazetesi'ne yaptığı bir açıklamada medya eğitimi uzmanı Dr. Sait Tüzel şunları söylüyor;

"2013 yılında ABD merkezli bir araştırma kuruluşu olan Common Sense Media tarafından yapılan araştırma, çocukların üçte birinin henüz konuşmaya ve yürümeye başlamadan önce tablet kullanmaya başladıklarını ortaya koydu. Ülkemizde RTÜK'ün geçtiğimiz yıl kasım ayında yayınladığı Çocukların Medya Kullanım Alışkanlıkları Araştırması'nın sonuçlarına bakıldığında bizde de durumun ABD'den farklı olmadığı görülüyor. Bu araştırmaya göre çocukların en çok kullandığı medya aracı artık televizyon değil; cep telefonu.

Ortalama olarak Türkiye'de bir çocuk günlük 2 saat 39 dakika cep telefonu ile zaman geçiriyor. Araştırmalara bakıldığında çocuklar, hatta bebekler taşınabilir ekran teknolojilerini kullanma konusunda en az yetişkinler kadar isteklidir.

Bebekler elleri ile bir nesneyi kavrayabildikleri andan itibaren ebeveynlerinin akıllı telefonlarını ve tabletlerini almak istiyorlar. Hem de şaşırtıcı bir şekilde bu cihazları

Çünkü kendimden biliyorum. 4 yaşındaki oğlum tablet bağımlısı olma yolunda hızla ilerliyor. Daha önce sadece yemek yedirirken eline verdiğim tablet; işten eve geldiğimde ilk sorduğu soru oluyor. Gündüz okula gittiği için zaten görmediği tableti, akşam büyük bir hevesle beklediğini anlıyorum. Daha bize sarılmadan, öpmeden, günün nasıl geçtiğini konuşmadan bana tableti sorması tehlike çanlarının çoktan iş başı yaptığını gösteriyor.

Biliyorum ki yalnız değilim. Özellikle çalışan annelerin zaman kısıtlılığı nedeniyle başvurmak zorunda hissettiği tabletlerin ve akıllı telefonların başımıza ne denli büyük dertler açacağı konusunda feryatlar hızla yükseliyor. Kendi

kullanmakta oldukça maharetliler. Bu cihazların ekranındaki renkler, her yaşta çocuğa hitap edecek şekilde tasarlanmış oyunlar ve uygulama marketleri sayesinde sürekli yenilenebilen içerik, televizyon lehine devam eden oyunun kurallarını değiştirdi. Çocuklar, bu cihazların televizyonda yer alandan çok daha fazla içeriğe ulaşma imkânı sunduğunun farkında.”

Hayatımızın önemli bir parçası haline gelen ve olmazsa olmazlar arasına giren teknoloji unsurları eğer sınırlı miktarda kullanılmaz ise sağladığı faydadan daha fazla zararlı anarılması güç hasarlara yol açacaktır.

0-2 YAŞ ARALIĞINDA BEBEKLERİMİZ TABLET VE TELEFONLARLA TANIŞMAMALI

2010 yılından bu yana hayatımızın vazgeçilmezlerinden olan akıllı telefonların ve tabletlerin çocuklar tarafından kullanımıyla ilgili ebeveynin kafası oldukça karışık. Bu konuya bir açıklık getirmeye çalışalım..

Araştırmalar, 30’uncu ayın çocukların ekran teknolojiyi tanıtmaya başlaması için kritik bir dönem olduğunu gösteriyor. Birçok bulgu, 30’uncu aya kadar ekran teknolojilerinin çocukların fiziksel ve zihinsel gelişimini yavaşlattığını ortaya koyuyor. Çünkü, 30 aya kadar çocukların tablet ve akıllı telefonlarla değil aile bireyleriyle etkileşime geçmeleri fiziksel ve bilişsel gelişimleri için daha yararlı.

0-2 yaş aralığı bebeklerin beyin gelişiminin en aktif olduğu süreç. Teknolojik aletlere gereğinden fazla maruz kalmak dikkat eksikliği, öğrenme zorluğu gibi sorunlara yol açtığı gibi kendi kendini telkin etme yetisini de baltalıyor. Böyle olunca da anlam verilemeyen sinir krizi sayısı artıyor. Yine bu dönemde bebeklerin derinlik algıları, boyut algıları, şekil zemin algıları daha tam gelişmemiştir. İleride bu algılarda bozukluklar yaşanması yanında olası algısal motor becerilerinde de gecikmelere ve sorunlara yol açma ihtimali bir hayli kuvvetli. Bu da renk, şekil, zemin ve hatta ileri de harf ve sayı gibi kavramların öğrenilmesini ve gelişimini güçleştirecektir.

Uzmanların belirlediği süreden daha fazla bu cihazlarla vakit geçiren çocukların hareket kabiliyetleri de kısıtlanıyor. Hareket kabiliyetleri azaldığı için de obeziteye yol açan sıkıntılar oluyor. Nasıl mı? Çocuklar ellerindeki akıllı cihaza odaklanıp yemek yediklerinde doyduklarının farkına varmıyorlar ve alışkanlık halinde devamlı yeme durumu oluşuyor. Zaten 0-2 yaş arasında bu şekilde kolay yemek yedirilmesinin sebeplerinden biri de buradaki bilinçsizlik aslında.

Anne ve babalar ya da bakıcılar 30’uncu aydan itibaren kontrollü bir şekilde teknolojilerin kullanımına izin vermeye başlayabilirler. İncelemelerde, tablet ve akıllı telefonlardaki uygun eğitsel içerikle bu yaşlardan itibaren karşılaşmaya başlayan çocukların “yaratıcılık”, “hayal

kurma”, “temel içerik bilgisi” ve “okula hazır olma” becerileri açısından bu teknolojileri kullanmayan yaşlıtlarına göre daha başarılı oldukları ortaya konuluyor. Yani belli bir dönemden sonra sınırlı miktarda kullanılan teknoloji çocuk gelişimi açısından önemlidir.

Peki tabletlerin ve telefonların kullanımında aileler kaç yaşa kadar kontrolü elinde tutmalıdır? Uzmanlara göre, 30 ay ile 13 yaş arasında çocukların kullandıkları teknolojiden ebeveynlerin haberleri olması gerekiyor. Yani çocuğun eline tablet ya da akıllı telefon verildiği zamanların ebeveynler için dinlenme ya da başka işlerle uğraşma fırsatı olarak görülmemesi gerekir.

Konunun daha da önem kazanması açısından, gözünü zü korkutmak gibi olmasın ama; aşırı teknoloji tüketimi çocukluk depresyonu, anksiyete, dikkat eksikliği, otizm, bipolar da aralarında olmak üzere birçok sendromu tetikleyebiliyor.

PEKİ BU İŞİN OLURU NEDİR?

Amerikan Pediatri Derneği (APA), 3-5 yaş arasında en fazla günde bir saat, 6-18 yaş arasında ise en fazla günde iki saat ekran saati öneriyor. Uzmanlar 13 yaşına kadar günlük 2 saatten fazla bu teknolojilerin kullanılmasının çeşitli fiziksel ve zihinsel problemlere yol açtığına dikkat çekiyorlar. Agresif davranışlar, dikkat eksikliği, hiperaktivite, obezite, uyku bozukluğu, ebeveyn-çocuk çatışması, materyalizm, oturma ve görme bozuklukları araştırmaların ortaya koyduğu problemlerdir.

ÇOCUK EĞİTİMİNİN SIRRI; ÖNCE KENDİNİZE İNANIN Kİ ÇOCUK DA SİZE İNANSIN

İnanmak başarmanın yarısı derler ya, çok doğru bir ifade, özellikle çocuk eğitimi söz konusu ise. Eğer içinizde bir sıkıntı çocuklarınızla ilgili bir şeylerin yanlış gittiğini düşündürüyorsa, muhtemelen öyledir. Söz konusu çocuk eğitimi ve gelişimi olunca akan sular duruyor. Hata yapılabilir ama asıl hata yanlış olduğunu bile bile hata yapmaya devam etmektir.

Peki biz ne yapacağız? İş çıkışında çocuğumuzun akşamlarını şenlendiren tablet saatlerini yavaş yavaş azaltacağız. Evde durmak yerine yaz mevsiminin güzelliklerini kullanıp, parka bahçeye gideceğiz. Daha çok koşturup, daha çok vakit geçireceğiz. Önemli bir not, onun yanında telefonlarla ve tabletle uğraşmayacağız. Ayrıca bu cihazları onun gözünün önünde de bulundurmayacağız. Yemek vakti gelince de öyle ya da böyle kendini ağızdan öldürmeyeceği gerçeğine sığınıp masada birlikte yemeye çalışacağız.

Tabi ki öyle kolay olmayacak. Ağlamalar, sinir krizleri gibi sendromlara karşı elimizde “ilgi dağıtma, dikkati başka yöne çevirme” kozları yer alacak. Benim yapabileceğim ve size de tavsiye edebileceğim naçizane budur.

Yörüklerin Tarihi

KAMUTÜRK
ÖZEL
ARAŞTIRMA

YÖRÜK KELİMESİ

Yörük; yürü(mek), yörü(mek), kelimesinden türetilmiştir. Bu haliyle, Yörük, “yürüyen”, “göçen”, “göçebe” veya “yarı göçebe” olarak yaşayan insan demektir.

Yörük, göçebe yaşam tarzını seçmiş insandır. Anadolu’da yaylak-kışlak hayatı yaşayan Türkmen aşiretleri için de kullanılır. 1990’lara kadar azalarak devam eden yörüklük geleneği günümüzde Orta ve Batı Toroslar’da yaşayan 500’den fazla aile tarafından hâlâ devam ettirilmektedir. Bu geleneğin gelecekte alternatif bir turizm anlayışı içinde değerlendirilerek yaşatılabilmesi için çalışmalar yapılmaktadır.

Karagöl der ki: Yörüklük sadece yazın yaylak alanda kışın şehirde geçirilen bir hayat tarzı değildir. Maddiyatçılığı ve aidiyetliği reddeden, insanın ve doğanın birbiriyle uyum içinde yaşayabileceğini kanıtlayan, şehirde yaşayan insanların rahatlığına ve sıradanlığına nazire yaparcasına zor ama bir o kadar zevklidir.

Yörük Türkmenlerin aşireti olmaz, “oba”ları olur.

YÖRÜK KİMDİR?

Yörükler, atlı-göçebe Türk kültürüne uygun yaşantılarını diğer bir çok Türk topluluğuna göre daha uzun süre devam ettiren ve yerleşik düzene nispeten yakın zamanlarda geçen Türk topluluklarından birisidir. Bu hayat tarzı on-

Yörükler Anadolu ve Rumeli’de göçebe olarak yaşayan, geçimlerini hayvancılıkla sağlayan ve mevsimlere göre ova veya yaylalarda kurdukları çadırlarda oturan Oğuz Türklerine verilen addır. Bunlara, Türkmenler adı da verilir.

ların karakterlerine yansıyan ve onların temel özellikleri haline gelmiş bir takım hasletleri vardır. Mesela Yörükler hoşgörülü insanlardır. Sürekli olarak yer değiştirirler ve farklı anlayışa sahip bambaşka yaşantı tarzları olan insanlarla sürekli olarak karşılaşırlar. Bu durum onların daha hoşgörülü insanlar olmasını sağlar, çünkü onlarla barış içinde yaşamın tek yolu hoşgörüden geçer. Kendi hayat tarzlarını korumanın başkalarının hayat tarzına saygı duy-makla mümkün olduğunu görmüşlerdir.

Yörükler yardımsever insanlardır. Yüksek yaylalarda çarşı pazardan uzak yaşadıkları için ihtiyaç duydukları şeyleri yine başka yörüklerden karşılamak zorundadırlar. Bu mecburiyet onlara imece sistemini ve paylaşmayı çok iyi öğretmiştir. Çalışkandır, hayatlarını yaylalarda sürdürmek ve daha rahat yaşamak için ihtiyaç duydukları şeyleri kendileri üretmek zorundadırlar. Bu yüzden her yörük obası aslında bir tür entegre fabrika gibi çalışır. Peynir, yağ, yoğurt yaparlar, koyunlarından yün elde ederler, bu yün ile kilim, halı, çadır çulu, pantolonluk kumaş dokurlar, kazak, eldiven, çorap gibi giysiler örерler, deriyi işler, post, çarık, çanta, peynir tuluğu yaparlar. Kısacası her yörük obası bağımsız bir ekonomik birimdir.

Yörükler temiz insanlardır. Bir kere hep su kenarında konaklarlar. Bu sadece kendileri ve hayvanları için içme suyu teminine yönelik bir şey değildir. Temizlik de bu seçimin en önemli sebeplerinden birisidir. Hijyen şartları göz önüne alındığında o zamanların en sağlıklı ortamları mikrop-ların yayılma riskinin en az olduğu yüksek dağ başlarıydı. Çadırında kaynatılmış temiz bezler ve kaynatılmış sıcak su kullanılarak doğum yaptırılan bir yörük gelini (geçmişin gelişmemiş sağlık şartları göz önüne alındığında) acaba gerçekten kötü şartlarda mı doğum yapıyordu.

Yörükler özgürlüklerine de düşkünlüdürler. Özgürlükleri için tehlike olarak gördükleri ev-bark, tarla-bahçe sahibi olma işine hiç meyletmemişler, Anadolu’nun uçsuz bucaksız yaylalarında o pınar başı senin bu pınar başı benim dolaşıp durmuşlardır. yerleşmeleri için yapılan baskılara uzun süre direnmişlerdir. Yörükler bir süreliğine de olsa yerleştirilseler dahi bir fırsatını bulup yine eski yaşantılarına dönmüşlerdir.

Çabalarının özeti şu dizededir:

Ferman padişahınsa dağlar bizimdir.

Kurtuluş Savaşı’nda ülkemizi işgale yeltenen düşmana karşı

Anadolu’da başlayan direniş hareketlerine hemen katılmışlar, bir çok şehitler vermişler ama Türk vatanseverliğinin en güzel örneklerini göstermişlerdir.

TARİHTEKİ YÖRÜKLER

Osmanlı Türk Cihan Devleti, tüm Balkanlar’da elde ettiği topraklara sahip olunması için Türkmen/Yörükleri göndermiş ve görevlendirmişti.

Yörükler Anadolu ve Rumeli’de göçebe olarak yaşayan, geçimlerini hayvancılıkla sağlayan ve mevsimlere göre ova veya yaylalarda kurdukları çadırlarda oturan Oğuz Türklerine verilen addır. Bunlara, Türkmenler adı da verilir. “Cesur, muhârip, iyi yürüyen, eli ayağı sağlam” gibi mânâları ifade eden “Yörük” kelimesi yerine, “yürük” kelimesi de kullanılır. Umumî olarak konar-göçer hayat yaşayan bütün topluluklar için kullanılan bu ad, daha çok yarı-göçebe Oğuz boyları için alem (özel ad) olmuştur.

Anadolu’nun Türkleştirilmesi sırasında, Oğuz boyları, Anadolu topraklarının her tarafına yayıldı. Bir kısmı yerleşik hayata geçerek Türkmen adını aldı, bir kısmı da yarı-göçebe hayatını sürdürüp Yörük ismiyle anıldı. Osmanlıların Rumeli’ye geçişinden sonra, Yörüklerin önemli bir bölümü de Rumeli’ye göç ettirildi.

Yörükler’in başlıca geçim kaynakları koyun ve keçi idi çünkü göç sırasında küçükbaş hayvanlarla yer değiştirmek daha kolaydır. Yörük aşiretleri ve obaları isimlerinde genellikle “Karakeçili”, “Sarıkkeçili” gibi koyun ve keçi sözcüklerini barındırırlar.

OSMANLI VE YÖRÜKLER

Yörükler için, hükümet tarafından sık sık kanunlar ve hükümler çıkarıldı. Osmanlı idaresi, Yörüklerden otuz kişilik gruplar düzenleyerek, her 3 kişilik gruba “Ocak” adını verdi. Ocaklar içinde de “nöbetli”, “eşkinici”, “yamaklı” gibi görevliler belirlendi. Savaş sırasında, Yörüklerden geri hizmet kişileri olarak yararlanıldı. Bunların görevleri topları çekmek, top döküm işlerinde işçilik yapmak, kale duvarları inşa etmek, cami, vakıf gibi devlet tarafından yaptırılan binalarda çalışmak, donanmada kürek çekmekti. Ayrıca kalelerde muhafızlık yaparlardı.

Osmanlı Devleti, Rumeli’de yaşayan Yörükleri hükümete bağlamak için, kendilerine “Rumeli Fatihlerinin Çocukları” unvanını verdi. Rumeli Yörükleri, 19. yüzyılın sonlarında tamamen göçebelikten uzaklaşarak, halkla kaynaştılar ve köyler kurdular. Anadolu Yörükleri 16 ve 17. yüzyıllarda Mersin’e yerleştiler. Yazları yaylalara çıkıp hayvancılık ve odunculuk yaptılar. Kışları İçel, Teke, Alaiye dolaylarında oturan Yörükler, hırsızlık ve soygunculuk yaptıkları gerekçesiyle Kıbrıs’a sürüldüler. Daha sonra geri dönmelerine izin verildi ve bir bölümü Aydın, Manisa, Kütahya dolaylarına yerleşti; bir bölümü de Çukurova’da Tahtacı aşiretlerine karıştılar.

(yorukkulturu.wordpress.com)

Bizim ne “TÜRK”ümüz susar ne de “TÜRKÜ”lerimiz!

GRUP Orhun

Grup Orhun; Türk Milliyetçiliği fikir sisteminin bugüne ve yarınlara ışık tutmasını sağlayacak yeni ufuklar açması yolunda uğraş veren bir müzik grubu... “Tufan Gibi” ve “Çocuklar Ölmesin” isimli iki albümleri var. Müzikleri bazen bir çoban yalnızlığıyla, gece yarısı gökyüzünü seyrederek gibi dingin, bazen de Vey Irmağı’nın kıyısında at üstünde düşmana kılıç sallayan Kürşad gibi coşkulu olabiliyor. Grup sözcüsü Metehan Temizel ile Grup Orhun’u, hayallerini, dünyaya bakışını, Türkiye’yi, Türk dünyasını ve dünyayı nasıl okuduklarını konuştuk.

Öncelikle bize kısaca Grup Orhun'dan bahseder misiniz?

Grup Orhun düşünce bazında 90'lı yılların başında ilk olarak benim projemdi. Türk milliyetçilerinin sanat cephesinde çok büyük bir eksiklik olarak görüyordum bunu. Kendi yakın çevremde kısıtlı imkanlarla bir şeyler yapmaya çalıştık. Daha sonra bu fikirde yalnız olmadığımı, farklı coğrafyalarda farklı farklı insanların da benimle benzer şeyleri düşündüğünü zamanla öğrendim. Zihnimde canlandırdığım müzik tarzına çok uygun bulduğum Ali Aksoy'la Grup ORHUN projesiyle ilgili düşüncelerimi paylaştım. Bu konuyu konuştuğumuz ilk Ankara buluşmamızı ikimizde tebessümle ve heyecanla anarız hâlâ... 1996-1999 arası dönem sanatsal üretimlerimizin ve teknik imkanlarımızın biriktiği dönem oldu. 1999-2000 yılında da hem solo albümümü hem de Grup Orhun'un ilk albümünü tamamladık lakin bazı sebepler yüzünden ikisini de piyasaya sürmedik. Yıllar sonra o dönem yaptığımız çalışmaları internetten paylaştık. 2000-2007 arasında, her birimizin türlü mazeretlerinden ve hayatın bize getirdiği çeşitli sürprizlerden olsa gerek, albüm, stüdyo, konser gibi uğraşlarımız olmadı / olamadı. Elbette her birimiz bu dönemde de yazdık, çizdik, besteledik, heybemizi doldurduk, gelecek kuşaklara aktarmak istediğimiz mesajları biriktirdik. 2007 sonunda kararlaştırdığımız "yeni eylem planımızla" 2009 da tamamlayıp yine internetten ücretsiz dağıtacağımız "Tufan Gibi" adlı albüm çalışmamıza başladık... Çok ilginç şartlarda başladı bu çalışma; Hakkari-Siirt/Eruh-Antalya-Konya arasında internet üzerinden messenger konferans görüşmeleriyle tamamlandı. Nimetullah Sucu, Barış Eken, Ali Aksoy ve ben. Sözler, besteler, şiirler, alt yapı ve aranje çalışmaları bu konferans görüşmeleri esnasında binlerce mesaj ile tamamlandı... Bu süreci ne kadar anlatsam bir şeyler eksik kalır o sebeple okuyucunun tahayyülüne bırakıyorum o dönemi. Tam albümün aranjelerini bitirdiğimiz ve artık stüdyoya girip okumaları yapacağımız dönemde, güzel insanlar vasıtasıyla, şu anda grubun sanat yönetmeni, aranjörü ve teknik bel kemiği olan Hasan Delen kardeşimizle tanıştık. Bizim mesenger çalışmamız onu o kadar etkilemişti ki kendi deyimiyle "varlık gayesini bulan insan gibi" sarıldı bu işe ve yeniden elden geçirip o günün şartlarında tüm imkanlarımızı seferber edip "Tufan Gibi" albümünü sizlerle buluşturduk. 1 yıl sonra da Kültür Bakanlığı bandrolüyle yine tüm alt yapı ve kayıt işlemlerini kendimizin yaptığı "Çocuklar Ölmesin" adlı albümümüz piyasaya çıktı. Albüm çalışmalarının yanı sıra, bizim adına "hatıra kayıtlar" dedikimiz ve zaman zaman stüdyoda kaydedip tek tek paylaştığımız özel ve yeni bir tarz geliştirdik. Bu bağlamda da pek çok üretimimiz ve paylaşımımız oldu.

Grup kimlerden oluşuyor?

"Ben" i bir kenara bırakıp "biz" olabilen samimi insanlardan oluşuyor. Bu bağlamda biz Grup Orhun'u bir platform olarak görüyoruz. Bu gün kürsüye ben çıkıp haykırıyorum, Ali Aksoy, Hasan Delen, Hasan Küçükbalı ve daha niceleri haykırıyor... Nimetullah Sucu, Hakan İlhan Kurt yaktığımız büyük ateşi mısra mısra, destan destan harlıyor ve daha da büyütüyor... Yarın da başkaları olacak... Çünkü önemli olan bir kıvılcımla baş-

layan bu ateşin her dem Türk'ün gönlünü tutuşturan od olarak kalması... Yani Grup Orhun çok büyük bir aile... "BİZ" olmayı başarabilen güzel insanları bir araya getiren bir çekim gücüne sahip olan Grup Orhun ailesinin artık çok şükür kendi stüdyosu ve "Orhun Kültür-Sanat" adı ile kurulmuş bir şirketi de var.

Ne tür müzik yapıyorsunuz?

Bu soruya somut bir cevap vermek zor. Hissettiğimiz duygular, inandığımız şeyleri aktarma esnasındaki ruh halimiz ne ise ortaya o çıkıyor. Klasik ve en basit tabirle "özgün" müzik yapıyoruz. Aslında sanat bizler için Allah'ın bizlere bahşettiği nimetlerin şükürünün edasından başka bir şey değil. Bu şükür icrası, şarkı sözlerimizin gönül tellerimizi titreştirme şekline göre farklılık gösterebiliyor... Bazen bir çoban yalnızlığıyla, gece yarısı gökyüzünü seyrederek gibi dingin, bazen de Vey Irmağ'ının kıyısında at üstünde düşmana kılıç sallayan Kürşad gibi coşkulu olabiliyor.

Grup Orhun olarak siyasi bir duruşunuz olduğunuzu biliyoruz. Kendinizi nerede ve hangi görüşe ait görüyorsunuz?

Siyaset bilimi dalında bir akademisyen olduğumdan bu soruya çok uzun cevap verip de sizleri sıkmak istemem. Özetle şöyle ifade edeyim; genel manada pek çok insan. "siyasal duruş" u takım tutar gibi "bir siyasi parti tutma" şeklinde algılayabiliyor. Bizim asla böyle bir duruşumuz yok. Elbette demokratik sistem içerisinde, siyasal katılma eylemlerimizi her vatandaş gibi bizlerde yerine getiriyoruz. Zaman zaman bununla ilgili tavrımızı da, tarafımızı da açıkça ifade ediyoruz. Ama bizim için önemli olan siyasetin pragmatist oyun kurallarına ve kirli dünyasına takılmadan, Türk Milliyetçiliği fikir sisteminin bugüne ve yarınlara ışık tutmasını sağlayacak yeni ufuklar açması yolunda uğraş vermektir.

Biz pek çokları gibi, siyasetin sığ ve pis sularında kurbağa avlamıyoruz... Biz derin denizlerin seyrinde, kutlu bir geleceğin hayaliyle, heybemizdeki azıklarla inadına yol alıyoruz.. Bizim bir Maver'a'mız var ve bu Maver'a'nın temel felsefesi, aziz Türk Milleti'nin varlık kitabında saklı. Millet olarak yaptıklarımız ve ürettiklerimiz büyük Türk devletini derinleştirecektir. Bilim, kültür, fikir ve sanat faaliyetleri ise derinliğin ölçütüdür... Ancak Maver'a'da derinliğin ölçüsü yoktur. Zira dipsiz olan tek yer maveradır!.. Haliyle bu kadar derin ve geniş bir ufka sahip düşünceleri siyaset gibi dar kalıplara sokup mankurtlaştırmak akılcıca bir tavır da değildir. Güzel şeylere cahilce bağlananların, güzel insanları güzelliklerinden uzak tutacağını yıllardır söylüyoruz. Yani okuma farzından mahrum kalmamak, bilmediğimizi öğrenmek, öğrendiklerimizi öğretmek kurgulamayı hedeflediğimiz gelecek için yapılması gereken en temel şeylerdir. Biz biraz takip eden gönüldaşlarımız kendimizi tanımladığımız şu cümlelerimizi hatırlayacaklardır: "...Ne soysuz Müslüman ne dinsiz Türk'üm / Türk şemsiyesinde bir büyük dünya ülküm / Üstünlük takvada; amenna / Üstün olsun her Türk ve gerçek olsun bu ülküm!" / "...Ne hocaların cübbesine ne paşaların apoletine ne bürokrasinin bölüştüğü saygınlık ölçüsüne ne de ideolojilerin adam ettiği adamlara itibar ederiz. Biz yalnızca adamlığı şahsiyetinden

mülhem adamlara adam deriz!”....

Bizce gündelik siyasetle millete sunulan oyuncularla oyalanmayacak kadar “Bilgili, Bilinçli, Aydın” nesiller yarını kurgulayacaktır!.. Bizim kuşağa düşen görev “büyük düşünmek” fikirlerle uğraşmak ve geleceği inançlarımızı doğrultusunda kurgulamaktır. Ya başrol oynayacağız ya - bırakın figüranlığı- sahnede dekor olacağız... Unutmayalım ki, tarihin hiçbir döneminde topyekûn bir millet aynı anda, aynı hedefe, aynı inançla koşmamıştır! Mücadelede yanında mutlaka birilerinin olması gerektiğini düşünmek hayal kırıklıklarımızı arttırmaktan başka işe yaramaz!.. O yüzden selam olsun “tek kişilik kalabalık ordulara”, selam olsun aynı denize akan “kutlu ırmaklara” diyoruz her zaman.

Biz ne bağımsız bir ülkenin köle ruhlu sefil insanları olmayı ne de bağımlı bir ülkede yaşayan özgür(!) insanların sahte mutluluğuyla avunmayı talep ediyoruz. İçeride ve dışarıda efendisinden rahatsız olanlar değil, efendi-köle ilişkisini her zaman ve zeminde elimizin tersiyle itenlerdeniz. Özgürlük ve bağımsızlık düşüncesi bizim can damarımızdır.

Biz sanatın ideolojilerin kanatları olduğunun bilincindeyiz. Bu yolla da Türk milletinin derin hafızasını canlandırarak tarih şuurunu pekiştirmek ve bu şuur ölçüsünde bir gelecek vizyonu oluşturmak gayretindeyiz.

Biz, genç dimağları ölüseviciler ve mezar süsleyici bir yozlaşmış geleneğin pençesinden kurtarıp her dem yeniden doğanların tekamül seyrinde yoğurmak gayretindeyiz. Şartlı refleks mekanizması üzerinden sığ hezeyanlara gark edilmiş dimağlara zinde ruh, taze nefes ve derin heyecanlar üfleme azmindeyiz. Biz, ötekileştirici, dışlayıcı ve ayrıştırıcı değil, birleştirici, kap-

Daha önce “Hatıra Kayıtlar” tadında Doğu Türkistan’daki kardeşlerimiz için yazdığımız ve dinleyicilerimizle paylaştığımız şarkımızın son bölümünde de bu konuya kısaca şöyle değinmiştik: “..cihanın kurtuluşu Türk’ün azatlığında / küfür boğulacaktır zulmün bataklığında / insanı severiz biz kinimiz zalimlere / zulme boyun eğmeyiz koşarız ölümlere / kısasta hayat vardır Türk intikam alacak / insanca hayat için dünya Türk’ün olacak...”

sayıcı ve kucaklayıcı bir anlayışla bu milletin kültürel taşıyıcılığını yapmak gayretindeyiz. Medeniyet çerağıyla tutuşan yarınki Türkiye’nin ve büyük Turan yurdunun maziden gelen kültürel fitilinin ateşleyici unsurlarını çekip çıkarmak ve estetik yordamla bu milletin yoluna ışık tutmak azmindeyiz.

Biz inşallah zaferle -ama olmasa bile seferle- yükümlü bir kuşağız. O yüzden her nefes alıp verişimiz bir mücadele, bir savaş olmalı. Mermisiz, bombasız, kavgasız bir dünya için bir savaş... Çünkü, Firavunların saltanatı devrilince özlediğimiz dünya yeniden kurulacak... Bizler değişimin öznesi olmadıkça bu vurguncu düzen, insanı bir meta olarak gören bu kölelik sistemi devam edecek...

Tarihte korku üzerine bina edilmiş hiçbir fikir ya da medeniyet yoktur. O yüzden cesuruz... Tarih tüm insanlığa, bir milletin türkülerini yapanların yasalarını yapanlarından daha güçlü olduğunu göstermiş ve ispat etmiştir!.. Bu sebeple, her zaman söylediğimiz gibi, bizim ne “TÜRK”ümüz susar ne de “TÜRKÜ”lerimiz!.. Biz, bundan önce de şimdi de bundan sonra da bizim gibi düşünenlerin sayısının az olacağı gerçeği-

le barışız. Niteliksel yoğunluğun sayısal çokluğa üstün gelmesini tarih defalarca kaydetmiş ve hala da kaydetmektedir. Bu gerçekten hareketle, Rahmetli Galip Erdem ağabeyimizin söylediği gibi İç Türklere rağmen Milliyetçi, Dış Türklere rağmen Turancı, Müslümanlara rağmen de Müslümanız...

Düşünce insanı kimsenin emir kulu olamaz. Sanatçı da öyle. Bu özgün ve yeni üretimin önündeki en büyük engeldir. Grup Orhun'a emek vermiş, değer katmış mensuplarımız içinde bile zaman zaman bazı konularda farklı düşünce ve stratejiler tartışılabilen, bazen uzlaşmakta bazen de farklılıklar bir zenginlik olarak değer bulabilmektedir. Sanatçı cephesinden bakıldığında bile "maddi zorunluluklar", "emir kulu olma" durumunu haklı çıkartamaz / çıkartamamalıdır. Irmaklar aynı denize akıyorsa sorun yoktur. Her ırmak aynı güzergahı izleyemez. Her ırmak farklı güzergahlardan farklı alüvyonlar taşır denize... "Denizinden" emin olanlar/olunanlar için ırmakların çokluğu zarar değil aksine büyük kazançtır... insanın olduğu yerde mutlaka hatalar da vardır lakin gelebilecek birkaç çakıl taşının bu ülkü, iman denizine ne kadar zararı olabilir? Aynı denize akan coşkun ırmaklardan kazanılacak hazinelerin yanında bu hatalar devede kulak kiridir... O zaman selam olsun denizi bir ırmakların billur ışıltısına, coşkun akışına...

Şarkılarınızda sıklıkla Türk Dünyası ve özellikle esir Türk yurtlarıyla ilgili parçalar yer alıyor. Nasıl tepkiler alıyorsunuz?

Bizim dinimiz de töremiz de öncelikle aile ve yakın çevreden başlayan maddi ve manevi kuşatmayı, kucaklamayı, yardımlaşmayı emrediyor. Emir bu iken bizim -şimdi burada uzun uzun anlatma imkanının olmadığı pek çok sebepten- öncelikle zulüm gören ve bizden başka "din kardeşlerinin" de maalesef ki görmezden geldiği, yardım elini uzatmadığı, hatta zaman zaman katilleriyle işbirliği yaptığı bir dünyada, kardeşlerimizin çığlıklarını duymazdan gelme gibi bir lüksümüz olamazdı. Elbette yürekten duyduk onların acılarını, hissettik ve hislerimizi elimizden geldiğince, dilimizin döndüğünce türküleştirirdik, destanlaştırdık... Esir soydaşlarımızdan, kardeşlerimizden pek çok hayır dua ve teşekkür aldık, alıyoruz... Ama önemli olan "özgür vatanlarında" tüm bu işkence ve zulümlerden habersiz yaşayan insanların da bu insanlık suçlarından haberdar olması...

Maalesef bu mücadelemiz de, bilinçli olarak ve bilinçsizce, "F-listin mi Doğu Türkistan mı, o mu bu mu?..." gibi kısır tartışmalara kurban edilerek itibarsızlaştırılıyor. Herkes çok iyi bilsin ki Türk cihana hükmedip düzen vermeden ne dünya Müslümanlarının ne Hristiyan ne de başka inançta olanların acı ve gözyaşları dinmez... Bu söz başlı başına çok uzun bir konuşmanın hatta birkaç ciltlik bir akademik çalışmanın konusu aslında... inşallah ileride neden insanlığın kurtuluşunun Türk'ün iktidarından geçtiğini de delilleriyle yazıp anlatacağız.

Daha önce "Hatıra Kayıtlar" tadında Doğu Türkistan'daki kardeşlerimiz için yazdığımız ve dinleyicilerimizle paylaştığımız şarkımızın son bölümünde de bu konuya kısaca şöyle değinmiştik: "...cihanın kurtuluşu Türk'ün azatlığında / küfür boğulacaktır zulmün bataklığında / insanı severiz biz kinimiz zalimlere

/ zulme boyun eğmeyiz koşarız ölümlere / kısısta hayat vardır Türk intikam alacak / insanca hayat için dünya Türk'ün olacak...

Grup Orhun olarak Ülkemizde ve dünyada yaşanan gelişmeleri nasıl yorumluyorsunuz?

Bence 7'den 77'ye, cahilden "alim"e yalan söylemenin bu kadar normalleşip, kolaylaştığı ve cezasız bırakıldığı hatta iyi söyleyenin alkışlandığı bir dünyada, ne "sosyal medya"dan ne de "anti-sosyal medya"dan medet umarak layıkıyla bir şeyleri değiştirmek/düzeltilmek/devirmek/tamir etmek mümkün değildir!.. Herkes önce kendini, sonra ailesini ve etrafını "temiz" tutsun, bilsin, öğrensin, öğretsin... Yani; önce nizam-ı mahrem, sonra nizam-ı alem! diyorum ben buna.

Bu sorunuz aslında yazmakta olduğum ve yine Grup Orhun Kültür-Sanat imzasıyla insanlarla buluşturmayı planladığımız kitabımızın konusu. Yani kitap gibi bir konu:) Bu röportaj formatında ne söylesek eksik kalır. O sebeple sadece genel ilke ve değerler sistemine vurgu yaparak şunları ifade edeyim müsaadenizle:

Türk Milleti'nin siyasal ve toplumsal olayları anlayıp analiz edebilme kabiliyetini yok edici / yönlendirici / değiştirici bir "ZİHİNSEL DÜŞÜNCE VE TAVIR OPERASYONU" uzun zamandır yürütülmektedir. Toplumun demokratik ve siyasal tercihlerini temel ahlaki ve insani tavır ve tutumlardan soyutlayıp, holiganlaşmış bir "takım tutma" davranış kalıbıyla akıl ve idrakten uzaklaştırma operasyonu olarak da adlandırabileceğimiz bu durum. Türk Milleti üzerinde asla kabul görmemeli ve asla muhatap bulmamalıdır. Aksi hal, toplumsal çözülme ve kaosu yanında, devlet mefhumunun topyekûn imhasına ya da devletin millet aleyhine iktidarın boşaltılıp tabelasının değiştirilmesine sebep olur.

Sanılanın aksine bu tarz operasyonları etkisiz kılmamanın yolu karmaşık ilişkiler yumağı haline gelmiş ulusal/ uluslararası bağlantılar, ihtimaller üzerine geliştirilmiş karmaşık stratejiler vs değildir. En temel ve kesin çözüm yolu; "onurlu insan davranış ve değerler sisteminin" milletin siyasal ve toplumsal olayları değerlendirdiği "Vicdan Mahkemesi"ne "Hakim" olmasıdır. Adalet, kamu vicdanında da Yargı'da da ancak bu şekilde tesis edilir. İşte o zaman "şeriatın kestiği parmak acımaz" sözü de tam yerini bulur. Bu şekilde tesis edilen adalet asla yanılmaz. Özellikle haksız kazanç, rüşvet, kul hakkı vb. konularda tüm inanç sistemleri benzer kararlar verir. "İnsanı İNSAN eden değerler" farklı inançlara mensup heterojen toplumlarda bile adaletin tesis edilmesi için yeterlidir.

Türk Milleti için asıl tehlike bu operasyonun dönüştürmeyi planladığı ve maalesef ki az da olsa mesafe kaydettiği düşünce metodolojisinin toplumda yer etmesidir. Yani "Benim hırsızım seninkinden iyidir...", "Uzayan kol bizden olsun...", "Çalsın ama hizmet de yapsın..." gibi arızalı tutum ve kanaatlerin toplumda itibar görmesi büyük felakettir.

Sözün özü, "insan" olmadan ve "İnsan'a ait temel ahlaki değerler" hem kamu vicdanına hem de Yargı Erki'ne "Hakim" olmadan adaletten söz etmek mümkün değildir. Bu "İdeal Düzen"i istemeyen ve mevcut sistemlere "İSYAN"ı olmayan da "İNSAN" değildir!..

Her fırsatta bazen 'isim vererek, çoğu zaman da 'isim vermeden' hakaret ettikleri Gazi Mustafa Kemal'in zor şartlarda kurduğu tüm kamu kaynaklarını birer birer sattılar! Yeni kurulan cumhuriyetin yoksul halkının ödediği vergilerle yapılan dev kurumlar, sanayi tesisleri, limanlar, köprüler, kamu binaları bir bir elden çıkarıldı...

ATAM YAPAR, AKP SATAR!

Cumhuriyetimizin kurucusu, büyük önder Mustafa Kemal Atatürk'ün her konudaki milli duruşu ekonomiye de yansımıştır. 1923 yılında çok zor şartlarda kurulan Cumhuriyetin ardından, Atatürk çok kısa sürede ve çok hızlı bir şekilde 'kalkınma hamlesi' başlatmış, yurdun dört bir yanında fabrikalar kurmuştur. Ve AKP'nin 13 yıllık 'tek başına' iktidarı boyunca Cumhuriyet dönemi boyunca yapılan kamuya ait başta sanayi olmak üzere tüm fabrika ve tesisleri arka arkaya satışa çıkarıldı. Bunların çoğu, iktidara yakın yerli ve yabancı sermaye tarafından yok pahasına kapışıldı. Özelleştirme İdaresi Başkanlığı'nın kayıtlarına göre, sadece AKP iktidarının ilk 10 yıl içerisinde aralarında Türk Telekom, TEKEL, SEKA, PETKİM, TÜPRAŞ ve ERDEMİR gibi sanayi tesisleri, limanların tamamı, 195 kamu tesisiyle 2 bin 629 adet arsa, bina ve lojman satıldı. Kamuya ait bu varlıkların satışından 38 milyar 84 milyon dolarlık gelir elde edildi. Cumhuriyet döneminde milletin ödediği vergilerle yapılan tesislerin satışından elde edilen gelirlerin nasıl ve ne şekilde değerlendirildi ise tam olarak bilinmiyor.

Atatürk'ün önderliğinde kurulan bu fabrikalar sayesinde 1929-1938 yılları arasında ağır sanayi üretimi %152 artarken toplam sanayi üretimi %80 artmıştır. Kömürde %100, Kromda %600, diğer madenlerde %200 artış olurken demir üretimi 0'dan 180.000 tona çıkmış, şeker üretimi 200 misli artmıştır. 1926'da başlayan şeker üretimi 1927-1930 arasında 5162 tondan 95.192 tona çıkmıştır. Tekstil sanayi ülkenin tekstil ihtiyacının %80'ini karşılar duruma gelmiştir. Tekstil ürünleri ithalatı 1927'de 51.000.000 Türk Lirası iken bu rakam 1939'da 11.900.000 Türk Lirasına düşmüştür. 1924-1929 arasında pamuk ürünleri üretimi 70 tondan 3773 tona, yün 400 tondan 763 tona, ipek 2 tondan 31 tona çıkmıştır.

ATATÜRK'ÜN 15 YILDA KURDUĞU FABRİKALAR

- 1-Ankara Fişek Fabrikası (1924)
- 2-Gölcük Tersanesi (1924)
- 3- Şakir Zümre Fabrikası (1925)
- 4-Eskişehir Hava Tamirhanesi (1925)
- 5-Alpullu Şeker Fabrikası (1926)
- 7-Uşak Şeker Fabrikası(1926)
- 8-Kırıkkale Mühimmat Fabrikası (1926)
- 9-Bünyan Dokuma Fabrikası (1927)
- 10-Eskişehir Kiremit Fabrikası (1927)
- 11-Kırıkkale Elektrik Santrali ve Çelik Fabrikası (1928)

- 12- Ankara Çimento Fabrikası (1928)
- 13-Ankara Havagazı Fabrikası (1929)
- 14-İstanbul Otomobil Montaj Fabrikası (1929)
- 15-Kayaş Kapsül Fabrikası (1930)
- 16-Nuri Killigil Tabanca, Havan ve Mühimmat Fabrikası (1930)
- 17-Kırıkkale Elektrik Santrali ve Çelik Fabrikası (1931- Genişletildi)
- 18-Eskişehir Şeker Fabrikası (1934)
- 19-Turhal Şeker Fabrikaları (1934)
- 20-Konya Ereğli Bez Fabrikası(1934)
- 21-Bakırköy Bez Fabrikası (1934)
- 22-Bursa Süt Fabrikası (1934)
- 23-İzmit Paşabahçe Şişe ve Cam Fabrikası (1934 Temel Atma)
- 24-Zonguldak Antrasit Fabrikası (1934 Temel Atma)
- 25-Zonguldak Kömür Yıkama Fabrikası (1934)
- 26-Keçiborlu Kükürt Fabrikası (1934)
- 27-Isparta Gülyağı Fabrikası (1934)
- 28-Ankara, Konya, Eskişehir ve Sivas Buğday Filoları (1934)
- 29-Paşabahçe Şişe ve Cam Fabrikası (1935 - Tamamlandı)
- 30-Kayseri Bez Fabrikası (1934 Temel Atma)
- 31-Nazilli Basma Fabrikası (1935- Temel Atma)
- 32-Bursa Merinos Fabrikası (1935 Temel Atma)
- 33-Gemlik Suni İpek Fabrikası (1935 Temel Atma)
- 34-Keçiborlu Kükürt Fabrikası (1935)
- 35- Ankara Çubuk Barajı (1936)
- 36-Zonguldak Taş Kömür Fabrikası (1935)
- 37-Barut, Tüfek ve Top Fabrikası (1936)
- 38-Nuri Demirağ Uçak Fabrikası (1936- İlk Türk Uçağı NUD-36 Üretildi)
- 39-Malatya Sigara Fabrikası (1936)
- 40-Bitlis Sigara Fabrikası (1936)
- 41-Malatya Bez Fabrikası (1937 Temel Atma- Bu fabrika hariç bütün bez ve dokuma fabrikaları Atatürk'ün sağlığında açılmıştır.)
- 42-İzmit Kağıt ve Karton Fabrikası (1934- Temel Atma)
- 43-Karabük Demir Çelik Fabrikası (1937- Temel Atma)
- 44-Divriği Demir Ocakları (1938)
- 45-İzmir Klor Fabrikası (1938- Temel Atma)
- 46-Sivas Çimento Fabrikası (1938-Temel Atma)

AKP'NİN 'ÖZELLEŞTİRME' ADI ALTINDA SATTIKLARI...

YIL 2003

Kayseri'deki Taksan, Bolu Gerede'deki Gerkonsan, SEKA'nın Balıkesir, Afyon, Kastamonu, Aksu ve Çaycuma işletmeleriyle Taşucu tersane alanı, TEKEL'in kaya tuzu tesisleri, Çeşme, Kuşadası, Trabzon ve Dikili limanları, Sümer Holding'in Merinos Halı Markası ve Adıyaman İşletmesi, Türkiye Zirai Donatım Kurumu'nun Sakarya işletmesi, İş Bankası C, Arçelik, Tofaş, Ünye Çimento ve Türkiye Kalkınma Bankası'na ait kamunun elindeki hisselerle 277 adet taşınmaz, 103 arsa ve 90 adet lojman;

YIL 2004

TEKEL'in alkollü içkiler bölümü, Eskişehir Doğalgaz Şirketi (Esgaz), Artvin Murgul ile Kastamonu Küre'de bakır madeni çıkarıp işleyen Eti Bakır, Sivas ve Malatya'daki Divriği Hekimhan Maden İşletmeleri, Bursa Doğalgaz Şirketi (Bursagaz), Amasya Şeker Fabrikası, Kütahya Tavşanlı'daki Eti Gümüş, Elazığ'daki Eti Krom, Antalya'daki Eti Elektrometalurji işletmeleri, Çayeli Bakır İşletmeleri, Kütahya Şeker Fabrikası, Türkiye Gübre Sanayi şirketine ait Gemlik ve İstanbul'daki fabrikaları ile Kütahya Gübre Varlıkları ve Şanlıurfa depoları arazisi, Sümer Holding'in Malatya, Bakırköy ve Diyarbakır işletmeleri, SEKA'nın Karacasu, Ardanuç ve Akkuş işletmeleriyle Ankara Alım Satım Müdürlüğü binası, EBÜAŞ'ın Samsun Soğuk Hava Deposu, Manisa Kombinasi ve arsası, Sümer Holding'e ait Ortadoğu Teknopark şirketi, Çanakkale Deri, Malatya ve Tümosan işletmeleri, Türkiye Demir Çelik İşletmeleri'ne ait Kalkınma Bankası hisseleri, TEKEL'in Tuzluca ve Sekili tuzları, Bursa İnelgöl'deki Kibrit Fabrikası, Kadade-

niz Bakır İşletmeleri'nin Samsun İşletmesi, Türkiye Denizcilik İşletmeleri'ne ait Ankara ve Samsun feribotları, THY'nin 126 milyon dolarlık hissesi ile 375 adet taşınmaz ve lojman;

YIL 2005

TÜRK Telekom, TEKEL'in sigara bölümü, İstanbul Ataköy Turizm, Ataköy Otelcilik, Ataköy Marina ve Yat İşletmeleri, Konya Seydişehir'deki Eti Alüminyum Fabrikası, Kıbrıs Türk Hava Yolları şirketi, Adapazarı Şeker Fabrikası, Türkiye Deniz İşletmeleri'nin Karadeniz ve Turan Emeksiz gemileri ile şehir hatları hizmetleri ve gemileri, TEKEL'in Kristal Tuz Rafinerisi ile Kağızman Tuzlası, Sümer Holding'in İstanbul İmar Şirketi, Beykoz İşletmesi, makina ve teçhizatları, Türkiye Gübre Sanayi'nin Samsun Gübre Fabrikası ve Ordu Fatsa ile Tekirdağ depoları, DSİ, Bayındırlık Bakanlığı ve Karayolları'nın Kayseri Erciyes'teki sosyal tesisleri, Sümer Holding'in Aselsan'daki hissesi, Sarıkamış ve Tercan işletmeleri, Yeşilova Halı ve Battaniye Fabrikası, Emekli Sandığı'nın Kuşadası Tatil Köyü ile İstanbul Hilton Oteli, THY'nin USAŞ'taki hissesi, TOPRAŞ ve PETKİM'deki kamu hisselerinin bir bölümüyle 120 taşınmaz ile 41 adet arsa;

YIL 2006

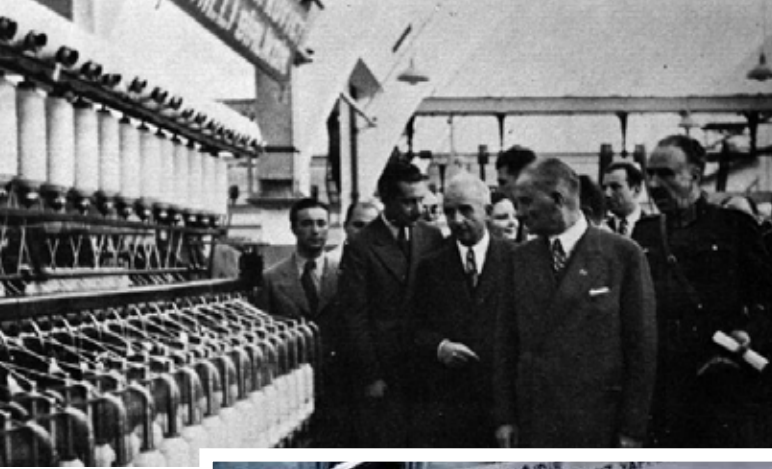
TÜPRAŞ, Erdemir, Başak Sigorta ve Başak Emeklilik, TEKEL'in Kayacık, Yavşan ve Kaldırım tuzları, TEKEL'in ikiz kuleler olarak bilinen Ankara Başmüdürlük Binası ve Bodrum tesisleri, Emekli Sandığı'nın başkentteki Büyük Ankara Oteli ve Kızılay Emek İşhanı, İzmir'deki Büyük Efes Oteli, İstanbul'daki Büyük Tarabya Oteli, Türkiye Denizcilik İşletmeleri'nin Yakıt-2 gemisi, Çanakkale Şehir Hatları Hizmetleriyle 9 gemisi, THY'ye ait kamu hisselerinin bir bölümüyle 350 adet daire, arsa ve taşınmaz;

YIL 2007

TCDD- Deveci Maden Sahası İşletme Hakkı, TCDD Mersin Limanı, KGM İstanbul Levent Arsası, Sümer Holding- BUMAS, Araç Muayene İstasyonunun 1.-2. bölgesi, Emekli Sandığı Mülkiyeti Bursa Çelik Palas Otel, Türkiye Halk Bankası, 245 adet daire, arsa ve taşınmaz;

YIL 2008

Petkim Petrokimya Holding A.Ş., Sümer Holding NİTRO-MAK Makine Kimya Nitro Nobel Kimya Sanayi A.Ş.'nin yüzde 33.5 hissesi, Tekel ve Sigara Sanayii İşletmeleri ve Ticareti A.Ş., Ankara Doğal Elektrik

"Ekonomik kalkınma, Türkiye'nin hür, bağımsız, daima daha kuvvetli, daima daha refahlı Türkiye idealinin bel kemiğidir."

**Mustafa Kemal Atatürk
1937**

Üretim ve Ticaret A.Ş.'nin 9 santrali, Tekel ve Sigara Sanayi İşletmeleri'ne ait Pipo ve Nargile Markaları, Türk Telekomünikasyon ve 196 adet daire, arsa ve taşınmaz;

YIL 2009

TEDAŞ Başkent Elektrik Dağıtım A.Ş., TEDAŞ Sakarya Elektrik Dağıtım A.Ş., TEKEL Kastamonu Jüt İpliği Fab. Makine ve teçhizatı, TEDAŞ Konya Meram Elektrik Dağıtım A.Ş. ve 140 adet daire, arsa ve taşınmaz;

YIL 2010

TCDD'nin Samsun ve Bandırma limanları, TEKEL'in Çamaltı ve Ayvalık tuzlaları, Eskişehir Osmangazi, Çamlıbel, Uludağ, Çoruh, Yeşilirmak ve Fırat elektrik dağıtım şirketleri, Sümer Holding'in Antalya Barit ve Mersin Taşucu işletmeleriyle 205 adet daire, arsa ve taşınmaz;

YIL 2011

Bayburt, Çemişgezek, Girlevik, Bünyan, Çamardı, Pınarbaşı, Sızır, İznik, Dereköy, İnegöl, Cerrah, Mustafa-

kemalpaşa, Suuçtu, Çağ Çağ, Otluca, Uludere, Adilcevaz, Ahlat, Malazgirt, Varto, Değirmendere, Karaçay, Kuzuculu, Turunçova, Finike, Kayadibi, Besni, Derne, Erkenek, Kernek ve Kovada 1-2 akarsu santralleri, İşkenderun Limanı, Trakya Elektrik Dağıtım şirketiyle 195 adet daire, arsa ve taşınmaz;

YIL 2012

ACISELSAN'ın yüzde 77 hissesi, PETKİM'in yüzde 10 hissesi, Kayseri Elektrik'in yüzde 20 hissesi, Beykoz'daki iskele ve rıhtım, Halk Bankası'nın yüzde 24 hissesiyle 192 adet daire, arsa ve taşınmaz;

YIL 2013

Sivas Kangal Termik Santrali, Seyit Ömer Termik Santrali ve Seyit Ömer Linyitleri, Tedaş'ın tüm dağıtım şirketleri, Hamitabat Elektrik Üretim ve Ticaret AŞ, Koç-UEM-Ülker ortaklığının 25 yıllık işletmesinin 5,7 milyar dolara kazandığı köprü ve otoyolların özelleştirme ihalesi iptal edildi, ihale yenilenecek. Ziraat Bankası ve Milli Piyango'nun özelleştirilmesi gündemde.

ŞEHİDE MEKTUP...

Mehmet'im...
Can arkadaşım...
Şehidim...
Sen gideli tam 16 yıl olmuş.
Dile kolay 16 yıl...
Çok şey değişti buralarda Memedim...
Duramadım senin gidişinden sonra memlekette.
2 yıl sonra kaçır gibi gittim bende...
Terk ettim...
Duramadım. Yapamadım.
Kaçtım ama çok özlüyorum.
Fırsat buldukça sıla-i rahim ediyorum elbet...
Senede birkaç kez gidiyorum Erzurum'a...
Daha şehre girmeden senin kabrini ziyaret ediyorum.
Biliyorsun...
Mezar başında hem ağlıyor, hem dertleşiyorum seninle...
Biliyorum duyuyorsun beni...
Cevap da veriyorsundur eminim...
Çünkü biliyorum ki, **"Allah yolunda öldürülenleri ölü sanma. Onlar diridir ve Rab'leri katında rızıklandırılır."** diye buyuruyor yüce Hak...
Sen vatan için, bayrak için düştün toprağa...
Sen şehitsin.
Sen benim arkadaşım, gardaşımsın hâlâ...

Yusuf Ziya Erarslan
Gazeteci /Yazar

yzemedia@gmail.com

Ahh be Memedim...
 Memleketi merak ediyorsun değil mi?
 Annen ve baban hayli ihtiyarladı.
 Bu yaz memlekete gittiğimde sokakta karşı-
 laştım Rifat amcayla.
 Elinde bastonu camiye gidiyordu.
 Karşılaşmak istemedim
 Yine beni görünce boynuma sarılıp
'Mehmed'imın arkadaşı' diyerek ağlaması-
 nı istemedim.
 Ama o gördü beni.
 Bana doğru yürüyüşünü bir görseydin keş-
 ke...
 Sanki sana koşuyordu...
 Küçükken yolu toprak mahallede oynarken
 kollarını açarak ikimizi de aynı anda kucağı-
 na aldığı gibi koşuyordu sanki...
 Sarıldık, ağladık...
 Yine **'Mehmet'imın arkadaşı'** dedi ağlar-
 ken...
 Annen iyiymiş...
 Yaşlılık işte...
 Romatizması, şekeri, kolesterolü varmış...
 Yine seni sayıklıyormuş geceleri...
 16 yıldır hep aynı kâbusu görüyormuş!
 Hiç unutmamış seni...
 Benimki de laf işte...
 Nasıl unutacak ki...
 Bizim yüreğimizdeki o kor ateş her gün biraz
 daha büyürken o ne yapsın garibim...
 Uykusunda ağlıyormuş.
'Pehlivan oğlumm', 'koca kafa oğlum'
 diye konuşuyormuş kendi kendine...
 Kızma ama senin de kafan gerçekten büyük-
 tü be birader!
 Memedim...
 Memleketi soracak olursan.
 Hiç sorma!
Sana o kahpe pusuda kurşun sikanlar
mebus oldu şimdi!
 Altlarında kırmızı plakalı lüks arabalar caka
 satıyorlar!
 Bir **'süreç'** başlattılar devleti yönetenler,
 epeydir onlarla görüşüyor!
 Senin şehit düştüğün Cudi Dağı ve tüm böl-

ge onların kontrolünde!
 Askerin kışladan, polisin karakoldan çıkması
 yasak!
 Eşkiyabaşını mapus yattığı adada ziyaret
 etmek serbest artık!
 Hatta o eşkiyabaşının gönderdiği mektuplar
 meydanlarda okunurken, tüm kanallar canlı
 yayına geçiyor!
 Atam'ın Sarayı **Dolmabahçe'**de ülkemi yöne-
 tenler ile eşkiyabaşının görevlendirdiği heyet
 bir araya geldi. O eşkiyabaşının 10 maddelik
 talimatlarını okudular... Tabii yine tüm kanal-
 lar canlı yayın için birbirleriyle yarıştı!
"Tüm bunlar nasıl oldu?" diyorsun değil
 mi?
 Dedim ya **'Süreç'** diyorlar adına...
 Ve **'Süreç'** için eşkiyaların ağababaları
 Diyarbakır'da törene bile davet edildi. Hep
 birlikte kurdele kestiler, **'Megri megri'** diye
 şarkılar okudular kol kola girerek devletimi
 yönetenlerle...
 Üniversiteler ayrı bir dert...
 Eşkiyalar gözlerine kestirdikleri Türk gençleri-
 ni öldürüyorlar!
 En son **Fırat Çakıroğlu'**nu vurdular
 İzmir'de..
 Artık askeri kışlalardan Türk bayraklarını
 indiriyorlar!
 Yol kesip kimlik soruyorlar, vergi topluyor-
 lar... Vesaire... Vesaire...
 Her neyse be şehidim...
 Anlatıp iyice üzme yim seni.
 Yine yazarım sana.
 Selam olsun sana ve yanındaki tüm şehitleri-
 mize... De ki onlara rahat müsterih olsunlar.
 Üstadın dediği gibi;
Benim vatanımın sınırları
Kars'tan başlayıp Edirne'de bitmez
Türk'ün 'hürriyet hürriyet' diye doğduğu
kıyılardan başlar, Viyana'da biter
Kur, Aras coştukça, Tuna, Volga taştııkça
benim şiirlerim okunacak,
Türkülerim söylenecek,
Azer çalkalandıkça
Benim Ayyıldız'lı bayrağım dalgalanacak.

“Türk” Adının İlk Ortaya Çıkışı, Anlamı Ve Yayılışı...

Merve Tuti -Oğulcan Şentürk -Fatma Nur Şahin-Ramazan Küçüker
Karadeniz Teknik Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Tarih Bölümü

“Türk” adının anlamları değişiklik gösterebilir. “Türk” adını ilk kez inceleyen Vambéry’e göre “Türk” adı “türemek” fiilinden gelmektedir. Ziya Gökalp ise “Türk” adına “törelî, geleneklî” anlamlarını vermiştir. Kaşgarlı Mahmud’a göre de “Türk” adı milletine Tanrı tarafından verilmiş olup “olgunluk çağı” anlamına gelmektedir. “Türk” adıyla ilgili rivayetlerde birçok milletin kendilerine göre verdikleri anlamlar oldukça dikkat çekicidir. Tevrat Türk’ü Nuh’un torunu olarak kabul ederken, Araplar “Türk” adının terk edilmiş anlamında “Terek”ten geldiğini rivayet ederler.

Türkler, adeta gökten bir yere durmaksızın indirilen veya yeraltından kaynaklı ve durmaksızın beslenen bir unsur olarak durmadan başka sahalarla akmışlar, göçmüşler ve yerleşmişlerdir. En eski topluluklardan olan Türk topluluğunu en iyi özetleyen cümlelerden biridir bu. Tarih içerisinde zaman zaman göç eden Türkler, çeşitli coğrafyalarda bulunmuşlardır. Bu göçler ve yerleşmeler sonucunda ise bulundukları coğrafyaları etkilemiş ve etkilenmişlerdir. Bu etkileşimler sonucunda da “Türk” adı topluluktan topluluğa, coğrafyadan coğrafyaya farklılık göstermiş, farklı anlamlar almış ve bu anlamlar o toplulukların Türk’e bakış açısını göstermiştir. Türk toplumunun tarih içerisinde birçok coğrafyada bulunması, bu adın yayılmasını ve toplumlar arasındaki bilinirliğini arttırmıştır. En eski yazılı kaynaklardan kutsal kitaplardaki rivayetlere kadar “Türk” adı ve anlamı araştırılmış, en az Türklerin yayıldıkları coğrafya kadar geniş bir bilgi alanı oluşturulmuştur.

I. “TÜRK” ADININ ORTAYA ÇIKIŞI

Araştırmacılar, Türklerin çok eski bir millet oluşu nedeniyle “Türk” adının eski kaynaklarda aranması gerektiğini ve yaptıkları birçok çalışma olduğunu söylemişlerdir. Bugün anladığımız şekilde “Türk” adı, ilk olarak siyasi bir isim olarak karşımıza çıkar. Buna göre, “Türk” adı ilk olarak Çin yıllığı Çou-Gu’da Göktürk birliğini göstermek üzere 542 yılında ve Batı Wei İmparatoru T’ai-tsu tarafından Göktürk şefi Bumin’e elçi gönderilmesi münasebetiyle de 545 yılında görünmektedir. Bundan evvelki devirlerde böyle bir kavim adına pek sarîh olarak tesadüf etmediğimiz için, bazı yabancı alimler “Türk” sözünün mevcudiyetini bu tarihten itibaren başlatmaktadırlar. “Türk” adı topluluk ismi olarak ilk defa Göktürk Yazıtları’nda kullanılmıştır. Yazıtlarda bu topluluğun adı, bazen “Türük budun” olarak zikredilmiştir. Burada üzerinde durmak istediğimiz bir konu var. Bugün kullandığımız “Gök” sözcüğü eskiden kullanışlı şekliyle ‘kök’ (kö:k) gök, gök rengi, mavi, boz anlamlarını verir. “Türk” renk yönleme sisteminde mavi doğuyu anlatır. Bu yüzden Köktürk “Doğu Türkleri” anlamına gelir. Burada Göktürklerle ilgili belirtebileceğimiz bir başka bilgi ise, o zamana kadar bir topluluk isminin siyasi isim olarak sadece Hun Devleti’nde kullanılmış olmasıdır. Türk kültürüne mensup ve Türkçe konuşan toplulukları ikinci defa “Türk” siyasi adı ile Göktürk devleti çatısı altında toplanmıştır.

1.1. “TÜRK” ADININ ANLAMI VE YAYILIŞI

Göktürklerle birlikte kullanılmaya başlanan “Türk” adının yayılmasındaki birinci etken, Türklerin çevrelerinde yaşayan topluluklarla mücadele etmesidir. Bu mücadelelerde zafer kazanması, farklı coğrafyalarda “Türk” adının yayılmasını ve bilinmesini sağlamıştır. “Türk” adının en geniş çapta yayılması ise Türklerin İslam dinini kabulünden sonra başlamıştır. Barthold, “Türk” adının yayılmasını, ona rastladıkları bütün Türk göçebelere ihsan ederek umuileştiren Müslüman yazarlara yükleyerek aktarır. Bu yayılma sırasında “Türk” adının anlamını incelediğimizde, birçok araştırmacının “Türk” adına farklı anlamlar yüklediğini gördük. Belki de bunun nedeni, Türk topluluklarının zaman içerisinde birçok coğrafyada bulunması ve o coğrafyada bulunan topluluklarla ilişkilerinin sonucunda farklı anlamların ortaya çıkmasıdır. Çin ve Bizans kaynaklarına baktığımızda, “Türk” adının daha çok destani özelliklerle anlatılmasından dolayı buradaki anlamların ne kadar doğru olduğu şüphelidir. Ancak Macar Tarihçi Vambery “Türk” adını ilk kez incelemiş, buna göre “Türk” adının Türkçede “türemek” manasında olan “türe- veya törü-” den türemiş olup ‘yaratılmış mahluk’ manasına geldiğini söylemiştir. Bu kelime ilk önce “Törük”, sonra “Türük” ve daha sonra da “ü” harfinin düşmesiyle birlikte “Türk” haline gelmiştir. Vambery’nin bu izahatı akıllara Göktürklerin Türeyiş Destanı’nı getirmekte, Ergenekon vadisinden çıkan bu toplulukla, Vambery’nin “Türk” adına

yüklediği anlam arasında bir bağ olduğu söylenebilir. Ziya Gökalp’e göre “Türk” adı “törelî, gelenekli” anlamına gelmektedir. Alman Türkolog F.W.K. Müller’ in Uygur metinlerinde tespit ettiği “Türk” kelimesi “kuvvetli, güçlü” anlamına gelmektedir. “Türk” kelimesinin, kavim adı olan “Türk” ile aynı olduğunu ilk defa A.V. Le Coq ileri sürmüştü, Wilhelm Thomsen ve Gyula Nemeth bu görüşü kabul etmiştir. Ünlü Türk Dil Uzmanı Kaşgarlı Mahmut, “Türk” adının Türk milletine Tanrı tarafından verildiğini ve “olgunluk çağı” anlamına geldiğini söylemiştir. Aynı zamanda Kaşgarlı Mahmut’un eserinde “Türk” adı “vakit” anlamına gelen bir kelime olarak da karşımıza çıkar.

2. “TÜRK” ADI İLE İLGİLİ RİVAYETLER

Türkler birçok milletin tarihini etkilemişler, destanlarına hatta efsanelerine girmeyi başarmışlardır. Birçok kavim ve millet “Türk” adına farklı rivayetlerle kendi kültürlerine göre farklı anlamlar vermiş ve farklı şekilde yazmışlardır. İsrailiyat kaynaklarından olan Tevrat rivayetlerine göre, Türk Nuh’un neslindendir. Türk Nuh’un üç oğlundan Yafes’in torunu olarak kabul edilir, bazı kaynaklarda Türk’ün doğrudan doğruya Yafes’in oğlu olmamakla beraber onun neslinden olduğu da kabul edilen görüşler arasındadır. En dikkat çekici rivayetlere ise Arap kaynaklarında rastlıyoruz. “Türk” adı Çin’den sonra Arap kaynaklarında geçer. İslamiyet öncesi Arap kaynaklarında ilk olarak Cahiliye Devri şairlerinin divanında geç-

mektedir. Sahih olduğu bilinmemekle beraber İslam Peygamberinden rivayet edilen “Türkler size dokunmadıkça onlarla sulh içinde yaşayın.” hadisi de “Türk” adının geçtiği önemli bir rivayettir. Diğer bir Arap kaynağında da, Türkler Yecüc-Mecüc seddinin arkasında terk edilmiş bir kavim olduğundan veyahutta Yafes’e düşen toprak sahasının insandan yoksun, terk edilmiş bir durumda olmasından dolayı Türklerle “Terek” adı verilmiş ve zamanla “Türk” adının buradan geldiği kabul edilmiştir. İslam kaynakları aynı zamanda İran rivayetlerini naklederken de “Türk” adından bahseder. Hükümdar Farüdün ülkesini üç oğlu Sarm, İrac ve Turac arasında bölüştürdü. Ortaya çıkan taht kavgalarında İrac diğer kardeşleri tarafından öldürüldü ve İrac’ın yerine geçen oğlu Manüçithra babasının intikamını almak için Türk ülkesine giderken Turac’ın neslinden Afrasyab ile karşılaştı ve savaştılar. Bu savaşlardan sonra iki ülke arasında sınır ok atarak belirlendi ve bir İranlı tarafından Teberistan’dan atılan bu ok “Ceyhun-Amu Derya Nehri” üzerine düşmesiyle bu nehir iki ülke arasında sınır sayıldı bundan böyle İran rivayetlerinde Türk ülkesinden “Turan”, Fars ülkesinden de “İran” tabirleri ile bahsedilmiştir. Göktürk Yazıtları’nda da “Türk” adı şöyle geçer: “Türk milletinin, adı ve ünü yok olmasın diye, babam Kağan’ı, annem Hatun’u, yükselterek (tahta çıkarmış olan) Tanrı!”

3. YABANCI KAYNAKLARDA GEÇEN “TÜRK” ADI

3.1. ROMA KAYNAKLARI

Türklerin mitolojisine mensup olan kurt sembolünün Etrüsklerde de görülmesi Türk-Etrüsk yakınlığını ortaya koyuyor. Bundan dolayı da “Etrüsk” adına da “Türk” adının yansımış olabileceği düşünülüyor. Roma kaynaklarında İç Asya ve Karadeniz’in kuzeyindeki kavramlarla ilgili bilgiler bulunmaktadır. Bazı coğrafyacılar göre bu alana Türklerin de dahil oldukları, bundan dolayı da bu kaynaklarda Türklerden de bahsettikleri düşünülüyor. “Pomponius Mela, Azak Denizi dolaylarındaki, Türklerden “Tyrcae” olarak söz eder.”

3.2. ESKİ YUNAN KAYNAKLARI

Yunan-Bizans tarihçileri doğudaki ve Karadeniz’in kuzeyindeki kavimlere genel olarak İskit demiştir. Türklerde “İskit” kavramına uzun bir süre dahil edilmiştir. İskitlerin özelliklerinde Türk özelliklerinin de görülmesi bu kavimlerin birbirlerini kültürel anlamda etkilediğini gösteriyor. Yunan kaynaklarında Türkleri öğrenebilmek için en eski kaynaklara bakılması gerekiyor. Ana kaynak niteliği taşıyan Herodot’un eserinde “Türk” adını J.U.Hammer ve Avustralyalı bilgin Wilhelm Tomaschek araştırıyor. Hammer’a göre Herodot’un doğu kavimleri arasında söylediği Targitaların Türk olduğuna dair görüşleri vardır. Tomaschek ise Herodot’un Tyrikæ (Jyrkæ) diye bahsettiği kavmi Türk olarak kabul etmiştir. “Türk” sözü K. Frak’a göre Herodot tarihinde sözü edilen Saka Türklerinin dillerine göre “Deniz kıyısında oturan adam” anlamına gelmektedir.

3.3. HİNT KAYNAKLARI

Hint kaynaklarında Türkler, kuzey kavimleri arasında gösterilmiştir. M.Ö. binli yıllardan itibaren Hint alemi ile kuzey kavimleri arasında bir ilişki mevcuttur. Hatta Hint kaynaklarında “Turukha (veya Turuşka)’lar ve Thrak’lar”, “Türk” adını taşıyan kavim sanılmışlardır.

3.4. BİZANS KAYNAKLARI

Bizans kaynaklarında “Türk” kelimesi “Turkos” şeklinde geçer. Bizans kaynakları; Göktürkleri, Sabirleri, Hazarları, Selçukluları, Mısır kölemenlerini ve Osmanlıları da “Türk” adı ile anmışlardır. Coğrafi ad olarak “Türkiye (Turkhia)” tabirine de ilk defa Bizans kaynaklarında rastlanır. Macarları da “Muntazam

Türk” olarak adlandırırılar. Bizans kaynaklarında Hun yerine “Türk = Tourkoi” adının ilk defa 582 yılında ölen Agathisas tarafından söylendiği biliniyor. W.H. Haussing Türk’ün “kudretli, güçlü” olduğunu belirtir. Bizans kaynaklarında dikkati çeken diğer bir husus da Türkleri Troyalıların neslinden saymalarıdır. XV. yüzyılda İstanbul’u fethederek intikam almış olduklarını öne sürerler. Tabi bu bilgi sağlam bir temele dayanmamaktadır.

3.5. ÇİN KAYNAKLARI

Millet ve devlet adı olarak “Türk” kelimesi, Çin’de Chou sülalesi (557-579) yıllığında görülmüştür. “Chou-shu’da Tu-kué’lerin (Türklerin) ataları, Kiungnu’ların kuzeyinde bulunan So- Devleti’nden gelmektedir.” “T’u-chue yani T’u-kue”, “Türk” kelimesinin Çincedeki telaffuzudur. Çinliler Türk kelimesini kendi fonetiklerine göre ancak “T’u-kue” şeklinde yazabilmişlerdir. Bu kelime çift heceli olarak gözükmemektedir. Buradan da “T’u-kue” kelimesinin “Türk” değil, “Türük” kelimesinin karşılığı olduğunu anlıyoruz. Çin kaynakları “Türk” kelimesinin en eski çağlarını kaydetmişlerdir. Fakat Türkçeye uygun olmayan harf sistemleri nedeniyle, onun Türkçeye göre tam karşılığı bilginler tarafından tartışma konusudur. Fransızca imla ile E. Chavannes “Tou-kiou”, P. Elliot “T’u-kiue” Türkçe harflerle W. Eberhard “Tu-cue”, Çince imla ile P. A. Boodgers ve Bahaeddin Ögel “T’u-chüeh” olarak ifade etmişlerdir.

3.6. MACAR KAYNAKLARI

Macarlar ile Türklerin ilişkisi Hun devrine kadar gitmekte hatta erken devirlerde Macarlar bir Türk boyu kabul edilmektedir. Macarların dilinde Türk ismi iki heceli ve “Török” biçiminde ifade edilmiştir. Ancak bu adlandırma olağan kabul edilmelidir; çünkü Macarlar genellikle “ü” olan Türkçe sesleri “ö” olarak kendi dillerine mal etmişlerdir.

3.7. SOĞD KAYNAKLARI

İranlı bir kavim olarak kabul edilen Soğdlar Türklerle erken tarihlerden beri yakın ilişkiler kurmuşlardı. Onların bir kısmı ticarete yatkın bir kavim olarak, Orta Asya’da Türk boylarının bulunduğu bölgelerden geçerek Ötüken yöresine kadar gitmişlerdi. Göktürk Dev-

leti’nin kurulduğu yıllarda Soğdlar Göktürk Devleti’nin hizmetinde bulunmuşlardır ve onların öteki devletlerle ilişkilerinde önemli yerleri olmuştur. Soğd dilinde yazılmış Türk ismi en eski tarihli belge olarak Bugut Yazıtı’nda geçmektedir. Göktürklerin ilk döneminden kalan bu yazıtta “Türk” ismi “Tr’wkt” Türkler diye çoğul halinde geçmektedir. Soğdçadaki “Tr’wk-‘Truk” telaffuzunu karşılamaktadır.

3.8. RUS KAYNAKLARI

X-XI. yüzyılın etkilerini gösteren Rus kaynaklarında “Türk”, “Tork” veya “Torki” şekillerinde yazılmaktadır.

3.9. TİBET KAYNAKLARI

Türklerin yaşadığı sahanın güneyinde kalan Tibet’in kaynakları, VIII. yüzyıldan sonra, değişik bir alfabe imkanı ile Türk adına ışık tutmaktadırlar. Son yıllarda gittikçe artan Tibet tetkikleri sayesinde “Türk” adının ilk zamanlardaki iki heceli olabilme özelliği elde edilmiştir. Tibetliler kuzey komşularını “Dru-gu” olarak yazmaktadırlar. Bunda Tibet alfabesinde “Türk” kelimesindeki son iki harfi olan “rk” yi yazmanın zorluğu etkili olmalıdır. Türklere batı ve güneyden temas eden kavimlerin verdikleri adlar, genellikle birbirine benzemektedir. Türklerin en yakın ilişkide oldukları Soğdlar, sonra Hoten-Sakalar ve nihayet daha uzakdaki Tibetlilerdir. Tibetlilerin verdiği “Dru-gu”, erken devirlerdeki iki heceli “Türük” şeklini “Truk” da sonraki “Türk” yazılışının bir yankısı olabilir. Türgeşlerin ismi bu kaynaklarda “Dur-gyis” biçimde geçtiğinden, “Türk” de “Dur-gu/Dur-ku” biçimde yazılması gerekirdi diye düşünülebilir.

3.10. HOTEN – SAKA KAYNAKLARI

Doğu Türkistan’da milat ve sonraki yüzyıllarda yaşayan ve İranlı (Tokhar) kabul edilen erken devir Hoten metinlerinde Türkler için “Ttruk” dendiği tespit edilmiştir. Daha geç zamanlarda ise “Tturka” şekli de bilinmektedir. Bu iki türün, yani “Truke” ve “Turke” benzeri ifadeler Soğdlar tarafından kabul edilmiş idi. Bu arada Hotencede sessiz harf ile biten yabancı kelimelerin sonuna “-e” getirilmesi yaygın imiş. Tibetçede de bunun “Truk” veya “Truka” da benzerlerini görüyoruz.

3.11. ÖN ASYA KAYNAKLARI

En eski yazılı kaynaklarda “Türk” adıyla ilgili hatıralar bulunduğu zaman zaman iddia edilir. Bu arada, Ön Asya kavimlerinin en eskilerinden biri olan Sümerlerin de aslen, Türkistan sahasından geldikleri de belirtilir. Çünkü Sümer dili ve Türk dili arasında dikkate değer bağ ve yakınlık bulunmaktadır. Sümer, Akad, Hitit ve Urartularda “Türk” adını çağrıştıran özel adlar bulunmaktadır. “Turci”, “Turki” ve “Turukku” bunlar arasında en çok dikkati çekenlerdir. M.Ö. 3. ve 2. bin yıllarına ait bu kayıtların, doğrudan Türkleri kastettiğine dair bilim aleminde yaygın bir kabullenme bulunmamaktadır.

SONUÇ

“Türk” adı siyasi olarak ilk defa Çin yıllıklarında geçmektedir. Topluluk adı olarak ise Göktürk Kitabeleri’nde geçmiştir. “Türk” adının yayılmasında hiç şüphesiz en önemli etken, Türklerin göçebe bir kavim oluşu ve çevrelerinde yaşayan topluluklarla mücadele etmeleridir. Türkler, İslam’ı kabul ederek büyük zaferler kazanmaya başlamışlardır. Bu da, “Türk” adının yayılmasında önemli bir etken olmuştur. “Türk” adının anlamları değişiklik gösterebilir. “Türk” adını ilk kez inceleyen Vambery’e göre “Türk” adı “türemek” fiilinden gelmektedir. Ziya Gökalp ise “Türk” adına “törelî, gelenekli” anlamlarını vermiştir. Kaşgarlı Mahmud’a göre de “Türk” adı millete Tanrı tarafından verilmiş olup “olgunluk çağı” anlamına gelmektedir. “Türk” adıyla ilgili rivayetlerde birçok milletin kendilerine göre verdikleri anlamlar oldukça dikkat çekicidir. Tevrat Türk’ü Nuh’un torunu olarak kabul ederken, Araplar “Türk” adının terk edilmiş anlamında “Terek”ten geldiğini rivayet ederler. Çeşitli telaffuz şekillerinden en dikkat çekicileri ise Bizans, Roma, Macar ve Soğd kaynaklarıdır. Bizans kaynaklarında “Turkos”, Roma kaynaklarında “Tyrcae”; Macar kaynaklarında “Török” ve Soğd kaynaklarında da “Tr’wk” olarak “Türk” adı karşımıza çıkar. “Türk” adını her millet kendi kültür ve anlayışına göre aktardığı için, farklı telaffuz biçimleriyle ve çeşitli anlamlarla karşılaşırız. Yine de “Türk” adının birçok farklı kaynaktan karşımıza çıkmasından anlıyoruz ki, Türkler hem siyasi hem aske-

ri alanda, her devirde aktif rol oynayarak birçok milletin kültürüne ve tarihine girmeyi başarmıştır.

BİBLİYOGRAFYA

ANADOL, Cemal – ABBASLI, Nazile – ABBASOVA, Fazile, Türk Kültür Ve Medeniyeti, Türkiyem Dergisi Yayınları. BAYKARA, Tuncer, Türk Adının Anlamı, Atatürk Kültür Merkezi Başkanlığı Yayınları, Ankara 1998, Türk, Türklük ve Türkler, IQ Kültür ve Sanat Yayıncılık, Ankara 2006. ERCİLASON, Ahmet Bican, Başlangıçtan Yirminci Yüzyıla Türk Dili Tarihi, Akçağ Yayınları, Ankara 2004. GOLDEN, Peter, Türk Halkları Tarihine Giriş, “Orta Çağ ve Yeni Çağ’da Avrasya ve Ortadoğu’ da Etnik Yapı ve Devlet Oluşumu”, çev. Osman Karatay, Karam Yayınları, Çorum 2006, s. 126-128. HUNKAN, Ömer Soner, Orta Asya’da X. ve XIII. Yüzyıllarda Türk Adı Üzerine Bazı Kaynaklar, Hacettepe Üniversitesi Türkiyat Araştırmaları Dergisi Sayı 2, Ankara 2005. KAFESOĞLU, İbrahim, “Tarihte Türk Adı”, Türkler C.I, -ed. H.Celal Güzel, Kemal Çiçek, Salim Koca.- Yeni Türkiye Yayınları, Ankara 2006, s.308-318, Türk Milli Kültürü, Ötüken Yayınları, İstanbul 1997. KAŞGARLI MAHMUD, Divanü Lugat’it – Türk, yaz. Besim Atalay, Alaeddin Kırıl Basımevi, Ankara 1943, s. 674. KOCA, Salim, Tarihte Türk Adı, Türk Yurdu Dergisi Sayı 308, Nisan 2013. ORKUN, Hüseyin Namık, Türk Sözlüğünün Aslı, TDK Yayınları, Ankara 2004. ÖGEL, Bahaeddin, Türk Kültürünün Gelişme Çağları, Türk Dünyası Araştırmaları Vakfı Yayınları, İstanbul 1980. SİNOR, Denis, “(Kök) Türk İmparatorluğunun Kuruluşu ve Yıkılışı”, Erken İç Asya Tarihi, çev. Talat Tekin, İletişim Yayınları, İstanbul 2002.

Erdal ALTUN

erdalaltun25@hotmail.com

Türk Kavramına Operasyon

Dilde her kelime bir veya birkaç anlam taşır.

Kelimeler insanların duygu ve düşüncelerini taşımakta yetersiz kaldığı için yeni kelime grupları kurulur.

Bu gruplar arasında yer alan isim tamlamaları yeni anlamları ifade etmekte, tanımlamakta, sınırlandırarak diğerlerinden ayırt etmekte çok önemli işleve sahiptir.

Mesela “kültür” kelimesi bir anlam taşımakla beraber bunun neye veya kime ait olduğu belli değildir.

Kültürün kime veya neye ait olduğunu belirtmek gerektiğinde isim tamlamalarına başvurulur.

Kültür kelimesi Fransız kültürü, Alman kültürü ya da Fransızların kültürü, Almanların kültürü denilerek belirginleştirilir.

Böylece insanların zihninde anlam belirgin hale getirilir.

Son günlerde bilhassa siyasilerin ağzından “millet” kelimesi hiç eksik olmuyor.

Kimileri tarafından sadece “millet” denilerek kullanıldığı için bu milletin hangi millet olduğu anlaşılmıyor.

Alman’dan mı Türk’ten mi yoksa bir başkasından mı bahsedildiği belli olmuyor.

Eğer kastedilen bir millet ise Türk milleti, Yunan milleti gibi tamlamalarla kati suretle belirtilmelidir.

Kaldı ki bir milletin adının açık ve net bir şekilde belirtilmesi hem insani hem kültürel hem dinî bakımdan zaruridir.

Lakin yaratılıştan, tarihî ve sosyolojik hakikatlerden doğan bu hususiyetin inkar edilmesi sonraları birçok içtimai kaosun doğmasına neden olur.

“Millet” şeklindeki kullanımı seçenlerin hepsinin bahsettiğimiz dil bilgisinden yoksun olduğunu söylemek mümkün değil.

O halde bunda siyasi bir mülâhaza olduğu gayet açıktır.

Bu topraklarda nüfus ve kültür olarak egemen olan Türklerin adı, Amerika’nın, Avrupa’nın ve onların maşası eli silahlı üç beş bin teröristin bas-kısıyla “millet veya milletim” denilerek inkar ediliyor.

II. yüzyıldan beri Anadolu topraklarını Haçlıların, İtalyanların umumi olarak Avrupalıların Türkiye demek mecburiyetinde kaldığı bu vatanda Türklerin adı sildirtiliyor.

Tıpkı Osmanlı’da olduğu gibi.

Osmanlı’da da birçok Türk, vatanımı kaybederim korkusuyla “Vallahi Türk değilim, Osmanlılıktan başka hiçbir topluluğa ait değilim.” demek zorunda kalmıştı.

Hatta Osmanlı Meclisi’nde Yunancılığıyla meşhur Boşo adlı milletvekiline “Türk değilim.” sözünü defalarca söyleyenler vardı.

Şimdiler de aynı korkuyla “Türk” inkar ediliyor.

Diyorlar ki Türk milleti ifadesini kullanırsak diğerleri de Kürt, Çerkez ya da Ermeni olduklarını söylerler.

Osmanlı bu mantığı denedi de ne oldu, sonucu hepimiz biliyoruz.

Çünkü Osmanlılık kavramı dağılmamak düşünceyle oluşturulmuş, tarihsel, sosyolojik ve kültürel temeli zayıf olan bir kimliktir.

Rum ben Rum’um, Ermeni ben Ermeni’yim, Arap ben Arap’ım demeye devam ederek Osmanlılığı reddetti.

Günümüzde de Türk yerine “millet, milletim veya Türkiyeliyim” gibi kelimeler piyasa sürülüyorlar.

Fakat bu da tutmayacaktır.

Zira halkın nazarında tarihsel ve kültürel olarak bir anlam ifade etmeyen kavramlar yok olmaya mahkûmdur.

Söz konusu çarpık mantıkla gidenler, yarın Müslüman olduğumuzu söylemeyelim, diğerleri de Hristiyan, Yahudi veya başka bir dinden olduklarını belirterek buna karşı çıkarlar mı diyecekler?

İslam adının yerine başka bir ad mı bulacaklar?

Her fırsatta azınlığın çoğunluğa tahakküm etmesine müsaade etmeyeceklerini belirten bu zatlar, yüzde 85’i Türk olduğunu belirten bir halkın adını, birileri istedi diye yok sayıyorlar.

Bu ne yaman bir tenakuz, bu ne şuursuzluk!

Türk milleti, Necip Fazıl’ın dediği gibi öz yurdunda garip, öz vatanında parya ediliyor.

Teşkilat-ı Mahsusa –II–

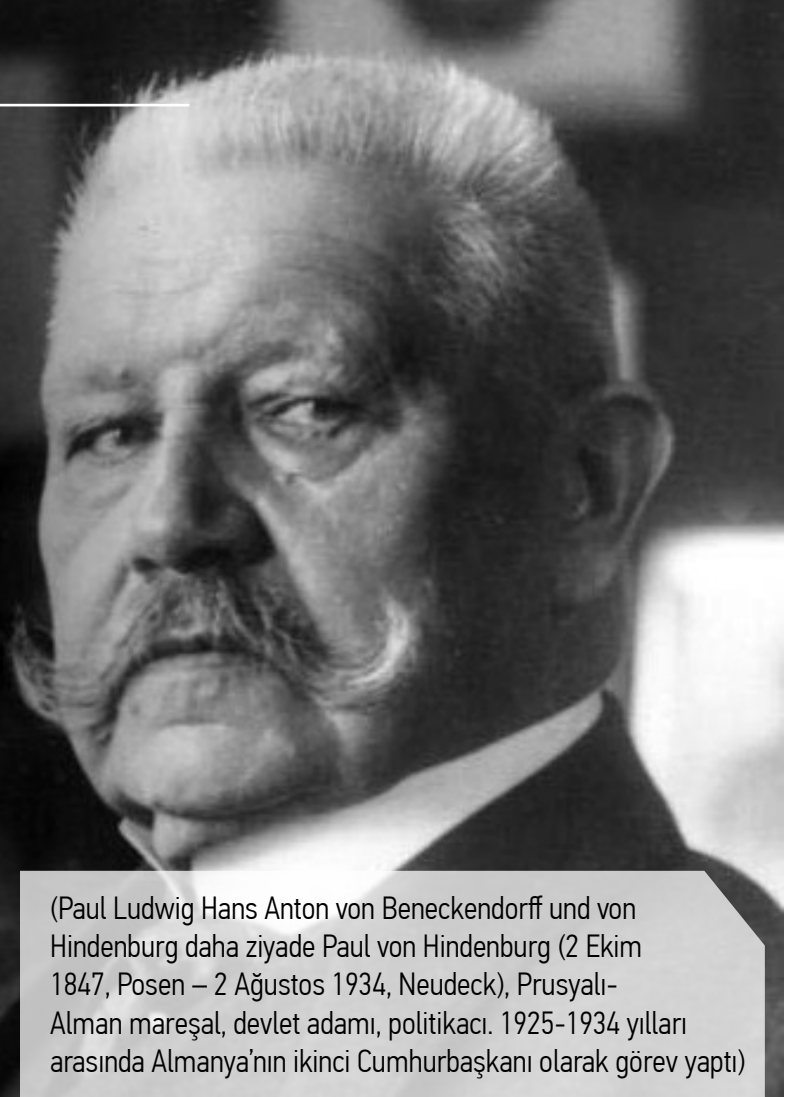
(Mühürücü Rizeli Hasan Hilmi Efendi)

Teşkilat-ı Mahsusa, her sahada Türklüğü takdim ve temsil edebilecek bütün kuvvetleri ve şahsiyetleri çatısı altında toplama bahsinde gerçekten değerli bir "Milli Ocak"tı...

Emrah BEKÇİ
Araştırmacı/ Yazar
bekciemrah@gmail.com

Teşkilat-ı Mahsusa'nın İttihad-ı İslam ve Pan-Türkizm hareketleri için hazırlattığı propaganda, telkin, afiş ve broşörlerinin bir kısmı da Almanya'da basılmıştı. Hasan Hilmi Efendi, yaşının ilerlemesine rağmen, Almanya'ya gitmiş Stuttgart'ta basılmasına nezaret etmişti. Hasan Hilmi Efendi'nin hazırladığı hamasi tablolar Feld Mareşal Hindenburg'un dikkatini çekmiş, bunları hazırlayanın Almanya'da olduğunu öğrenince kendisini görmek istemişti.

(Paul Ludwig Hans Anton von Beneckendorff und von Hindenburg daha ziyade Paul von Hindenburg (2 Ekim 1847, Posen – 2 Ağustos 1934, Neudeck), Prusyalı-Alman mareşal, devlet adamı, politikacı. 1925-1934 yılları arasında Almanya'nın ikinci Cumhurbaşkanı olarak görev yaptı)

KamuTürk Dergisi okurlarına merhabalar. Teşkilat-ı Mahsusa belgeleriyle ilgili olarak kaleme aldığım yazım bir önceki sayıda sizlerle buluşmuştu. Birçok gerçek hadiseye ışık tutan hatırat ve belgeler yakın tarihimizi aydınlatan meşale niteliğinde. Dergi Editörü Sayın Yusuf Ziya ERASLAN Beyefendi'nin önerisi ile "Teşkilat-ı Mahsusa Günlük ve Belgeleri"ni yazı dizisi haline ge-

tirme kararı aldık. Günlükler ve arşiv içerisinde sizlerin de ilgisini çekeceğini düşündüğüm hadiseleri "KamuTürk Dergisi"ne taşımaya gayret edeceğim. Yine tarihte az bilinen Teşkilatın günlüklerinde yer alan bir konuyu okuyacaksınız.

**

Mühürücü Rizeli Hasan Hilmi Efendi

Teşkilat-ı Mahsusa'nın her sahada kendi adamları vardı. Bunlardan birisi de, aşağıda fotoğrafı bulunan Hasan Hilmi Efendi idi. Bu zat mühürücü idi. Ressam ve sanatkardı. Mükemmel bir hattattı. Döküm işlerinde ustaydı. Teşkilat-ı Mahsusa, muhtelif İslam ve yabancı dillerdeki mühür, afiş, beyannameleri bu zata yazdırır, aynı zamanda litografya (taş baskı) ustası olan Hasan Hilmi Efendi bunları "Lito" yani taş basma makineleri için hazırlar, askeri matbaa tarafından Teşkilat-ı Mahsusa emrine tahsis edilen makinelerde basılırdı.

(Rizeli Hasan Hilmi Efendi; Yapmış Olduğu Afgan Pul ve Gümüş Paralar Arasında Fotoğrafı)

Teşkilat-ı Mahsusa'nın İttihad-ı İslam ve Pan-Türkizm hareketleri için hazırladığı propaganda, telkin, afiş ve broşörlerinin bir kısmı da Almanya'da basılmıştı. Hasan Hilmi Efendi, yaşının ilerlemesine rağmen, Almanya'ya gitmiş Stuttgart'ta basılmasına nezaret etmişti. Hasan Hilmi Efendi'nin hazırladığı hamasi tablolar Feld Mareşal Hinderburg'un dikkatini çekmiş, bunları ha-

zırlayanın Almanya'da olduğunu öğrenince kendisini görmek istemişti.

Almanların ünlü mareşali, Hasan Hilmi Efendi'ye çok iltifat etmiş, kendisinden bir arzusu olup olmadığını sormuştu. Hasan Hilmi Efendi'nin babası 1827-1828 Türk-Rus Harbi'nde, ağabeyi de 1876-1877 Türk-Rus Harbi'nde şehit olmuşlardı. Mareşal Hinderburg'da sanatkarın Kafkasya için hazırladığı ve temsili bir resmin altında ki:

Kafkasya dağlarında çiçekler açar,
Altın gümüş olmuş sirmalar şaşar,
Bozulmuş Moskoflar yel gibi kaçar

Kader böyle imiş heybetli ana,
Canım feda olsun öksüz vatana.

Mısralarını kudretle tanzir eden çizgileri dikkatini çektiği için kendisiyle tanışmak arzusunu izhar etmişti. Alman Başkumandanının bir arzusu olup olmadığı sualine, Hasan Hilmi Efendi:

Moskof esareti altındaki ırktaş ve dindaşlarımın elbirliğiyle kurtarılmasını isterim. Dünyada başka bir emelim yoktur...

Cevabını vermişti. Mareşal Hinderburg, daha sonra, Mazorya bataklıklarında ve Tanenberg'de milyonluk Rus ordularını imha ve esir ederek, Hasan Hilmi Efendi'nin bu arzusunu kendi adına gerçekleştirmişti ama ne yazık ki kader bize gülmemişti.

**

Hasan Hilmi Efendi, daha sonra, Maveray-ı Kafkas ordumuzun İran'ı aşarak Anavatana girmek isteyen kıtalarında bulunmuş, Teşkilat-ı Mahsusa'da, Afgan hükümetinin talebi üzerine kendisini Kabil'e göndermiş, Hasan Hilmi Efendi Habib-ul-lah Han'ın emirliğinde, Afganistan pullarıyla gümüş paralarını imal etmiş, Kabil'de damga matbaasını ve darphaneyi kurmuş, sonra vatana dönmüştü.

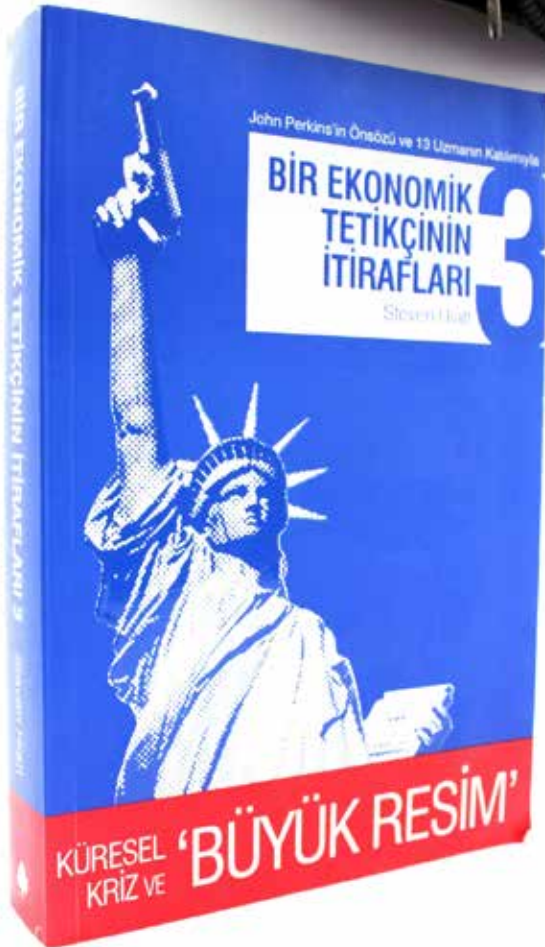
Yakın tarihimizde ki bu hakikat ile Teşkilat-ı Mahsusa, her sahada Türklüğü takdim ve temsil edebilecek bütün kuvvetleri ve şahsiyetleri çatısı altında toplama bahsinde gerçekten değerli bir "Milli Ocak"tı...

Saygılarımla

Dr. Bahadır Bumin ÖZARSLAN

Hacettepe Üniversitesi Hukuk Fakültesi
Milletlerarası Hukuk Ana Bilim Dalı
Öğretim Üyesi

BİR EKONOMİK TETİKÇİNİN İTİRAFLARI ve DÜŞÜNDÜRDÜKLERİ

"... Ekonomik tetikçiler (ET'ler), yerküre üzerindeki ülkeleri trilyonlarca dolar dolandıran yüksek ücretli profesyonellerdir. Dünya Bankası, ABD Uluslararası Kalkınma Ajansı (USAID) ve diğer yabancı 'yardım' kuruluşlarından büyük şirketlerin kasalarına ve gezegenimizin doğal kaynaklarını kontrol eden birkaç varlıklı ailenin ceplerine para aktarırlar. Kullandıkları araçlar arasında sahte finansal raporlar, hileli seçimler, rüşvet, zorbalık, seks ve cinayet bulunmaktadır. Oynadıkları oyun imparatorluklar kadar eski olmasına rağmen, günümüzdeki küreselleşme sürecinde yeni ve korkutucu bir boyuta ulaşmıştır.

Nereden mi biliyorum; ben de bir ET idim...”¹

John PERKINS tarafından 2004 yılında kaleme alınan “Bir Ekonomik Tetikçinin İtirafı (Confessions of an Economic Hit Man)” isimli kitap, bu satırlarla başlıyor. 1968 yılında, ABD’nin asıl istihbarat örgütü olduğu iddia edilen Ulusal Güvenlik Ajansı (NSA) tarafından ideal bir ekonomik tetikçi (ET) olarak belirlenen PERKINS, 1971 yılında Chas. T. Main Inc. (MAIN) adlı danışmanlık firmasında çalışmaya başlar. Bu tarih aynı zamanda, ET’liğe başladığı tarihtir. Yukarıda bahsettiği amaçları gerçekleştirmek üzere istihdam edilen PERKINS’in görev yaptığı ülkeler arasında Endonezya, Panama, Suudi Arabistan, İran, Kolombiya, Ekvador, Irak ve Venezuelalla bulunmaktadır. Dünyanın her tarafında ve her kıtasında görev yapan PERKINS Afrika’da, Asya’da, Latin Amerika’da, Kuzey Amerika’da ve Ortadoğu’da büyük projeler yönetir. 1990 yılından itibaren, kendisini rahatsız eden işinin niteliğinden dolayı emekliye ayrılır ve değişik faaliyetlerde bulunur. Birkaç defa yaşadıklarını yazma teşebbüsünde bulunur ama her seferinde rüşvet, tehdit, vb. benzeri sebeplerle engellenir. 2001-2002 yıllarında Amazon’un derinliklerinde yaşayan yerli kabilelerle geçirdiği günler sonucunda, ET’lerin arkasındaki gerçeği ortaya çıkartacak bir kitap yazmaya karar vererek 2004 yılında çalışmasını tamamlar.

Dünyayı gerçekte kimlerin yönettiğine, kirli ailelere ve şirketlere dair bilgiler veren kitapta, “kalkındırma” gerekçesine dayanan milyarlarca dolarlık şişirilmiş projelerden ve bu projelerin bilim sosuyla makyajlanmasından bahseden ve bunların hiçbirinin komplo olmadığını ısrarla iddia eden PERKINS, olayların içinden gelmiş olması ve somut olaylara dayanması sebebiyle oldukça ilgi çekici ve düşündürücü bir kitap kaleme almış. Şirketokrasi ile yönetilen “küresel imparatorluğun” üzerindeki yıldız kazındığında, çok farklı sonuçların ortaya çıkacağını ve doğru bildiğimiz yanlışların ifşa olacağını söyleyen PERKINS, kitabıyla buzdağının görünmeyen ve gösterilmeyen yüzünü ortaya çıkarmış. Şu ifadeler, bir gerçeğin ve itirafın en öz hali:

“... Gerçek öykü, bir yalanı yaşamakta olduğumuzdur. MAIN özgeçmişim gibi yüzeyin altındaki ölümcül kanserleri gizleyen bir cila yarattık. Bu kanserler, istatistiklerimizin çektiği röntgenler tarafından ortaya çıkartılmıştır. Bu röntgenler, aynı zamanda, tarihin en güçlü ve varlıklı imparatorluğunun, kabul edilemez derecede yüksek intihar, uyuşturucu kullanımı, boşanma, çocuklara karşı

vahşet, ırza geçme ve cinayet oranlarına sahip olduğu korkutucu gerçeğini ve bu sorunların, aynen habis bir kanser gibi her yıl artan bir şekilde yayıldığını da ortaya koymaktadır. Kalplerimizde her birimiz acı çekmekteyiz. Değişiklik için haykırıyoruz. Ama bu haykırıışları susturmak için yumruklarımızı ağzımıza tıkadığımız için de duyulmuyoruz...”²

Bu kitabın arkasından PERKINS, birinci kitabın devamını niteliğinde ikinci bir kitabı da 2006’da yazar. Birinci kitabın bıraktığı yerden devam ettiğini söyleyen PERKINS, bu kitabında kıtalara göre bir tasnif yapar ve Asya’da, Latin Amerika’da, Afrika’da, Ortadoğu’da yaşadığı deneyimleri okuyucuya aktarır. İkinci kitabının ilk sayfalarındaki şu ifadeler, uluslararası sermayenin kurduğu düzenin nasıl devam ettiğini gayet açık bir şekilde göstermektedir:

“... Temelleri 1944’te, çocukluk ve gençlik yıllarının geçtiği New Hampshire’deki Bretton Woods’da atılan Dünya Bankası, savaşın yıkımına uğrayan ülkelerin toparlanmasına yardım etme amacıyla kurulmuştu. Misyonun kısa zaman içinde kapitalist sistemin o zamanki Sovyetler Birliği’ne üstünlüğünü kanıtlamaya dönüştü. Organizasyon çalışanları bu rolü bir adım ileriye taşıyarak, kapitalizmin ana unsurları olan çokuluslu şirketlerle sıcak ilişkiler kurdu. Bu da bana ve öteki ekonomik tetikçilere multi-trilyon dolarlık bir çıkar sağlama oyununun köşesine ilişme fırsatı tanıdı. Dünya Bankası’ndan ve kardeş organizasyonlarından gelen fonları görünüşte yoksul halklara yardım etmek için ama gerçekte varlıklı insanların çıkarlarını ön planda tutarak aktardık. Bunu yaparken sıkça izlediğimiz yol ticari kuruluşlarımızın göz gittiği (petrol gibi) kaynaklara sahip, gelişmekte olan bir ülke belirleyip çok büyük miktarlarda borçlanmasını sağlamak ve harcayacağı paranın çok büyük bölümünü bizim kendi mühendislik ve inşaat firmalarımıza (o arada birazını da ülke içinde işbirliği yapan kişilere) yönlendirmektir. Her yerde enerji santralleri, havaalanları, sanayi tesisleri gibi altyapı projeleri patlak veriyordu ancak bunların elektrik şebekelerine bağlı olmayan, havaalanı kullanılmayan ve sanayi tesislerinde işe girecek eğitim ve yapıya sahip olmayan yoksullara nadiren yararı oluyordu. Sürecin bir aşamasında ekonomik tetikçiler olarak geri dönüyor ve katkılarımızın bedelini istiyor, bunu ucuz petrol, kritik Birleşmiş Milletler kararlarında yandaş oy ya da askerlerimizin Irak

gibi yerlerde desteklenmesi olarak tahsil ediyor-duk.

**İlk kitabımı yazdıktan sonra yaptığım konuşma-
larda, dinleyicilerimi çoğu insanın yanlış anladığı
bir noktayı açıklayarak uyarma gereği duydum:
Dünya Bankası gerçekte 'dünyanın bankası' değil
ABD'nin bankasıdır. Tıpkı onun en yakın çalışma
arkadaşı konumunda olan kardeş kuruluşu IMF
gibi. Yönetim kurullarındaki 24 yöneticiden 8'i bi-
rer ülkenin temsilcisidir: ABD, Japonya, Almanya,
Fransa, Britanya, Suudi Arabistan, Çin ve Rusya.
Öteki 16 ülke geri kalan 16 yönetici tarafından
temsil edilir. Birleşik Devletler, IMF'de belirleyici
oyun % 17'sini, Dünya Bankası'ndaysa % 16'sını
elinde bulundurur; onu IMF'de yaklaşık % 6 ve
Dünya Bankası'nda % 8 ile Japonya izler. Birleşik
Devletler ayrıca kararları veto etme yetkisine sa-
hiptir ve Dünya Bankası başkanını da ABD başkanı
atar..."³**

İkinci kitabının son bölümünü şirketokrasiyle müca-
dele yollarına ayıran PERKINS, bu kapsamda yaptığı
çalışmalardan da bahsetmiş. Destek olduğu sivil top-
lum kuruluşları, platformlar, vb. faaliyetlerinden bah-
seden yazar, elde ettikleri başarıları belirterek adeta
ümit aşılamış. Uzun uzun anlattığı şirketokrasiden
kurtulmanın ve mücadele etmenin şeklini, şu ifadeler-
le çok güzel özetlemiş:

**"... Aldatma ve gizliliğin yanı sıra şirketokrasi,
uyuşukluğu da çok iyi kullanır. Bizim pasif kalma-
mızı, reklamlarını dini ayet gibi kabul etmemizi,
şuursuzca satın almamızı ve gezegeni tahrip etme-**

**yi sürdürmesine seyirci kalmamızı ister. Buna bir
son verilmelidir. Hepimiz teker teker silkinip doğ-
rulamalıyız. Çocuklarımızın, torunlarımızın, yeğen-
lerimizin ve onların çocuklarının nefret ve acılarla
paramparça olmamış, savaşlar ve terörizm tara-
fından harap edilmemiş bir dünyayı miras olarak
devralmasını sağlamanın tek yolu eylemden geçer.**

**Kişisel olarak her biriniz büyük güce sahipsiniz; ye-
ter ki tutkularınızın kabarmasına izin verin, onları
yeteneklerinizle bağdaşan yönere kanallı edin
ve eyleme geçin. Seçeceğiniz yol kendi yüreğiniz-
den çıkmalı; başkaları tarafından dikte edilerek
gösterilmemeli. Yapmanız gereken şey sadece bir
adım atmak.**

**İyimser miyim? Kesinlikle öyleyim. Değişimi teşvik
eden ve başarılı olan binlerce organizasyonun, şir-
ketlerde çalışan ve kötü gidişatı düzeltme girişimi
için en ufak bahaneyi kollayan o insanların, zama-
nını ve parasını iyi amaçlar için bağışlayan milyon-
larca adsız kahramanın varlığını bilip de nasıl iyim-
ser olmayayım ki? Sizin ve benim sahip olduğumuz
gücün bilincine varıp da iyimserlikten başka nasıl
bir duyguya kapılabilirim ki?..."⁴**

Genel olarak bakıldığında her iki kitap da oldukça
cüretkâr bir şekilde kaleme alınmış. Oldukça tanıdık
ve bilinen somut olaylar aracılığıyla dünyanın her kö-
şesinde gerçekleştirilen ekonomik operasyonlar, en

ince detayına kadar anlatılmış. Öte yandan bu durum, kitabın yazarının nasıl hâlâ hayatta kaldığı noktasında, bazı soruları da akla getirmiyor değil. Zira kitaplarda sık sık geçen bir de “çakallar” tabiri var ki çakallar, ET’lerin başarısını engelleyen ilgili ülke yöneticilerini ortadan kaldıran suikastçilere verilen ad. Bahsi geçen çakalların neden PERKINS için de bugüne kadar bir şey yapmadığı akla geliyor. ⁵ Zira bu kitaplar aynı zamanda, şirketokrasinin dünya üzerinde ne kadar güçlü olduğunu da gözler önüne seriyor. Benzer düşüncelerin PERKINS hakkında da akla gelmesi mümkündür. Zira kitaplarda da ifade ettiği gibi rüşvet almaya ve vermeye alışkın bir şekilde eğitilmiş. Benzer şekilde, görevine devam ediyor olması da ihtimal dâhilinde. Ancak ne şekilde olursa olsun, kitaplar oldukça önemli bir işlev üstlenmiş. Otuz civarında ülkede satışa çıkan kitaplar, her ülkedeki okuyucunun kendi ülkesinde olan biteni sorgulaması bakımından aydınlatıcı nitelik taşıyor. Bu sebeple her iki kitabın da mutlak surette okunması gerekir. Nitekim ikinci kitabın arka kapığında bulunan ve yayınevine ait olan şu ifadeler, Türkiye’nin yakın tarihini oldukça kısa ve bir o kadar da güzel bir şekilde sorguluyor:

“... Bu insanların bugüne kadar bizim yöneticilerimizden hiçbir talebi olmadı mı?

- Bir yanda milli bir otomotiv endüstrisi ya da petrol ve doğalgaz kaynakları olmayan bir ülke olarak 50 yılı aşkın süredir ardı ardına yaptığımız otoyollar, bir yanda ilk seferinde raydan çıkan hızlı trenimiz...

- Patentli binlerce projeye konu olan, geleceğin enerji kaynağı olmasına kesin gözüyle bakılan bor, tor ve osmiyum gibi madenlerin yok pahasına elden çıkartılması...

- Yıllardır beklediğimiz devasa bütçeli tarım ve çevre projelerindeki fiyaskolar...

- Kültürün görsel medyaya, eğitimin popüler kültüre teslim edilmesi...

- Enerjide turizme, sanayiden dış ticarete, ulaştırma bankacılığı kadar bir çok alanda yapılan yanlışlar...

- Pervasızca alınan borçlar, rüşvetler, yolsuzluklar...

- Ve son olarak, özelleştirmeler, Dünya Bankası ve IMF yapılandırma paketleri...

Kendinize bir sorun. Bugünlere sadece basit hatalar yüzünden mi geldik?...”

Gerçekten de sormamız ve sorgulamamız gereken konular olduğuna hiçbir şüphe yok. Yakın tarihimizdeki ekonomik tablo, muhtelif iktidar partilerinin propagandalarına rağmen PERKINS’in tasvir ettiği manzaradan çok da farklı değildir. Kamu ve özel sektör borçlanmasının yıldan yıla arttığı, Türk Milleti’nin bankalar aracılığıyla büyük şahsi borç altına sokulduğu, üretimi arttırmak yerine borçlanma yoluyla ayakta tutulduğu bir ekonomik model kanıksadığımız bir durum haline gelmiştir. Öte yandan ekonomik tablonun gerçek yönü maskelenerek milli gelirin ve kişi başına düşen gelirin arttığı, işsizliğin azaldığı, enflasyonun kontrol altına alındığı, makro ekonomik göstergelerin olumlu seyrettiği ve ekonomide mucizeler yaratıldığı yönünde yaygın ve yoğun bir propaganda ise her zaman duymaya alıştığımız peçelemelerdir. Bu noktada, her dönem ortaya çıkan yandaş medya kuruluşları da önemli bir rol ifa etmekte, bu ve benzeri haberler sürekli olarak şişirilmektedir.

Kendi evimizin içine bakarken Türk Milliyetçileri olarak kendi odamıza da bakmamız gerekmektedir. Bu bakış ise ciddi bir sorgulamayı zorunlu kılmaktadır. Soğuk Savaş sonrasında ortaya çıkan yeni denkleme ayak uydurmak yerine, kendi denkleminizi kurma yönünde ne kadar çaba sarf ettik? IMF’nin, Dünya Bankası’nın ve onların tahsilatçılarının yani yerli ET’lerimizin faaliyetleri karşısında nasıl bir tutum takındık? Bu sorulara samimiyetle cevap verdikten sonra asıl şu soruyu kendimize sormalı ve cevabını vermeliyiz: **“Türkiye’nin içinde bulunduğu mevcut durum karşısında kendimizi suçsuz kabul edebilir miyiz?”** Bu sorunun cevabını aynaya bakarak vermek daha doğru olacaktır zira aynalar yalan söylemez.

Kaynaklar:

1- John PERKINS, *Bir Ekonomik Tetikçinin İtirafı*, A.PR.I.L Yayıncılık, 2. Baskı, Ankara 2005 (Çeviren: Murat KAYI), s. 5

2- PERKINS, s. 301-302

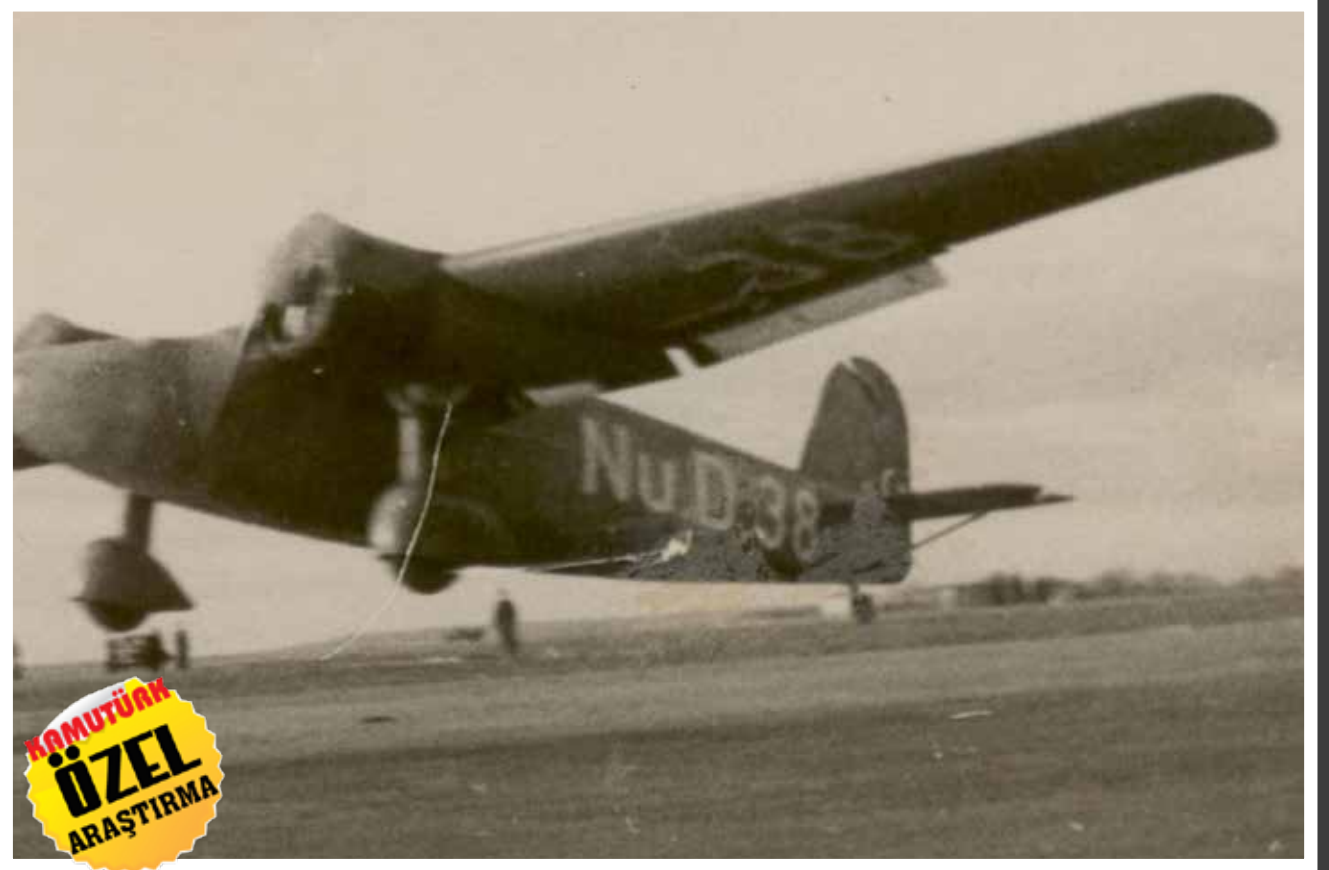
3- John PERKINS, *Bir Ekonomik Tetikçinin İtirafı* 2, A.PR.I.L Yayıncılık, 1. Baskı, Ankara 2007, (Çeviren: Cihat TAŞÇIOĞLU), s. 4-5

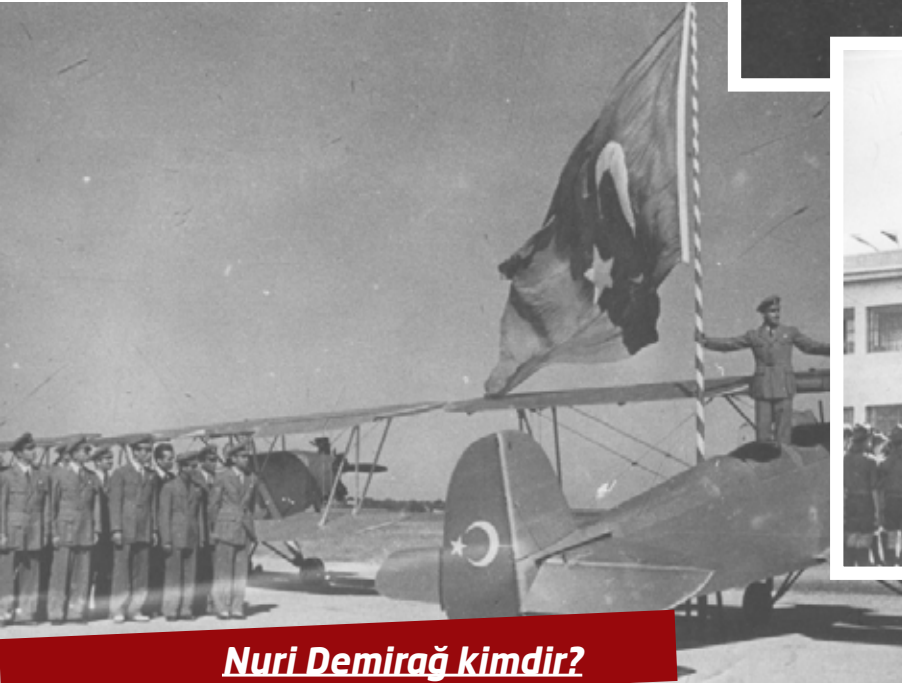
4- PERKINS, *Bir Ekonomik Tetikçinin İtirafı* 2, s. 378-379

5- PERKINS’in bu iki kitabından sonra benzer iki eser daha yayımlanmıştır. Bu iki eser de Türkçe’ye yine “Bir Ekonomik Tetikçinin İtirafı-3” ve “Bir Ekonomik Tetikçinin İtirafı-4” şeklinde çevrilmiş ve yayımlanmıştır. Sonuncu eser yine PERKINS tarafından kaleme alınmıştır.

Türkiye'nin ilk yerli uçağı: NU.D.38

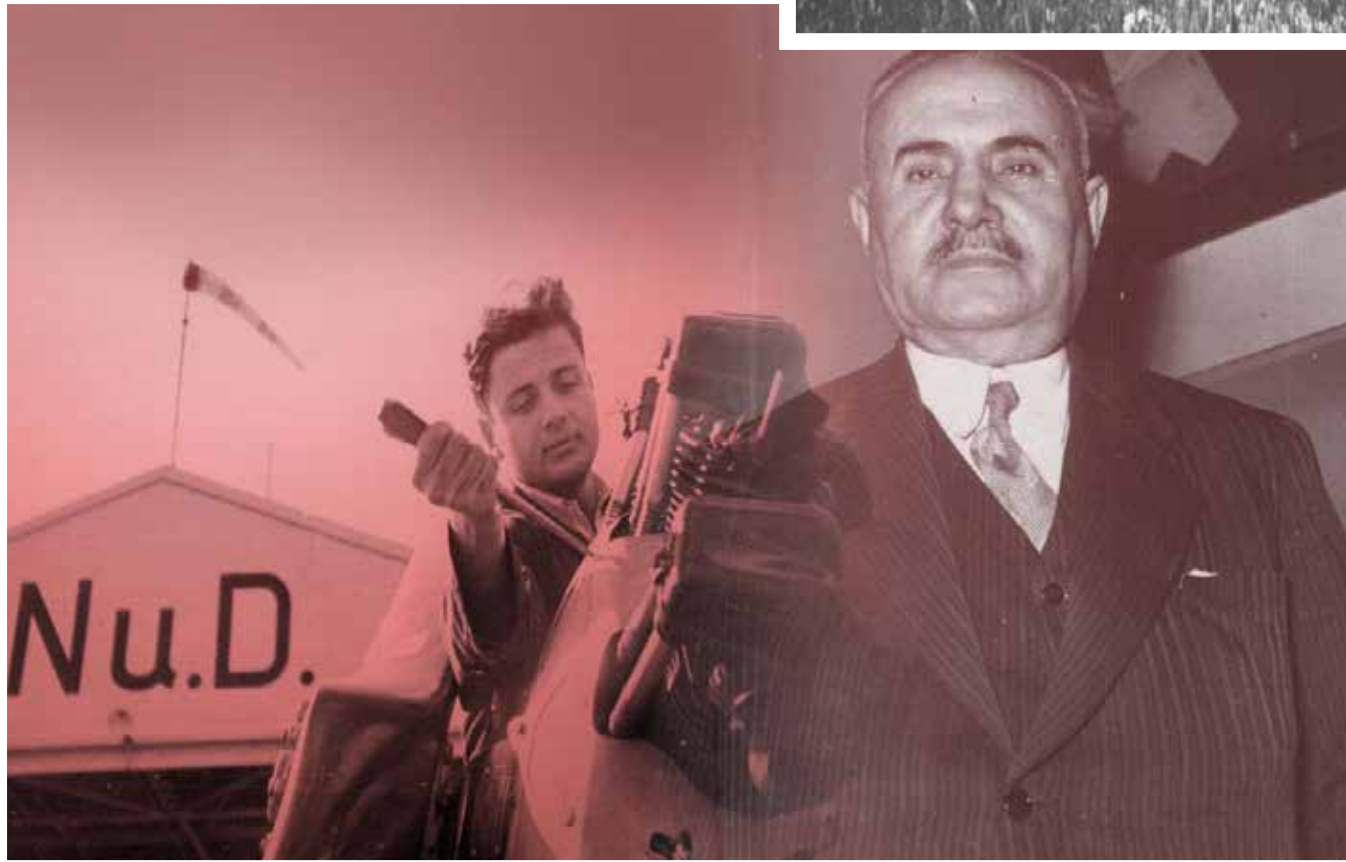
Gazi Mustafa Kemal'in talimatıyla 1936 yılında kurulan
uçak fabrikasında üretildi

Nuri Demirağ kimdir?

Mühürzade Mehmet Nuri Bey (1886; Divriği, Sivas - 13 Kasım 1957, İstanbul), Türk işadamı, siyasetçi. Türkiye Cumhuriyeti Devlet Demiryolları inşaatının ilk müteahhitlerindendir. Türkiye'nin 10 bin km'lik demiryolu ağının 1250 km'lik bölümünün inşasını gerçekleştirmiş ve bu nedenle kendisine Mustafa Kemal Atatürk tarafından "Demirağ" soyadı verilmiştir. Cumhuriyet döneminin sayılı zenginleri arasına girmiş ve hayırseverliği ile tanınmış bir işadamıdır. Türkiye'de ilk uçak fabrikasının kuruluşu, ilk sigara kağıdı üretimi, ilk yerli paraşüt üretimi gibi ilkleri gerçekleştiren, İstanbul Boğazı üzerine köprü yapılması, Keban'a büyük bir baraj yapılması düşüncelerini ilk kez gündeme getiren kişidir. Özellikle havacılık sanayisinde başarıları ile anılır.

“Avrupa’dan, Amerika’dan lisanslar alıp uçak yapmak kopyacılıktan ibarettir. Demode tipler için lisans verilmektedir. Yeni icat edilenler ise bir sır gibi, büyük bir kıskançlıkla saklanmaktadır. Binaenaleyh kopyacılıkla devam edilirse, demode şeylerle beyhude yere vakit geçirilecektir. Şu halde Avrupa’dan ve Amerika’nın son sistem tayyarelerine mukabil, yepyeni bir Türk tipi vücuda getirilmelidir.” Mustafa Kemal Atatürk devrin en zengin işadamı olan ve bugün “Türkiye’nin havacılık efsanesi” olarak nitelendirilen Nuri Demirağ, 1936 yılında uçak fabrikasına kurma girişimine başladı. O yıllarda ordunun uçak ihtiyacı halktan ve zengin işadamlarından toplanan bağışlarla karşılanmaktaydı. Kendisinden uçak satın almak için başlatılan bir bağış kampanyasına katılması istendiğinde “Benden bu millet için bir şey istiyorsanız, en mükemmelini istemelisiniz. Mademki bir millet tayyaresiz yaşayamaz, öyleyse bu yaşama vasıtasını başkalarının lütfundan beklememeliyiz. Ben bu uçakların fabrikasını yapmaya talibim.” sözleriyle karşılık vermişti. Fabrikayı memleketi Divriği’de kurmayı planlamıştı. Ancak öncelikle İstanbul’da bir deneme atölyesi kurulacaktı. Bu amaçla Çekoslovak bir şirketle anlaştı. İstanbul’da Barbaros Hayrettin Paşa İskelesi’nin yanında atölye binası inşa edildi (Deniz Müzesi’nin solunda bulunan büyük sarı bina). Deneme uçuşlarını yapabilmek için Yeşilköy’deki Elmaspaşa Çiftliği’ni satın aldı ve üzerinde büyük bir uçuş sahası, hangarlar ve uçak tamir atölyesi yaptırdı. Uçuş sahası, Avrupa’nın en büyük havalimanı olan Amsterdam Havalimanı büyüklüğünde idi. Bu alan, günümüzde Uluslararası İstanbul Atatürk Havalimanı olarak kullanılır. Uçakları kullanacak Türk pilotların yetişmesi için bir havacılık okulu kurmak gerekiyordu. Pistin bulunduğu arazide Gök Okulu kuruldu. Okul, 1943 yılında kadar 290 pilot yetiştirdi. Yeşilköy’deki Gök Okulu’ndan önce Divriği’de de bir Gök Ortaokulu açtı. Sivas’ın hiçbir ilçesinde ortaokul yokken açılmış bu okulda öğrencilerin tüm masrafları karşılanıyor; öğrenciler havacılığa özenmeleri için İstanbul’a getirtilip uçuş dersleri veriliyordu. Beşiktaş’taki uçak fabrikasında üretilecek uçak ve planörlerin planını Türkiye’nin ilk uçak mühendislerinden Selahattin Reşit Alan çizdi. 1936’da ilk tek motorlu uçak üretildi ve Nu.D-36 adı verildi. 1938’de Nu.D-38 adlı çift motorlu 6 kişilik yolcu uçağı yapıldı. NuD-38, 1944 yılında dünya havacılığı yolcu uçakları A sınıfına alındı. İlk uçak siparişini 1938 yılında Türk Hava Kurumu (THK) verdi. Nuri Demirağ, havacılık alanında çalışmalarına 1939’da Türkiye’nin ilk yerli paraşüt üretimini gerçekleştirerek devam etti. 1941’de tamamen Türk yapımı ilk uçak İstanbul’dan Divriği’ye uçtu. Nuri Demirağ’ın oğlu ve Gök Okulu’nun ilk mezunlarından olan Galip Demirağ, bu uçuşta pilot idi. THK tarafından sipariş edilen 65 planör kısa sürede teslim edildikten sonra; NuD-36 adlı 24 eğitim uçağı tamamlanmış, deneme uçuşları İstanbul’da gerçekleşmişti.

Çin işgalindeki Doğu
Türkistan'ın Uygur
Türkleri, Gazze kadar
Müslüman, Mısır
kadar kardeş, Rojava
kadar özgürlüğe aç,
Srebrenica kadar
Urumçi, Dersim kadar
Kürt, en az Suriye
kadar mazlum ve on
yıllardır Arakan'dan
daha yalnızlar.

DOĞU TÜRKİSTAN: BİN KERE R4BİA, BİN KERE GAZZE!

Yüzölçümü İran kadar olan ve petrol, altın, gümüş, platin, kömür, doğal gaz, volfram ve uranyum gibi stratejik ham maddeler ve sayısız yeraltı ve yer üstü kaynaklarına sahip Doğu Türkistan; dünya nüfusunun %20'sine tekabül eden tüm Çin'in petrol rezervlerinin %25'ini, doğal gaz rezervlerinin ise %28'ini sağlarken, Doğu Türkistan halkının %80'i açlık sınırındadır ve kişi başına düşen milli gelir ortalaması 100 dolar.

Sistematik bir asimilasyonla “kültürel soykırım” ve “etnik temizliğe” tabi tutulan Doğu Türkistan'da 18 yaşından küçüklerin, devlet memurlarının, Komünist Parti üyelerinin, işçilerin, emeklilerin, kadınların, öğrencilerin camilere girmeleri yasaklandı, alfabeti, 30 yılda 4 kez değiştirildi. Urumçi'de yaşları 7-12 arasında yüzlerce çocuk, “yasadışı dini eğitim aldıkları” gerekçesiyle tüm dünyanın sessiz desteğiyle hapsedilebildi. Uğradıkları baskı ve zulmü internette duyurmaya çalışanlar, düzenli olarak tutuklanıp kurşuna diziliyor.

1964 ve 1996 arasında Çin, resmi rakamlarla 45 nükleer test uygulayarak, Doğu Türkistan'ın pek çok bölgesini radyasyona boğmuş, yüzyıllarca sürecek bir ekolojik ve genetik vahşete mahkûm etmiştir.

1949'da işgal edildiğinde, Doğu Türkistan'ın nüfusu %90 Uygur Türk iken bugün bu oran %45'e düşmüştür. Tıpkı İsrail'in Filistin'de yaptığı gibi, Çin Devleti sponsorluğunda yürütülen kitlesel yerleşim ve Çinli nüfus politikaları sonucu, 1953'te %6 olan Çinli nüfus oranı bugün %40 olmuştur. (Bu rakama Çinli askeri personel, mevsimlik işçiler ve hareket halindeki nüfus dahil değildir).

BM'de güvenlik konseyi üyesi 5 ülkeden biri ve veto gücü olan Çin Devleti'nin 10 Aralık Dünya İnsan Hakları Günü'nde resmen ilan ettiği yeni bir yasaya göre, 1 Ocak 2015'ten itibaren resmi kurumlar, okul ve iş yerlerinde namaz kılan Müslümanlar para ve hapis cezasına çarptırılıyor. İnternet ve cep telefonundan dini mesajlar paylaşanlara para cezası da 2014'te yasalaştı.

SOYDAŞLARIMIZ İÇİN BAŞLATILAN İMZA KAMPANYASINA DESTEK VERDİK

Doğu Türkistanlılar Derneği tarafından Tayland'da sınır dışı edilen soydaşlarımız için Ankara Abdi İpekçi Parkı'nda imza çadırı kuruldu. Yaşadıkları her zulmü kamuoyuna taşımak ve seslerini dünyaya duyurmak için soydaşlarımızın her daim yanında olan Türkiye Kamu-Sen, imza kampanyasına da desteğini esirgemedi. Bu kapsamda, Genel Başkan İsmail Koncuk, imza kampanyasına destek vermek ve Uygur Türklerinin seslerini kamuoyuna duyurmak için Abdi İpekçi Parkı'nda önemli açıklamalarda bulundu.

Geçtiğimiz sene ramazan ayında Doğu Türkistan'da başlatılan ve hala devam eden Çin zulmüne yönelik tepkisini dile getiren Genel Başkan, geçtiğimiz hafta Tayland Hükümetinin soydaşlarımızı sınır dışı etmesiyle başlayan ve 25 soydaşımızın hayatını kaybetmesine neden olan olaylara tepkisini dile getirdi.

Genel Başkan İsmail Koncuk, bu kampanya ile dünya kamuoyunun Doğu Türkistanlıların sesini duymasını istediklerini belirterek, "Bu imza kampanyasının tüm ülkede insanlarımız tarafından desteklenmesini ve yüzbinlerce Uygur Türkünün sesinin duyurulması gerektiğini düşünüyoruz. Bunun için ilgilileri göreve davet ediyoruz. Yaşananları şiddetle kınıyoruz. Bu

Oruç tutmak, namaz kılmak, Kur'an-ı Kerim bulundurmak ve okumak yasak! Kızıl katil Çin, gözüne kestirdiği Türkleri sokak ortasında vuruyor, yakaladıklarına işkence ediyor!

yapılanlar insanlık suçudur. Çin hükümetiyle beraber bu suça Tayland hükümeti de ortak olmuştur. Soydaşlarımıza Tayland hükümetinin yaptığı bu zulmü asla unutmayaacağımızı buradan söylemek istiyoruz." diye konuştu.

Genel Başkan'ın konuşmasının ardından söz alan Doğu Türkistanlılar Derneği Başkan Abdullah Doğan da bütün soydaşları birlik olmaya davet ederek, "Doğu Türkistan haricinde dünyada 2 milyona yakın

mülteci Uygur Türkü vardır. Çin devleti bu vatansever insanları bir seneden beri yok etmeye çalışarak katletmeye çalışmaktadır. Buradan tüm Uygur Türklerine sesleniyorum: artık birleşmenin zamanıdır. Sıra tek tek hepimize gelmeden birleşelim ve zalim Çin'e karşı ortak tepki verelim. Çin hükümeti bize savaş ilan etmişse biz de ona Cihat ilan edelim." dedi.

Kampanyaya destek için, Türk Haber-Sen Genel Başkanı Sedat Yılmaz, Türk Enerji-Sen Genel Başkanı Mehmet Özer ile sendikalarımızın genel merkez yönetim kurulu üyeleri katıldı.

TÜRKİYE KAMU-SEN TEŞKİLATLARI SOYDAŞLARIMIZ IÇİM MEYDANLARDAYDI DOĞU TÜRKİSTAN'A ÖZGÜRLÜK...

Türkiye Kamu-Sen teşkilatları
81 ilde Doğu Türkistan'da
soydaşlarımızın yaşadığı zulmü
protesto etti. Ankara'nın göbeği
Kızılay'da katil Çin'e öfkemizi bir
kere daha haykırdık.

Çin zulmü, Müslüman Türklerin yaşadığı Doğu Türkistan'da artarak devam ediyor. Ramazan ayında bile ardı arkası kesilmeden soydaşlarımıza yönelik devam eden baskı ve şiddet olaylarını protesto etmek için Güvenpark önünde toplandık.

Eyleme Konfederasyon Genel Başkanı İsmail Koncuk'un yanı sıra, Türk Sağlık-Sen Genel Başkanı Önder Kahveci, Türk Büro-Sen Genel Başkanı Fahrettin Yokuş, Türk Haber-Sen Genel Başkanı Sedat Yılmaz, Türk İmar-Sen Genel Başkanı Necati Alsancak, Türk Yerel Hizmet Sen Genel Başkanı İlhan Koyuncu, Türk Enerji-Sen Genel Başkanı Mehmet Özer, Türk Kültür Sanat Sen Genel Başkanı Hasan Hüseyin Yılmaz, Türk Diyanet Sen Genel Başkanı Hazım Zeki Sergi, ve Türk Emekli-Sen Genel Başkanı Osman Özdemir ile sendikalarımızın genel merkez yönetim kurulu üyeleri, kamu çalışanları, MHP Ankara İl Başkanı Fatih Çetinkaya, Dünya Türkistan Derneği Genel Başkanı Abdullah Doğan, TÜRKAV Başkanı İbrahim Vatansever ile Türk Dayanışma Konseyi'ne üye olan kurumların temsilcileri ve Doğu Türkistanlı soydaşlarımız da katıldı.

Ellerinde Doğu Türkistan bayraklarıyla eyleme katılan vatandaşlarımız Çin hükümeti aleyhine sloganlar atarak bölgede yaşananları protesto etti.

Basın açıklaması öncesinde Türk Diyanet Vakıf-Sen Genel Başkanı Hazım Zeki Sergi, hayatlarını kaybeden soydaşlarımız için dua okudu.

Türkiye Kamu-Sen Genel Başkanı İsmail Koncuk, Çin Hükümeti'nin her yıl ramazan ayı nedeniyle Uygur Türklerine yönelik oruç yasağı ve belirli kısıtlamalar nedeniyle gerilimler yaşamasına yönelik tepkisini yaptığı basın açıklamasıyla duyurdu.

"150 YILDIR TÜRKİSTAN'IN ÇİĞLIĞI DUYULMADI"

Açıklamasında Doğu Türkistan'da yükselen çığlığın, dünya ülkeleri tarafından duyulmadığına işaret eden Genel Başkan, "dünyanın her yerinde Türk'e karşı girişilen bu saldırılar, tarihten Türk isminin silinmesi için çabalayan şer odaklarının bir planıdır" diyerek buna asla izin vermeyeceklerini söyledi:

“Gözümüze uzak, gönlümüze yakın Doğu Türkistan’dan yükselen çığlıkla yüreklerimiz yanmaktadır. Ramazan ayında, Doğu Türkistan’da bir millet kan ağlarken; bütün dünya yine kör, sağır, dilsiz; bu hayasız, bu alçakça zulmü seyretmektedir. Ne yazık ki, milletimizin büyük çoğunluğunun yaşanan insanlık dramından haberi dahi yoktur. Çin Devleti, yıllardır işgal ettiği Doğu Türkistan’da sistematik katliamlar gerçekleştirmektedir. Türkistan kan gölü haline gelmişken Hükümet, yaşanan dramı görmezden gelmekte, sözde insan hakları savunucuları susmakla yetinmektedir. Doğu Türkistan’da evlerinden, yurtlarından edilmiş yüz binlere, katledilen canlara kimsenin gözlerini kapatma hakkı yoktur. Mesele Müslüman olmaksızın Uygur Türkleri de Müslüman’dır. Mesele insan olmaksızın Türkler de insandır. Bir dönem sözde dünyaliderliğine soyunup, sözüm ona diktatörleri hizaya getirme peşinde koşanlar, milletin değerlerini oya tahvil etmek için “Yeni Osmanlı” kesilenler, dantelli kefenlerle yola çıkanlar neredesiniz? Haydi çıkın ortaya; bir ses verin Allah aşkına! Kayıp vatanın

çilekeş evlatları, kardeşlerimiz! Saltuk Buğra Han, Dilşad Sultan, Osman Batur, Kaşgarlı Mahmud, Yusuf Has Hacib, Ahmet Yüknek, Yusuf Alptekin hepinizden özür dileriz. Ata yurdumuza sahip çıkamadık. Emanetiniz vardı bizlere; Canınız, malınız, namusunuz! 150 yıldır Türkistan’ın çığılı duyulmadı Batı’da. Nedense işine gelen her olayda ayağa kalkan Batı, konu Müslüman ve Türk olunca kör, sağır, dilsiz oluveriyor. Bugün Türkistan kan ağlıyor. Katil Çin’in namahrem eli Türk’ün ırzı üzerinde geziyor. Katil Çin’in namahrem eli ezanların sesini kesiyor. Bugün Türkistan kan gölü ve Batı Türk’ün kanı eşliğinde ayaklar altına alıyor insanlığı: susarak kusuyor içindeki kini! Kardeşlerimiz, gözyaşlarınızı silmeye ellerimiz uzanamıyorsa da bugün milyonlarca yürek, acını hafifletmek için atıyor Türkiye’nin dört bir yanında.

“UTANMA TÜRKİSTANLI BACIM! SİZE BU TOPRAKLARDA TOPLANTI YAPACAK YER VERMEYENLER UTANSIN!”

Türkistan; çilekeş insanların güzel yurdu, Kürşad’ını bekliyor. Utanma Türkistanlı bacım! Size bu topraklarda toplantı yapacak yer vermeyenler utansın! Türkistan bayrağını salonlara sokmayanlar utansın! Vahşete sesini çıkaramayanlar utansın! Stratejik derinlik diyerek Türk milletini dipsiz kuyulara mahkûm edenler utansın! Ey yetkililer, ey sözde insan hakları savunucuları! Binlerce yıllık kadim Türk yurdunda, en temel insani değer olan inana saygı ayaklar altına alınıyor. Soydaşlarımızın ibadet etmeleri engelleniyor. Doğu Türkistan’da çocukların boynu bükük, minareler ezansız, camiler cemaatsiz kalmış durumda... Ey insanlık! Taş mı kesildiniz, neredesiniz? Kürsülerde aslan kesilen sözde dünya lideri, gerçekler karşısında süt dökmüş kedi mi oldun?

Bir Türk olarak, sınırlarımız dışında kalan Doğu Türkistan’da yaşanan soykırım, Musul’da, Telafer’de, Suriye’de Türklerin yaşadığı bölgelerde yaşanan etnik temizlik ve dünyanın dört bir yanında soydaşlarımızın yaşadığı zulüm, yüreklerimizi yakıyor. Dünyanın her yerinde Türk’e karşı girişilen bu saldırılar, tarihten Türk isminin silinmesi için çabalayan şer odaklarının

bir planıdır. Beşikteki bebeklerin çılgılığı, yüreklerimizi yakıyor. Binlerce yıldır Türkmen kardeşlerimizin yaşadığı bu topraklardan sürülmesi, ırzlarının ayaklar altına alınması, katledilmesi yüreklerimizi yakıyor. Türkmen kardeşlerimizin dünyanın uzak köşesinde yapayalnız bırakılması yüreklerimizi yakıyor.

Türk Hükümetini yaşanan bu vahşete “dur” demeye davet eden Koncuk, dünyanın neresinde olursa olsun soydaşlarımıza sahip çıkmamız gerektiğini vurguladı:

“Türkmenler üzerinde uygulanan bu katliama ne Hükümetin ne de dünya devletlerinin seyirci kalması asla kabul edilemez. Dicle kenarında bir koyun kaybolursa hesabının kendilerinden sorulacağını ifade edenler acaba Doğu Türkistan’dakileri ne olarak görmektedirler? Bu nedenle Türk hükümeti bir an önce bu vahşete “Dur” demek zorundadır. Doğu Türkistan’daki zulüm sona ermeden, gümrük kapılarından tek bir Çin malının Türkiye’ye giremeyeceğini ilan etmek zorundadır. Daha önce de ifade ettiğimiz gibi, bu vatanın gönlümüzdeki sınırları, Türk’ün yaşadığı en uzak yerden başlar. Dünyanın neresinde bir Türk’ün burnu kanasa, bizim yüreğimize kan damlar. Hiç kimsenin bu milletin içini yakmaya, soydaşlarımızı yalnız ve çaresiz bırakmaya ve katil bir devletin insafına terk etmeye hakkı yoktur. Türk devleti, büyük olacaksa sınırlarımız dışındaki kardeşlerimizle büyüyecektir. Türkiye, dünyanın neresinde olursa olsun, bütün soydaşlarımıza sahip çıkmak zorundadır. Tarih, bu sorumluluğu Türkiye Cumhuriyeti Devleti’nin omuzlarına yüklemiştir. Bu nedenle bu devletin politikası değerli yalnızlığı kaldırmaz; milliyetçi bir bakış, onurlu bir duruş, ilkeli bir yaklaşım ister. Bölgede yaşananlara, başta Türk Hükümeti olmak üzere tüm dünya devletleri kısa zamanda müdahale etmeli ve Doğu Türkistan’da yaşanan bu insanlık dramına bir son verilmelidir. Türkiye Kamu-Sen olarak Mısır’da iç çatışmada ölen bir çocuk için aylarca eylem yapıp, mitinglerde gözyaşı dökerken; Filistin için ayaklanıp, sokaklara dökülürken; Türkmenlerin, Uygur Türklerinin katliamına sessiz kalanları şu mübarek günlerde vicdanları ile baş başa bırakıyoruz. Unutulmasın ki, Doğu Türkistan’daki Türkler de Kobani’dekiler

kadar insan, Filistin’dekiler kadar Müslüman’dır. Unutulmasın ki her çocuk; hepimizin öz çocuğu kadar masum, hepimizin öz çocuğu kadar sevgiye, merhamete ve korunmaya muhtaçtır. Unutulmasın ki, nerede olursa olsun; Müslüman Müslüman’ın kardeşidir. İnsanlık katledilmeden, yaşanan trajedi daha da büyümeden Türk Hükümeti’ni, İslâm alemini ve Birleşmiş Milletler Örgütünü, bu vahşeti durdurmak üzere yetkili organlarını harekete geçirmeye ve etkili tedbirler almaya davet ediyoruz. Aksi halde bu katliama sessiz kalan her kurum, örgüt ve ülke, işlenen bu insanlık suçuna ortak olacaktır. Ata yurdumuzda, bizden olan ve yüz yıllardır işgallere direnen, soykırımlara dayanan, İslâm’ın, Türklüğün sancağını güneşin doğduğu en uzak noktada dalgalandıran Doğu Türkistanlı kardeşlerimizi ilgisizliğin girdaplarında, cellatlara teslim eden anlayışı şiddetle protesto ediyoruz. Türk milleti uyan, kardeşin katlediliyor! Bu katliama seyirci mi kalacağız; elimize kardeş kanı mı buluşturacağız? Yerin dibine geçsin katil Çin Devleti! Kırılın Türk’e saldıran eller! Yok olsun Türklüğe kefen biçen hainler! “İrzımızdır çiğnenen, evladımızdır doğranan. Hey sıkılmaz, ağlamazsan, bari gülmekten utan!” Diyor, katılımızdan dolayı hepinize teşekkür ediyorum.”

Türk isen ölmek sana helal! Kızılay'a, Taksim'e
bir iki ses indi... Olan yine Türkmenlere oldu.
Binlerce ölü. Tecavüze uğrayan çocuk ve
kadınlar...

TÜRKMENLER BİR KOBANİ OLAMADI

Deaş (İŞİD) Kobani'ye saldırdı. Türkiye'de sokaklar karıştı o bilinen tablo... Aysel Tuğluk sınıra dayandı... Elinde taş, "Siz benim Kürt kardeşlerimi nasıl korumazsınız, içeri almazsınız" diye ortalığı yıktı. Kameralar kayıttı. Fotoğraflar. Haberler birinci sayfadan, akşam bültenlerinde ilk haber. Kobani'leşti gündem... Ortalık toz duman. Kapı açıldı. İnsanlık adına Türkiye gereğini yaptı... Zaman ve mekân aynı bu sefer Telafer'de, Kerkük'te, Halep'te, Çobanbey'de Türkmenler inim inim inledi... Ankara'dan sesler yükseldi, "Türkmenler sahipsiz değildir" sabrımız falan taşıyordu ya... Hani Ankara süreç ve barış adımları adına eli kolu bağlı, Bakü sessiz, Akşabat, Bişkek, Astana sessiz.

Türk isen ölmek sana helal... Kızılay'a, Taksim'e bir iki ses indi... Olan yine Türkmenlere oldu. Binlerce ölü. Tecavüze uğrayan çocuk ve kadınlar... Tıpkı Yezidiler, Araplar, Kürtler gibi... Ortadoğu halklarına celladı sev dediler... Hani sormak lazım neredesiniz?

ERŞAT SALİHİ DENEN BİR ADAM

Anası onu helal sütüyle emzirdi. Türkmenline yiğit eyledi. Oğuz yürekli bu adam Irak Türkmen Cephesi Başkani ve Kerkük Milletvekili...Evi bombalandı. Tehdit edildi. Ankara tarafından çoğu ikinci planda tutuldu. Açtı ellerini Hak'ka Dedem Korkut duasıyla davasına sarıldı. "TÜRKMEN MİLLLETİ" dedi. Irak'a 'vatan' dedi. "Ankara yetişmez ise biz bize yeteriz" dedi. Erbil'in geciken maaşlarını ödeyen Türkmen'e yetmedi. Lokmasını rızkını davaya

adadı bu adamlar. Telafer'e, Tuz'a, Taze'ye Beşir'e yetiştiriler; bir kurşun bir dua... Gerisi Allah'a kalmış. Şii, Sünni yok İslam kardeşliği Türkmen var dedi. Kefenini çoktan başına sarmış bu dava adamı şimdi cephede en önde. Bazen doğrular gerçekler acıtabilir. Ama bu acı gerçek Irak'ta İran var. Türkiye ise sadece Erbil'de. Ha yapılan anlaşmalar ve petrol, dolar aşkı başka bir konu. Ne de olsa bizim Türkmenlerin dolar olarak karşılığı yok ama Barzani petrol veriyor Kerkük'ü alıyor. Tamam kızmasın kimse orada Türkmenler var.

SURİYE TÜRKMENLERİ "YETİMLER"

Irak Türkmeneli'ni yazarken Oğuz nesli Bayır Bucak boylarını yani Suriye Türklerinin durumu içler acısı. Türkmenler Esad rejiminin yanı sıra Hizbullah militanları, PYD güçleri ve Acilciler grubu ile mücadele ediyor. Suriye mücadelesine yapılan yardımlardan çok az pay alabilen Türkmenler bir de kendi içlerindeki çatlak seslerle uğraşmak zorunda. Liderleri yok her şey Ankara'da bir odaya bağlanmış durumda.

ÇOBANBEY DÜŞTÜ HALEP VE ÖTESİ

İŞİD Çobanbey'e saldırdığında Türkiye'de ortalığı ayağa kaldıran bir kamuoyu oluşmadı. Ama Kobani'ye saldırdığında Kürtler Türkiye'yi karıştırdı. Çünkü Çobanbey'de ölenler Türkmenlerdi. Şimdi bakış açımızı değiştirirsek Çobanbey ve çevresinde Türkmen varlığı devam ettirebilseydi Suriye'de mücadele eden Türkmen güçleri birleştirilerek sağlam bir yapıya kavuşturulsaydı bugün Süleyman Şah Türbesi'ni taşımak zorunda kalmazdık.

IRAK-SURİYE SINIR HATTIMIZ DA KÜRT BÖLGESİ

Irak sınırimız tamamen Peşmerge kontrolünde Irak üzerinden Ortadoğu'ya inen tüm yollar Barzani'den geçiyor. Petrol hattında onun kontrolünde. Şimdi Suriye sınırimızda da PYD kontrolünde. Akdeniz Liman hattına inecek kantonlardan oluşan bir Kürt hattı kurulmaya çalışılıyor. Böylece Türkiye Ortadoğu'ya karasal olarak Kürt hattından geçecek. Yine bölge petrolleri için ileride kurulacak yeni boru hattı ise Kürtlerin sahasında geçirilecek. Bunun yanında başta Irak'taki iç savaşta etkisini arttıran İran ve Şii kalkanı var. Tüm tablonun ortasında DEAŞ ise sözde Sünni İslam Devleti kurmaya çalışıyor.

MUTLU BATI'NIN DOLARI KALMADI

BM Ortadoğu'da ölü sayıcılığına devam ediyor. İnsani yardımlar için parası da bitti. Batı medeniyeti ölen, yok olan Müslüman Doğu halkları için para veremez. Bu kadar net. Bunun yanında petrol zengini Müslüman Araplar günah çıkarmak misali canlı yayınlarda yardım kolileri dağıtırken petrol ve dolar güçlerini kendi obur hayatlarına harcıyorlar. Ne de olsa hepimiz Müslümanız!

Sonuç olarak gücü elinde tutan Batı mazlum halklara "katilinizi sevin" diyor...

Türkiye Kamu-Sen bünyesinde Konfederasyonumuza bağlı olarak, Şehit Yakınları ve Gazileri Komisyonu oluşturuldu.

TÜRKİYE KAMU-SEN “ŞEHİT YAKINLARI VE GAZİLERİ KOMİSYONU” KURULDU

Oluşturulan Komisyon, kamuda istihdam edilen şehit yakınları ve gazilerin yaşadıkları problemlerin çözülmesi için çalışmalar gerçekleştirecek, ayrıca tüm şehit ve gazi ailelerinin ekonomik ve sosyal durumlarının iyileştirilmesi için gayret gösterecektir.

Oluşturulan komisyon üyeleri Genel Başkanımız İsmail Koncuk'u makamında ziyaret ederken, görüşmede Türkiye Kamu-Sen Genel Sekreteri ve Türk Sağlık-Sen Genel Başkanı Önder Kahveci ile Genel Teşkilatlandırma Sekreterimiz ve Türk Büro-Sen Genel Başkanı Fahrettin Yokuş da hazır bulundu.

KONCUK: ŞEHİT YAKINLARIMIZ VE GAZİLERİMİZ BU MİLLETİN BAŞTACIDIR

Türkiye Kamu-Sen bünyesinde oluşturulan komisyonun tüm şehit yakınlarına, gazilerimize ve teşkilatımıza hayırlı olmasını temenni eden Genel Başkan İsmail Koncuk, "milli hassasiyetlerimizin en başında gelen şehitlerimizin bizlere bıraktıkları emanetler olan yakınları bu milletin her bir ferdinin başının tacıdır. Bu vatan ve ay yıldızlı bayrak için canlarını feda eden kahramanların yakınlarına sahip çıkmayı kendimize en önemli görev addetmekteyiz.

Bu çerçevede kamuda istihdam edilen şehit yakınları ve gazilerimizin sorunlarını yakından takip edecek, yaşanan problem ve sıkıntılarını ivedilikle müdahale edecek bir komisyonunun Türkiye Kamu-Sen Konfederasyon'u bünyesinde oluşması için gerekli zemini hazırlayarak bugün hayata geçiriyoruz.

Bu bağlamda, bu topraklar için canlarını gözlerini kırpmadan feda eden vatan evlatlarını bir kez daha rahmetle ve minnetle anarken, kökleri bu topraklarda olan, bu milletin değerleriyle beslenen Türkiye Kamu-Sen olarak onların emanetlerine her alanda sahip çıkmaya devam edeceğimizi bir kez daha yineliyor, bünyemizde kurulan "Şehit yakınları ve Gazileri Komisyonu"nun çalışmalarında başarılar diliyor, hayırlı ve uğurlu olmasını temenni ediyorum" dedi.

Türkiye Kamu-Sen bünyesinde oluşturulan "Kamuda İstihdam Edilen Şehit Yakınları ve Gazileri Komisyonu" üyeleri şu isimlerden oluştu;

Abdullah Gazioğlu

Rasim Yalçın

Özkan Genç

Turgut Yıldırım

Nihat Ertay

Batuhan Çolak / Gazeteci

batuhancolak@gmail.com

HAYDİ SURİYE'YE GİRİYORUZ!

Türkiye'nin sınır bölgesinde ciddi bir değişim süreci yaşanıyor.

Nasıl oldu da işler bu noktaya geldi, Türkiye askeri müdahaleyi son seçenek olarak görmeye başladı.

Bunun yanıtlarını verebilmek için bölgedeki çıkar hesaplarını ve güç dengelerini iyi okumak, Türkiye'nin yakın dönem dış politikasını doğru yorumlamak gerekiyor.

ESAD İÇİN KARTLAR YENİDEN AÇILDI

Yıllardır Suriye yönetimini elinde bulunduran Esad ailesinin yönetimden çabuk bir şekilde uzaklaşabileceği ve Türkiye'yle ilişkileri gelişmiş yeni bir Suriye'nin oluşacağı düşünülüyordu. Ancak işler tahmin edildiği gibi gitmedi. Esad'ı istemeyen gruplar olduğu kadar, yıllardır rejim sayesinde zenginleşen, silahlanan gruplar da vardı.

Esad'ın gitmesi durumunda, (Irak örneğinde olduğu gibi) bölgenin tüm kaynaklarının ABD tarafından kontrol altına alınma ihtimali ortaya çıktı.

Devreye Rusya ve İran girdi. Hiç olmadığı kadar Esad'a yakınlığı, destek verdiler.

Türkiye ise Esad'ın gidişini hızlandıracağı düşüncesi (çözüm sürecinin de etkisiyle) PKK'nın Suriye kolu olan PYD ile yakınlığı, lideri Salih Müslim devlet başkanı gibi Ankara ve İstanbul'da ağırlandı, örgütün silahlı militanları Türkiye'de tedavi edildi, Kobani'ye gönderilen yardımlar Kızılay'ın araçlarıyla taşındı.

Bu sırada yıllarca Osmanlı yönetiminde kalmış, Türk tarihinde önemli bir yeri olan, nüfusunun yarısını Türkmenlerin oluşturduğu Halep gibi şehirler perişan edildi. Tarihi eserler, külliyeler, camiler teker teker patlatıldı, bombalandı, insanlar öldü.

Suriye'nin kuzeyinde oluşan yönetim zafiyetini Tür-

kiye'nin de onayladığı PYD ele geçirdi. Sonrasında PYD'nin asıl sahipleri ortaya çıktı. ABD, PYD'ye 'koalisyon güçleri' adı altında hava ve karadan destek verdi.

Türkiye'nin büyük önem atfettiği Özgür Suriye Ordusu ise yüzlerce milyon dolarlık yardıma rağmen başarısız oldu. Çünkü sonradan üretilmiş, suni, tarihi, ideolojisi olmayan bir yapıydı. Değer yargıları Esad'ı devirmekten ibaretti. Ancak elemanlarının yetersizliği, mahallelerden toplanan silahlı gücü kısa sürede etkisini yitirdi, çok başlılık oluştu.

IRAK'A GİRMEDİK ŞİMDİ SURİYE'YE GİRELİM

ABD, 2003 yılında Irak'ı ikinci kez işgal etti. AK Parti tek başına iktidara geleli 1 yıl bile olmamıştı. 1 Mart tezkeresi olarak tarihe not düşülen oylama ile birlikte Türkiye'nin ABD ile birlikte Irak'a girmesi Meclis kararıyla reddedildi.

Müslümanların canına, malına kast edenlerle ortak olunmadığı, Mehmetçiğin Ortadoğu çukuruna savrulmadığı iddia edildi.

Ancak kazın ayağı öyle değildi.

İncirlik Üssü'nden havalanan ABD uçakları binlerce Müslüman'ı canından, kardeşinden, evinden etti.

Irak'ın kuzeyi Barzani'ye, merkezi yönetimi Talabani'ye bırakıldı. 2002 yılında bitme noktasına gelen

PKK Irak'ın kuzeyinde yeniden canlandırıldı.

Peşmerge oldu bize 'bölgesel devlet başkanı'...

2002-2005 yılları arasındaki basın arşivine girip bakıldığında AK Parti hükümetinin peşmerge ve Barzani ailesine yönelik son derece sert söylemlerde bulunduğu görülüyor.

"Barzani sabrımızı taşıрма, peşmerge kendine gel, had-dini aştı, küstah, hain, PKK ile işbirliği içerisinde" gibi söylemler bizzat dönemin Dış işleri bakanı, diplomatlar ve Başbakan tarafından söyleniyordu.

Şehitler gelmesin diye girmedığımız Irak, reddettiğimiz tezkerenin 3 sene sonrasında PKK'lılar gelmeye başladı. Saçtan ve tenekeden ibaret olan sınır karakollarımızı bastı. Onlarca şehit verildi.

O zaman Irak'a girilseydi ve bilhassa TSK'nın gücünün kanıtlanacağı kuzey bölgede tampon bölge oluşturula-

bilseydi bugünkü belki tablo hiç yaşanmayabilirdi.

Bir diğer seçenek de şu olabilirdi. Bölgeye girmeyip sonu belli olmayacak bir maceraya atılmak yerine, sınır güvenliği sağlanabilirdi. Barzani ve avanesinin devlet haline gelmesi engellenebilirdi. Göz göre göre değiştirilen Türkmenlerin vatanları hakkında girişimler yapılabilirdi.

Kısacası bölge tamamen ve bile bile Barzani-PKK ortaklığına terk edildi.

SURİYE'YE GİRELİM, GİRMESİNE DE...

Gelinen son durumda Irak'ın kuzeyinde Kürtlerin mutlak hakimiyeti ortaya çıkmış durumda.

Şimdi de Suriye'nin kuzeyinde PYD eliyle bu sağlandı. Çok hızlı bir şekilde ABD, İngiltere, Almanya onaylı bir Kürt koridoru açıldı.

Sonrasında da "Yanımızda devlet kurmaya çalışanlara hiçbir şekilde müsaade etmeyiz, TSK göreve hazır" şeklinde konuşulmaya başlandı.

Kısacası Türkiye her an Suriye'ye girebilir mesajları en üst protokolden dile getiriliyor.

Askeri müdahale demek, savaş demektir, ekonomik kayıp demektir, ama yeri geldiğinde mutlak gerekliliktir.

Ama sorulması gerekiyor.

Daha önce aklımız neredeydi?

'NEDEN'LER

Neden, PYD'nin bu denli güçlenmesine müsaade edildi?

Neden, işler bu noktaya getirilmeden milli bir dış politika benimsenemedi?

Mısır'da Rabia'ya ağlanırken aynı tutum kendi soydaşlarımıza gelince neden sürdürülmedi?

Neden, çözüm süreci adı altında PKK'nın bölgeyi ele geçirmesine göz yumuldu?

Neden, Türk istihbaratı bölgedeki gelişmeleri daha önce göremedi, kestiremedi?

Neden, PYD'nin yöneticileri, silahlı güçleri yaralandıklarında Türkiye'de tedavi edilmeye devam ediyor?

Neden, Müslüman kanı akmasın diye çırpınırken, mitingler, gösteriler, eylemler yapılırken, İncirlik'ten kalkıp Irak'ı bombalayan ABD uçakları görmezden gelindi?

Unutulmasın ki Suriye ve Irak'ta işler bu noktaya gelmeden Türkiye ağırlığını koyabilir en azından bugün müdahale etmeyi planladığı PYD'ye göz açtırmayabilirdi.

PYD'ye müdahale edilmesi durumunda tetikte bekleyen Türkiye'deki PKK'nın silahlı unsurları için de acil eylem planının nasıl işleyeceği de ayrı bir sorun olarak karşımızda duruyor.

O yüzden aklı başında, ayakları yere basan, teoriden ziyade pratik uygulanabilirliği olan bir dış politika, bununla birlikte yurt genelinde asayiş sağlayacak bir iç politika oluşturulması gerekiyor.

Tüm bunların yanı sıra siyasi iradenin 'devlet geleneği' bilen bir kimlikte, karakterde olması gerekiyor.

Kolay kazanılmayan ve sürekli olarak bedel ödediğimiz bu topraklar bu kadar kolay heba edilmemeli.

SİGARA İÇEN VE FAZLA KİLOLU KADINLAR RİSK ALTINDA!

Beslenme alışkanlıklarının değişmesiyle artan obezite sorunu, sigara tüketiminin artması, yaş ve kilo artışıyla yaygınlaşan diyabet hastalığı son yıllarda kadınlar arasında kalp hastalıklarının daha sık görülmesine neden oluyor. Kadınların özellikle menopoz dönemi ile birlikte kalp sağlıklarına iki kat özen göstermesi gerekiyor. Prof. Dr. Cem Yorgancıoğlu, kadınlarda kalp hastalıklarının nedenleri ve korunma yolları hakkında bilgi verdi.

50 yaşın üzerinde damar sertliğine dikkat

Damar sertliği ve koroner arter hastalıklarının son yıllarda kadınlarda görülme sıklığının artmasının başlıca sebebi ortalama yaşam süresinin uzamasıdır. Bu durum menopoz sonrası dönemde görülen damar sertliğinin ve buna bağlı olarak ortaya çıkan kalp hastalıklarının görülme sıklığını da artırmaktadır. Kadınlarda yaşa bağlı olarak gelişen damar sertliğinde menopozun tetikleyici bir etkisi yoktur. Menopoz öncesi dönemde damar sertliğinin daha az görülmesinin sebebi östrojen hormonunun damar sertliğinin ortaya çıkmasını engelleyici etkisidir. Menopozla beraber bu koruyucu etki ortadan kalktığından damar sertliği teşekkülü artmaktadır. Bu nedenle 50 yaşın üzerindeki kadınlar damar sertliği açısından daha yüksek risk altındadır.

Kadınlarda sık görülen bir diğer kalp rahatsızlığı mitral kapak esnemesi olarak bilinen mitral kapak prolapsusudur. Mitral kapağın yapısal olarak gevşek olduğu bu durumda bazen kapakta kaçak ortaya çıkabilir. Bu rahatsızlığın kadınlarda sık görülmesinin sebebi kollajen (bağ) dokunun daha esnek olmasıdır. Hastalık, çoğu kişide ameliyat gerektirecek kadar kaçığa neden olmaz. Düzenli kontrollerle takip edilmelidir. Sık görülen kalp hastalıklarından; romatizmal kapak hastalıkları kadınlarda ve erkeklerde eşit, aort kapak hastalıkları ve anevrizmaları ise kadınlarda daha az görülmektedir.

Ev kadınlarının kalp krizi geçirme riski çalışan kadınlara göre daha fazla

Ev kadınları çalışanlara göre daha hareketsiz bir hayat sürmektedir. Yapılan araştırmalarda ev hanımları daha fazla kilo sorunu yaşamakta, tansiyonları daha yüksek seyretmekte ve kolesterol yüksekliği de görülmektedir. Bu durum, kalp krizi ile karşılaşma riskini artırmaktadır.

Açık cerrahinin sonuçları kadınlarda daha başarılı

Kalp hastalıklarının tedavisinde açık cerrahi kadınlar için erkeklerden daha riskli olmasına rağmen, başarılı operasyon sonrası uzun dönem sonuçları daha başarılıdır. Bunun nedeni kadınların damar yapılarının daha ince, vücut kitle oranlarının daha yüksek ve yağ dokularının daha fazla olmasıdır. Erkeklerde damar sertliğinin daha hızlı ilerlemesi ve ameliyat olsa da bu ilerlemenin durdurulamaması ameliyat başarısını azaltmaktadır. Kalp hastalıklarının tedavisinde açık cerrahiden daha yüksek fayda gören kadınların ameliyat sonrası yaşam süreleri de daha uzundur.

Uygun hastalarda endoskopik yöntemler tercih edilmeli

Kadınlarda yağ dokusunun fazla olması, konvansiyonel yöntemle baktıktan damar alınması durumunda yara iyileşmesini zorlaştırıcı ve enfeksiyon riskini artırıcı etkiye sahiptir. Bu nedenle damar yapısı uygun olan kadın hastalarda endoskopik yöntemlerin tercih edilmesi daha iyi sonuç verecektir. Bu durum iyileşme süresini kısaltarak enfeksiyon riskini en aza indirecektir.

Kadınlar kalp hastalıklarından korunmak için bunlara dikkat etmeli

- Kalp sağlığı için dengeli ve düzenli beslenmeye özen gösterilmelidir. Belirli bir yaştan sonra metabolizma hızı yavaşladığı için kilo alımı da kolay olmaktadır. Bu nedenle metabolizma hızlandırılmalı ve ideal kilonun korunmasına dikkat edilmelidir.
- Sigaradan uzak durulmalıdır. İçilen ortamlarda bulunmak bile kalp hastalığı riskini artırır.
- Özellikle ev hanımları aktif yaşamdan uzaklaştıkları için hareketsizleşmektedir. Gün içerisinde fiziksel aktiviteler mutlaka artırılmalıdır.
- Kan basıncı yüksekliği ve şeker düzeyi kontrol altında tutulmalıdır.
- Düzenli sağlık kontrolleri ihmal edilmemelidir.

SAĞLIK KÖŞESİ...

10 ADIMDA FAZLA KİLOLARINIZA VEDA EDİN...

Havaların ısınması ile birlikte giyilen ince kıyafetler kışın alınan kiloları göstermeye başladı. Fazla kilolar estetik görünümü bozmakla kalmayıp, sağlığımızı da tehlikeye atıyor. Kalp hastalığı, diyabet, tansiyon ve ortopedik sorunlara yol açabilen obezite ile mücadele etmenin yolu sağlıklı ve dengeli beslenmeden geçiyor. Dyt. Emine Yüzbaşıoğlu, sağlıklı zayıflama yöntemleri hakkında bilgi verdi.

Ulaşmak istediğiniz kiloyu belirleyin

Kilo vermek isteyen birçok kişi sık sık diyetle başlamakta fakat bir süre sonra pek çok farklı nedenle diyet programına sadık kalamamaktadır. Kişiyi günlük hayatında zorlamayacak, doğru planlanmış bir diyet programı sayesinde beslenme alışkanlıkları değiştirilerek başarılı sonuçlar alınabilir. Diyetle başlayanlar "Acaba kilo verebilir miyim, versem bu kilomu koruyabilir miyim?" gibi motivasyonu etkileyecek sorularla kendilerini yormamalı, gerçekçi hedeflerle yola çıkmalıdır. Sağlıklı bir şekilde ideal kiloya ulaşmak için mutlaka uzman yardımı alınmalıdır.

2 Uzman yardımı alın ve bilinçli beslenin

Yazın sıcaklığın etkisi de düşünülerek ağır yemeklerden özellikle kızartmalardan kaçınılmalıdır. Bunun yerine haşlama, ızgara tercih edilmelidir. Hamur tatlıları yerine daha hafif süt tatlıları ya da dondurma tüketilmelidir. Meyve kilo aldırılmaz düşüncesi ile fazla meyve tüketilmemelidir. Çünkü meyvelerde fruktoz yani meyve şekeri bulunmaktadır. Meyve suyu, asitli içecekler gibi şekerli içecekler yerine daha az kalorili ayran tüketilmelidir. Bunların yanı sıra bol bol su içilmelidir. Her öğünde salata tüketilmelidir.

3 Diyet sırasında halsizlik ve baş dönmesini önlemek için sıvı tüketiminizi artırın

Yaz aylarında vücudun sıvı ihtiyacı da artmaktadır. Yaz mevsiminde sıcakların da etkisiyle vücutta suyla beraber sodyum, potasyum gibi minerallerin de atılması sonucunda bayılma hissi, yorgunluk, bulantı, baş dönmesi, nabız düşüklüğü, dolaşım bozukluğu gibi sağlık problemleri görülebilir. Özellikle terleme ile artan sıvı kaybını karşılamak amacıyla günde 2,5-3 lt. su içilmelidir. Kilo vermek, kilo korumak ve fazla besin alımını engellemek için bol sıvı tüketilmesi gerekir.

4 Her gün tartılmayın

Kilo takibi amacıyla sık sık tartılmak yanlış bir yöntemdir. Sağlıklı bir diyetle kilo değişimi ayda 4-6 kilodur. Buna göre haftada 1-1,5 kilo kaybı normaldir. Fazlasını beklemek hayal kırıklığına sebep olabilir. Uygun tartılma sıklığı haftada bir ve sabahları aç karnına olmalıdır. Gün içinde farklı saatlerde birkaç kez tartılmak ise moral bozmaya ve motivasyonun azalmasına neden olacaktır.

5 Kendinizi ödüllendirin

Diyet programına başladıktan bir süre sonra kilo vermeye başlanırsa, verilen kilolar için kişiler kendilerini ödüllendirebilirler ancak bu ödüllendirme diyeti bozarak olmamalıdır. Kendilerine ödül olarak; beğendikleri bir kıyafeti alabilir, saç modellerini değiştirebilir ya da uzun zamandır görmek istedikleri bir yere gidebilirler. Bu şekilde motivasyon artırılabilir.

6 Pozitif düşünün

Diyet süresince motivasyonu yüksek tutabilmek amacıyla verilen her kilo için sevinmek önemlidir. Verilen kilo miktarı ne olursa olsun, diyet yapan kişiler başarılarını takdir etmelidirler. Diyet başlanan kişiler, çevrelerindeki diğer kişilerin istedikleri her şeyi yerken kendilerinin yasakların olduğu bir program içinde olduğunu düşünerek dışlanmış hissetmemelilerdir.

7 Aç olup olmadığınızı sorgulayın

Çoğu insan sıkıldığında, mutsuz olduğunda, sinirlendiğinde ya da mutlu olduğunda kendini aç hisseder. Böyle durumlarda açlık hissi tekrar sorgulanmalıdır. Duygu yoğunluğuna bağlı açlık hissi durumlarında mutlaka bir şeyler yemeleri gerektiğini düşünen kişiler, kalorisi olmayan ve mevsime uygun çiğ sebzeleri tercih etmelidir.

8 Öğünlerde ne yediğinizi not edin

Diyet yapan kişilerin yediklerini not almaları kendilerini kontrol etmeleri için etkili bir yöntemdir. Notlar sayesinde, öğün sayısını ve öğünlerde doğru besin gruplarına yer verilip verilmediğini kontrol ederken; yaptıkları yanlışlar varsa onları da görme şansı yakalayabilirler. Not almanın diğer bir avantajı ise diyet programına uyulup not tutulmasına rağmen bir hafta sonunda hiç kilo verilmemesi ya da çok az kilo verilmesi durumunda, tüketimin diyetisyenle incelenerek yapılan hatanın bulunma şansını yaratmasıdır.

9 Abur cubur yerine kuru meyve tüketin

Evde ve işyeri çekmecelerinde bulundurulmuş çikolata, gofret, bisküvi gibi yüksek kalorili atıştırmalıklar diyet programının bozulmasına neden olabilir. Bunların yerine işyeri çekmecelerinde kuru meyve, leblebi, galeta gibi sağlıklı ve ara öğün olmaya uygun yiyecekler bulundurmak daha faydalı olacaktır.

10 Fiziksel aktivitenizi artırın

Sağlıklı beslenmenin yanı sıra yapılan fiziksel aktiviteler de kilo vermeyi hızlandıracaktır. Günde en az bir saat tempolu yürüyüş kişinin sağlıklı kilo vermesini hem de kendisini iyi hissetmesini sağlayacaktır.

Gezilecek Yerler...

BAŞKENT ANKARA'NIN GÖBEĞİNDE BİR KÖY: ALTIN KÖY

Altındağ Beşikkaya Mahallesi'nde kurulan 'Altın Köy' 100 yıl öncesinin köy hayatını Başkent'in göbeğine getirdi.

İki yıldır devam eden ve son aşamasına gelen proje için, 50'ye yakın tarihi evi tek tek sökerek Ankara'ya getiren belediye, bunun yanı sıra yüzlerce eşya satın alarak, kalaycı, demirci, nalbant için özel dükkanlar kurdu. Altın Köy'de muhtarlık, köy kahvesi, köy bakkalı, köy camisi gibi detaylar unutulmazken, içinde Atatürk köşesi, tebeşirli kara tahtası ve sobası olan köy okulu da dikkat çekiyor.

500 DÖNÜMLÜK ARAZI

500 dönüm gibi büyük bir araziye kurulu köy doğal hayattan esintiler sunuyor. Şehir hayatının keşmekeşliği ve aşırı hareketinden bunalan vatandaşlarımız bir günlüğüne de olsa Altın Köy'de anılarıyla hasret gidererek yeşile ve tarihe do-yacak. Ankaralıları kendi köylerinde gördükleri, ahşap evleri görüp fotoğraflayacak, içine girip dokunabilecek. Doğal yaşam alanında, köprüleri, hayvanları ve meyve sebze bahçeleriyle köy hayatındaki tüm ritüellerin gerçekleştirildiğine şahit olacak. Köyde at, eşek, ördek, tavuk, horoz, güvercin, koyun, inek gibi hayvanların yanı sıra geyik ve ceylan da bulunacak. Çocuklar köy hayatının keyfine varırken hayvanları da tanıyacak.

HER ŞEY DOĞAL...

Altın Köy içinde hayat tamamen doğal... Teknolojik araç ve gereçlere kesinlikle yer verilmeyecek. Çotra, sarım tarağı, futun, kulaklı sandık, keşkek tokmağı, sıyrığı gibi bugün yeni kuşağın adını hiç bilmediği bu araçlar kullanılarak ekim, dikim ve hasat yapılacak. Geçmişte köy hayatını kolaylaştıran tüm bu gereçlerin ne işe yaradığını, nasıl kullanıldığını görmek isteyenler için hazine gibi bir köy...

Bu arada Türkiye'nin en uzun asma köprüsünü Altın Köy'de yapıldı.

- Bilimadamlarına göre IQ'nuz ne kadar yüksekse, o kadar çok rüya görüyorsunuz.
- İnsan vücudundaki en büyük hücre yumurta hücresi, en küçük hücre ise sperm hücresidir.
- Bir adım atmak için 200 kasınızı kullanırsınız.
- Ortalama bir kadın ortalama bir erkekten 5 inc (12,5 cm) daha kısadır.
- Ayak başparmağınızda iki kemik olmasına karşılık diğer dört parmağınızda üçer kemik bulunur.
- Bir çift ayakta 250,000 ter bezi vardır.
- Mide asidiniz bir jileti eritebilecek güçtedir.
- İnsan beyin hücresi, 5 takım Britannica ansiklopedisindeki bilgileri alabilecek kapasitededir.
- Yiyeceğin ağzınızdan midenize ulaşması yedi saniye sürer.
- Ortalama bir rüya 2-3 saniye sürer.
- Göğüsleri kılsız erkekler, kıllı erkeklerden daha fazla karaciğer sirozuna yakalanırlar.
- Döllenme anında, yaklaşık yarım saat tek bir hücre olarak yaşarsınız.
- Her bir ayağınızda yaklaşık bir trilyon bakteri vardır.
- Vücudunuzun 30 dakikada saldığı ısı ile iki litre suyu kaynatabilirsiniz.
- Diş minesi vücudunuzdaki en sert şeydir.
- Dişleriniz doğumunuzdan 6 ay önce (dişetlerinizin içinde) oluşmaya başlar.
- Sevdiğiniz birine bakarken gözbebekleriniz genişler, nefret ettiğiniz birine bakarken de.
- Sarı tenliler, esmerlerden daha fazla saç teline sahiptir.
- Burnunuzla başparmağınız aynı boydadır.